

מספר 1604שנה 32ב' סיון תשכ"ח, 29.5.1968חמחיר 130 אג

העולם הזה

בן-גוריון עמד
להיפגש
עם נאצר
שבוע לפני שהתפטר

גילוי סנסציוני
של מנהיג ערבי
בן-גוריון
מאשר אותו:

עבודה היא עבודה

ולא חדירה

הוחלט להקים גוף מעורב של גורמי ביטחון ואנשי תעסוקה, לבריקת רשיונותיהם של בני השטחים המקבלים רשיונות כניסה לישראל.

למרות שלאחרונה צומצם היקף הרשיונות הניתנים לבני השטחים, הבאים למקומות עבודה קבועים מראש, סוענים גורמי ביטחון שעדיין מסתננים ביניהם גורמים עוינים לישראל.

חידוש אחר: מעתה יהודשו הרשיונות — כל שבועיים.

תוכנית-האב — נרצחה

המאבק על תוכנית-האב של תל-אביב הסתיים מבחינתו הרשמית. באמצעות מיני הלה בת שישה אנשים, שמונתה עלידי סגן ראש-העיר יהושע רבינוביץ, בראשו תל, הצליח הסגן השאפתן, הקורץ אל כיסא ראש-העיר, להעביר את התוכנית שהיתה מקובלת פחות מכל עד דעתו של צוות הי מתכננים.

עוד מתחילה העבירה המינהלה לצוות-המתכננים שר רה של הנחיות, שרוקנו את המשימה מתוכנה. מלחמתם של המתכננים בהנחיות אלה נכשלה, ועם כניעתו של ראש-הצוות, האדריכל ציון השמשוני, להנחיותיו של רבינוביץ, מתה תוכנית-האב לחלוטין.

כדי למנוע רעש ציבורי מיותר, שכבר החל לבעבע עקב מרידתם הגלויה של כמה מן המתכננים, יקפיד רבינוביץ את התוכנית, שהוכנה בהשראתו, ועבירה אחריהם לאישורן של הוועדות לבנייה ערימת לתת להן גושפנקא חוקית.

פועלים עדיפים על בנקים

במיקרה של פשיטת-רגל של מיפעל — יזכו הפועלים לקבל את שכרם עוד לפני שיסדו משכנתאות בנקאיות. חוק ברות זו אושר עלידי ועדת-השרים לענייני חקיקה, ויובא בקרוב לאישורה של הכנסת.

עד כה, במיקרה בו פשטה חברה את הי רגל, קדמה המשכנתא לכל חוב אחר. הי חוק המוצע יעניק לפועלים עדיפות ראשונה עד לכסום של אלף לירות לכל עובד של החברה.

קדם לאישור ההצעה מאבק חריף מצד הבנקים, שהתנגדו לחקיקה החדשה, טענו שהיא פוגעת בזכויותיהם ואף איימו לחדול מממן משכנתאות למיפעלים.

„המערב הפרוע“

נסחף בשיטפון

עיריית „המערב הפרוע“ הראשונה שהי קמה בישראל, באחת הואריות דרומית לי אילת, הוצפה השבוע במי הגשמים ונסחפה בשיטפון.

העירייה הוקמה לצורך הסרת-מעורבנים איטלקיים בישראל עלידי איש-הסרטים ומפקד-הגדוד לשעבר, רם רון, שמסר את הבנייה לרטקו.

בתוצאה מהשיטפון חוסלה השקעה של כ-100 אלף לירות. נראה שתוכניות הפקת המעורבנים בישראל יידחו — מה עוד שמי 25 סוסייה-בוקרים שרכש רם רון בישראל, התגלו רבים כזקנים ותשושים והתפגרו עוד לפני שזכו להשתתף בדיוקרב אקדחים כלשהו.

זכיון ל„ליילנד“

מתנהל דיון במישרד התחבורה על ביטול הזכיון שניתן לחברת „ליילנד“ בתחום יצור המשאיות.

הדיון בוכיון יועבר להצעת הכלכלה ההנחה היא שחברה זו לא תמליץ על חידוש ההסכם עם ליילנד הפג בפברואר '69, דבר שיאפשר יבוא חופשי של משאיות ואוטובוסים.

לשעבר, שהיה מפקד חטיבת-פלמ"ח וכיום — אחת מדמויות-המפתח מאחרי-הקלעים של מע"י.

מולה שמר על עצמו, משך שנים, הרחק מכל פעילות מדינית גלויה. עתה הוא עלול ליהפך לאיש מספר שנים — מייד אחרי יגאל אלון — בצמרת אחדות העבודה.

לאחרונה נערך סביבו מסע-רימום, שכוונה תו היחידה — להזיז את מולה אל טווח זרקורי-הפירסומת. הסיבה: מולה כהן הוא אחד האדריכלים של התוכנית להפוך את יגאל אלון ליורשו של לוי אשכול, במקום משה דיין — עת יאלץ אשכול לנטוש את כס ראשות-הממשלה.

אורי אילן ומקס בנט —

בין הרוגי-המלכות

בסידרת בוליה-הדואר המוקדשים להרוגי המלכות, העתידים לראות אור בקרוב, מודיעות שתי הפתעות.

האחת: בול המוקדש לחייל אורי אילן, שאיבד את עצמו לדעת בכלא סורי לאחר שנחפס בעת מיבצע-ה"ל מעבר לגבול, בתחילת שנות ה-50.

השנייה: בול לזכרו של מקס בנט, שאיבד את עצמו לדעת, אף הוא, לאחר שנתפס עלידי המצרים, בי-1958.

בנט היה אחד מאנשי הקבוצה שזכתה בכינוי „גידוני קאהיר“, והואשמה בגיגול לטובת ישראל. מעולם לא הודה איש, קודם לכן, שבנט היה ישראלי או עבד בשי ביל ישראל.

בולים אחרים בסידרה: בול לזכר אלי כהן, ובול עם נר מאחרי סורגיה-סוהר, הי מנצח את עוליה-הגדרום מן המתחרות של ערב קום המדינה.

סולחה בחברון

על מאורעות '29

ביום השנה למאורעות 1929, כהן נטבהו גם בחברון יהודים רבים, עשוי השייך מוד חמד עלי אליג'עברי לזום מקם של התפיי פות בין יהודים לערבים — שנועד לסדול את הדרך לשלום בין שני העמים, כצעד לקראת הגשמת שאפותיו של ראש-העיר חברון, להקים מדינה פלסטינית בעזרתה של מדינת-ישראל.

„סחר-עבדים“

בקו הירוק?

בקרב יצטרך משרד העבודה להתמודד עם בעייה חדשה: „סחר-עבדים“ בלתי-חוקי מן השטחים המוחזקים אל שווקי העבודה בתחום הי מדינה.

ה„ראיסים“ (בוסים) שהשתל טו על עסק זה מביאים עובדים מן השטחים לעבודה חקלאית בי ישראל, בניגוד לחוק-התעסוקה. בעוד שהמעסיקים משלמים עבור עובדים אלה 13 ל"י לגבר ו-10 ל"י לאשה ליום, מקבלים העובדים עצמם רק שליש מן הסכום הזה. בעוד שה„ראיסים“ משלם שלים לכיסם שני-שלישים של השכר, המשולם עבור העבודות המבוצעות.

הבעייה היא עדינה, מדי כיוון שרוב ה„ראיסים“ האלה, שהם ערבים ישראליים, הם עסקנים של מפלגות הקואליציה, ובי ייחוד של מפלגת שרי העבודה, ומספקים להן קולות בכחירות לכנסת ישראל.

לוי אשכול

יוציא תקליט

לאחר שמפיקת-קליטים פרטי הוציא לשוק תקליט של ראיונות עם דוד בן-גוריון, מתני עניינים יועציו של ראש-הממשלה באפשרות להוציא תקליט דומה — של לוי אשכול. התקליט צריך לכלול קטעים מנאומיו של אשכול, אך נאומו המפורסם ביותר של אשכול, „הנאום המגומגם“, ששודר ברדיו בתקופת הכוננות, ערב מלחמת-ששת-הימים — לא יופיע, כמובן, בתקליט.

לא יהיה עדיין

הסדר טרמפים

המשאומתן בין משרד הביטחון לבין הי קואופרציה לתחבורה, בדבר הסעת חיילים — נדרם לפישעה.

לפי ההצעה, שהועלתה לראשונה עלידי חבר-הכנסת אורי אבנרי, יוכלו חיילים לנסוע חינום בכבישי-הארץ, תמורת תשלום גלובאלי, אותו ישלם משרד הביטחון ל-קואופרטיבים.

בעיקבות המיכצע להסעת-חיילים, נפתח משאומתן על כך, אולם לאחרונה נחלשה התעניינותו של משרד הביטחון בבעייה.

מולה כהן: איש

מאחרי הקלעים

שימו לב למעשיו ודבריו של איש ידוע אך במעט: מולה כהן, חבר אחדות-העבודה

המנהיג הלאומי
תוכנית-אב לתל-אביב

אנו מציגים להב 555 LINE מועדון החולצות האקסקלוסיבי

חברות מועדון מיוחד זה הינן חולצות אופנתיות בפסים או משבצות במבחר צבעי העונה החדשים ובגיזרות מיוחדות לקיץ. החולצות אוריריות, נוחות, ואינן דורשות גיהוץ.

עם כותנה

Diolen®

מאריגי

להב

מעוצבות ע"י

• להב - החולצה המלהיבה כל גבר ואשה •

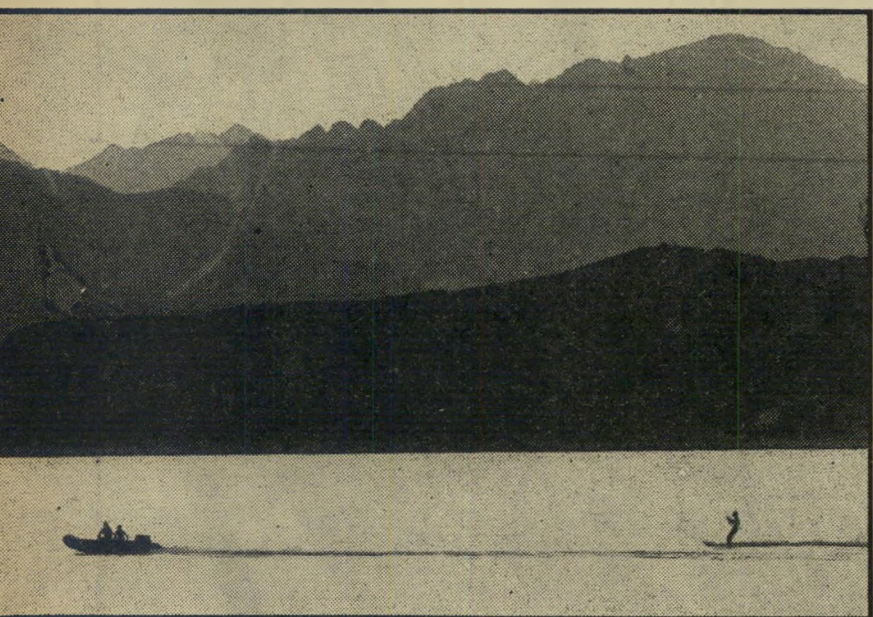

קליא ירי

צריכים לתפור בדיונות ולסלול שבילי-חילוץ. אבל המוסטאנג הגיע לכל מקום שהיה צריך להגיע, כדי להשלים את המיבצע שהוא, בלי ספק, סימן דרך עיתונאי. אני מקווה שכאשר תיקח את גליון ה-7 שבוע הבא של העולם הזה, בעל השערם הצבעוניים, תגיע גם אתה למסקנה זו.

★ ★ ★
אם אנו עוסקים בצבא, הרשה נא לי להתייחס גם למוסד צבאי שאין מרבית לדבר עליו: הצנזור. תפקידו של צנזור צבאי הוא תפקיד כפוי-טובה. שאיפתו הטבעית של העיתון נאי, לפרסם כל הידוע לו, וקפדנותו של הצנזור — העומד על מניעת פירסומם של דברים שלמראית-עין אינם עלולים לגרום כל נזק — מעמידה אותם תמיד במאבק. לחברי מערכת זו היו מאבקים בלתי-פוסקים עם הצנזורה. היו לנו השגות וטענות חמורות ביותר על החלת חוקי-הצנזורה על נושאים אזרחיים, ועל הפעלת צנזורה פוליטית במסמחי צנזורה בטחוניות. אם, למרות כל ההתנגשויות התכופות

שארם אדי-שייך... מה אומר לך שם זה? מיבצר בלב המיבצר, המסע ה-9 של חטיבה 9 ב-1956, מישמר השיט החופשי בימ-סוף. התמונה בעמוד זה מגלה לך שארם אדי-שייך כפי שלא ראתה אותה בשום עתון עד כה: מיפרץ רגוע, אשר מימיו הצלולים מוקפים הרים בצבעים לוהטים. ועל פני המים הכחולים מחליק צעיר על סקי-מים. איש חיל-הים בשעת-מרגוע. היא צולמה השבוע על-ידי צלם המערכת, כחלק מפרויקט ענקי אשר תתפרסם בגליון הבא של העולם הזה. רפורטזיה המוקדשת ל-5 ביוני 1968 — ואשר תראה לך את צה"ל בחזית, שנה אחרי המלחמה. חוליות של כתבים וצלמים סירו לאורך קווי הפסקת-האש מן החרמון ועד לביקעת הירדן, מפורט-סעיד לפורט-טאופיק, לכל אורך מיפרץ סואץ ובאי סנפיר. הם הגיעו למוצבים נידחים, ששום עתונאי לא ביקר בהם לפני כן, ישנו בבונקרים במרחק 200 מטרים מעמדות מצריות, ארבו לחוליות אל-פתח בתוך הצמחייה שעל גדת הירדן.

סקי-מים בשארם אדי-שייך

הללו, המשכנו לראות בצנזור מוסד חיוני, הגיוני ואפילו ליבראלי, היה זה בזכותו של הצנזור עימו באנו במגע קבוע, מפקד הצנזורה בתל-אביב רבי-סרן טיבי יונש — שופט כדורגל בימי-שבת — הוא ההיפך הגמור מהדמות החמורה שאדם יכול לתאר לעצמו כצנזור. חייכני, חביב, נעים-הליכות ורך-דיבור, היה טיבי יונש מקדם את פנינו בכל פעם שהיינו מופיי-עים נסערים על מחיקה או פסילה זו או אחרת של הצנזורה. תמיד היה מוכן לקבל טענות הגיוניות של הצד השני, ולהסכים על נוסח חדש שי-יפתה את שני ה-צדדים.

יונש

טיבי, בן ה-40, יליד הונגריה של-מד במולדתו משפ-טים, הוא אחד ה-ותיקים בעובדי ה-צנזורה בארץ. הוא עובד בצנזורה 17 שנים, מהן עשר כ-מפקד הצנזורה ב-תל-אביב. בארץ הש-תלם רבי-סרן טיבי יונש בהיסטוריה צבאית באוניברסיטת תל-אביב, היה תלמידו של ה-ד"ר ישראל בר המנות. כאדם רחב-אופקים הבין, שצנזורה במדינה דמוקרא-טית אינה יכולה להיות שרירותית, הכיר בערכה של עיתונות חופשית.

השבוע פורש רבי-סרן טיבי יונש מתפקידו ועובר לתפקיד אחר בצה"ל, כקצין יחסי-ציבור ליד דובר צה"ל. אנו מאחלים לו הצלחה בתפקידו החדש.

אשכנזי

מעשה בילדון שונא סבון...

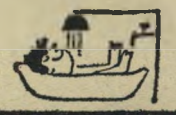
מעשה בילדון נחמד ונבון, שאהב הכל — ורק לא סבון.

איזה צריחות! איזה צעקות!
ואין סוף לדמעות
(ולפעמים — קצת מכות...)

ההלכה האם אל רופא להתיעץ?
"מה יהיה הסוף? הוא לא מתרחץ!"

אמר הרופא: "גברתי, הילדון זקוק לסבון שאין בו סבון..."
תמחה האם: "איך זה ייתכן?
או שיש סבון או שאין..."

הסביר הרופא: "גברתי! הפתרון טמון בשפופרת של דרמפון".
עשתה האם כך, והתוצאה משמחת:
הילדון התאהב באמבט ומקלחת.

טוב מכל סבון
Tanya

מצלמות

קודאק
מקום ראשון
בחשאל עם 1968

סרטים

המכללה הפוליטכנית

לחיילים משוחררים ולמסיימי כתה י' נפתחים קורסים ביום

גרפיקה שימושית

פרטים: הרשמה ויעוץ, בכל יום בין השעות: 9-1 לפנה"צ, 5-8 אחה"צ תל-אביב, רח' טשרניחובסקי 31.

המכללה הפוליטכנית

מיסודם של יוצאי הסגל האקדמי של הפכניון. מכון טכנולוגי לישראל

biflex

biflex

biflex

biflex

biflex

מחוכים וחזיות הנודעים של
ביפלֶקס עם לייקרה
 רכים, גמישים, קלים, קרירים, נוחים.
 מתכבסים בקלות, מתיבשים במהירות
 ומאריכים ימים יותר
 מכל סיב אחר.
 בגוונים צהוב, ורוד, אדום,
 תכלת, שחור ולבן.

LYCRA*

* עם רשום לסיב אלסטומריק על דופיפום.

מכתבים

טירונות. אבל אני לא הייתי מקנא בו, אילו נפצע, ואחד הטירונים שעליהם הטיל פחד היה צריך לסחוב אותו מתחת לאש.

דוד הקטן, ירושלים

ארן נגד לוי

בגליון העולם הזה (1602) מיום 15 במאי פורסמה במדור תשקיף ידיעה תחת הכותרת "ארן נגד שלום לוי".

אין שמך של אמת בכל האמור בידיעה זו, מתחילתה ועד סופה.

יחיאל לקט, ממונה על יחסי ציבור, משרד החינוך והתרבות, ירושלים

רב וצלב

החרדים עושים צרות על ששרים שירים נוצריים (העולם הזה 1603). הרב הראשי והגאון יצחק קוק, זצ"ל, היה הרבה יותר סובלני -- למרות שהוא נחשב לאחר הרבנים הלאומיים ביותר. הוכחות? בבקשה. אני שולח לכם תצלום

הרב קוק עם הצלב

נדיר זה של הרב קוק, שעה שעוד היה הרב הראשי האשכנזי. אם תסתכלו היטב, תראו שעל חזהו הוא עונד צלב.

אזהנן שפידמן, ירושלים

● הרב קוק עם הצלב, שהיה עיטור בריטי -- ראה תמונה.

שתי מקהלות

כשראיתי את התצלום של המקלה, ב"פסטיבאל באברגוש (העולם הזה 1601) נד"כרתי במקלה רינת, שהופיע לפני שבועיים בחיל התרבות בתל-אביב, ולא זכתי להציג לום אף בתוכנית התזמורת הפילהרמונית. והעצה: מדוע לא יכבד העולם הזה, בשנה הבאה, את קוראיו בהסעה מאורגנת לפסטיבאל אברגוש?

חנה דוקדק, גבעתיים

עזרה לידדה

הוועד להצלת חייה של הילדה מלכה חדר, הזקוקה לניתוח לב פתוח ולאישפוז בארצות הברית, פונה לכולכם בקריאה לתרום בעזי יפה למען הצלת-חייה של הילדה בת ההשע מרמלה.

לחוד בן, משתתפים ראש-עיריית רמלה, רבה הראשי של רמלה-לוד, מפקד המשטרה רמלה-לוד, מרכז אירגון אמהות עובדות וספיד-השומה רמלה, יש חשבון (מספר 21070/70 בבנק לאומי ברמלה), ואפשר לשלוח לשם תרומות.

הוועד הציבורי, רמלה

למען השדום

ב"דו"ח לבותר" (העולם הזה 1602) אני מוראת את דברי אבנרי בכנסת: "לירה אחת למען פעולת-שלים תחסוך חמש לירות למען ביטחון! לירה עבור יישוב פליטים תחסוך עשר לירות במלחמה באל-פתחא" היות ואני חסנית גדולה, אני שולחת בזה

הצנחן שנפל

הצנחן שלא התרסק לרסיסים כשנפל (העו"לס הזה 1603) ממטוס עשה אומנם להטוט לא נורמאלי, אך בסופו של דבר קרה לו מה שקורה לכל גבר: הוא נפל לזרועות אישתו לעתיד -- רק מגובה 500 מטר.

אומנו קטן, חולון

הגיבור מקולנוע, "מרכז"

לדעתי, מגיע לסעדיה מנצור, הגיבור מקולנוע-מרכז שגילה את המיטען -- צל"ש על מעשה-גבורה, כי הוציא את חומר הנפץ תוך סיכון עצמי (העולם הזה 1602).

ואין ספק שמגיע למר סעדיה לחזות בכל סרטי קולנוע מרכז ללא תשלום.

אברהם שמש, חולון

שמש

כך עוד מרכב קראתי בהעולם הזה (1603) על הצעת-החוק של מר אבנרי, להפוך את ירושלים של זהב להימנון מדינת ישראל.

זוהי הצעה חסרת-הגיון, העוברת את גביל הטעם הטוב. אני מזדהה עם שינויים וחיידים, שים, אותם רוצה מר אבנרי להכניס בבית הנבחרים ובמיכנה-השליטון -- אך אל לי להגשים ולפגוע בהימנון הקשור מזה דורות ברגעים קריטיים יותר -- כמו השואה.

ישראל ברוך, תל-אביב

לטרון וההריסות

הקורא יאיר סבוראי (העולם הזה 1602) מתרעם על הריסות-כפרים ב"מובלעת לטרון", שאת תצלום אחד מכפריו ההרוסים פירסם. הפירסום הכן ביותר בכיוון זה אינו אלא משרת את תעמולת-הנועה הרוסית-ערבית. ...אדמותינו בעמק-אילון היו בשטח ההפקר עד מלחמת-ששת-הימים, ובמשך שנים עיברנו אותן בצל מוצב-לטרון, כש עמק-אילון היה שדה-קוצים.

ואם תפליג בחשבונות אל העבר, ל'48 -- למי היו שייכות האדמות עליהן עומד ביתך? רמי יורעאק, נחשון

המיציע בירושלים

חשבנו תחילה לשלוח לכם מכונת-תופת, ולא לשלוח על הכתבה "החביבה" של אבנרי על המיציע. דיעותיו המתקדמות נרמסו תחת רגלי-הצועדים.

בכדי להראות מי אתה יצאת לא פעם מקליפתך, בנאומים חוצב-להבות. אנחנו חשבנו לתומנו שזכותנו -- לקבל את אהדת-הציבור בהתייבותנו לפניו.

זכות גדולה לנו להראות פנינו בתשאירה התייה של זירת-הקרבות, ולא היה מקום מוצלח מן הזירה עליה נלחמו מזה דורות -- ירושלים.

גרום יעקב

● כל אזרח, מוטב שידבר וישלח מכוונות-תופת רק בשם עצמו.

הסטודנטים בישראל

עדים אנו לגל הפגנות-סטודנטים: בארצות הברית, גרמניה, איטליה, צרפת, קמבודיה וספרד. רק הסטודנט הישראלי יושב אדיש על ספל קפה.

רמון

עד מתי נחשה אנו, הסטודנטים? כי בר אמר פרופסור ציצנובסקי: "כלל שהאדם חכם יותר, כן מרבה הוא ל" שגות!"

ג'רי רמון, סטודנט למדעי החברה, ירושלים

הרס"ר המפורסם

בהעולם הזה (1600) פירסמתם כתבה על הרס"ר הכי מפורסם בצה"ל, גימ"ל כניראה שהוא טובל מתסביך נפשי. ודעותיו על הרס"רים והיום הן תוצאה מתסביך זה. המלחמה הוכיחה, שהרס"רים כיום טובים יותר, מספרים שגימ"ל הסיל פחד על כל

ג'נרל אלקטריק - אנגליה

להשיג בחנויות המובחרות

בזאננים: י. טויינה, תל-אביב-ירושלים

מצולמות

ידודיאל

מקום ראשון

במשאל עם 1968

סרטים

דלילה

הבושם המכתה באריזה המכתה

Tanya

את מידת-אישיותך שלך.
משה כרמי, תל-אביב

שדום ועצמאות

מר שלום זמיר כותב (העולם הזה 1602) שהוא סירב לחגוג ביום העצמאות עד שיהיה שלום-קבע וישוקמו פליטי-ערב. לכל החולמים: אידיליה כזאת היא בניגוד לחוקר הטבע. מששת ימי בראשית נבראו כל היצורים היחיים כשואפי-מלחמה ועד היום לא שונה טיבעם.

חנן גודרברט, חולון

נציג לאקדמאים?

במערב מיום 7 למאי נמסר כי אמנון דרור, מנהל לישכת האקדמאים בלונדון, עובר לאותה לישכה בארצות-הברית. כאקדמאי אשר שהה בחו"ל עלי לציין שמר דרור ועמיתיו בארצות-הברית משמשים בתפקידם כחמש שנים, בעוד שתפקידם העיקרי לעודד שובם של אקדמאים לארץ. אילו ידיעות יש לדרור על הנעשה בארץ? א. ו. ירושלים

טעות לעולם חוזרת

"המסכנה המתבקשת היא, לדברי אבן, שהממשלה אישרה המשך רצוף לגבי עקרו"נות מדיניות-החוץ..." (למרחב, 23 במאי) **בהיררכיה ברקאית** תל-אביב

זכות קדימה במדור זה תינתן למכתביהם של קוראים המצרפים את תצלומיהם למכתבים.

קליגר

על האונייה ציון: זהו ממש קוף עם בגדים.

על-מנת להתייחד עם תחש בצורה לא-רגילה, צריכה הנערה להיות שתוייה. מצור רפת תמונת, מי יקח אותי — בלי כסף?

מייק קליגר, ברלין

● תחש והקורא קליגר — ראה תמונה.

פרישתו של גודרמן

בקשר לפרישתו המוצהרת של נשיא הי-הסתדרות הציונית, הד"ר נחום גולדמן, אני, אדם מן השורה, הייתי רוצה להגיד לד"ר גולדמן, בשמי ובשמם של רבים אחרים: אף אם לא אסכים איתך בכל — לא ייעלם מאיתנו ההבדל התהומי בין לבין מי שיבוא תחתך, יהיה זה מי שלא יהיה. לא מעטים מעריכים אותך אחרת מכפי שעשוי להתפרש מתגובות העיתונות. הגם שאלה האנשים, ניטל מהם בזה הרגע להביע דעתם. ואשר לך אישית, ד"ר גולדמן: ננסיתו של הגמד שיבוא תחתך יבליט, מן הסתם,

תחש

ברצוני להודות לנהג-מונית שמספרה 90—499, אשר היה מוכן לקחת חניס שני חיילים בסיבוב וולקן שבמפרץ, עד לחיבה. בשעה 12 בצהריים, ביום 10 במאי.

מוטי קרינאל, אה"ל

מזל השבוע

באחד הגיליונות כתבתם בהורסקופ לשבוע 19 בפברואר — 20 במארס: "לאלה מכם שנולדו השבוע..." איך זה יתכן? נולדתי בשבוע זה — אך לפני שנים רבות.

יהודית סלע, ירושלים

● הכוונה, כמובן לאותם שנולדו בשבוע כזה לפני שנים רבות, או מועטות — ולא דווקא לידי 1968 בלבד.

פניו של תחש

בקראי את הכתבה על נערה-השעשועים בעל-האקדח תחש (העולם הזה 1602) ובי-ראותי את תמונותיו, התחזקה בי האמינה בתורתו של דרווין — בייחוד לאור התמונה

מייד להעולם הזה שתי לירות לקרן-הפעילות. בהנהגת איש כאבנרי נגיע רחוק.

תקווה יאיר, רמת-השרון

● שתי הלירות של הקוראה יאיר הועברו בתודה לקרן כוח-חדש.

הטפיל הוא אחר

כאדם שעיסוקו בחיים הם טפילים שונים, אני מתייחס לכתבה "המת הציל את החי" (העולם הזה 1602):

● תולעת האכינוקוקוס (ולא האכינוקור-קוס) היא טפיל-מעי טבעי של הכלב. במחזור חייה משתתפים חיות אוכלות-עשב, כצאן ובקר.

● בן-אדם עלול לשמש כפונדקאי-ביניים מיקרי לחולעת אם יבלע את ביצית-הטפיל, או יתפתח הטפיל בגופו בצורת שלפ-חית הגורמת נזק רב.

● בשום מיקרה אין האדם משמש מקור להפצת-הטפיל. הכלבים הם מקור-הסכנה האמיתי.

● משום כך יש להימנע ממגע עם כלבים זרים, להעמיד כלבים מבויתים תחת פיקוח וטרינארי, ולא להאכיל כלבים בקר-ביים של חיות-משק בלתי-מבושלים.

מרעה, רמת-גן

תן טרמפ לחייל

מדוע לא תציעו שיעשה סידור שיאפשר לחיילים לתת לבעלי-המכוניות האוספים אותם תלושי-דלק? זה יחסוך לצה"ל עומס-תחבורה רב!

משה כץ, קרית-ביאליק

"לוחמי השמש" הגיעו...
מערכת שלמה של משופי
Revlon
המבטיחה
שחום מהיר ללא כוויות!!!

'Bronze Lustre'

- * מבטיחים שזוף הדרגתי מהיר ושלם.
- * מעניקים לעורך שחום-משי ולחות חיונית.
- * מרככים ומחליקים את עורך המשתחם.
- * מגינים על עורך — מעודדים קרני שזוף ועוצרים קרני כויה.
- * לוחמים נגד שדוף העור והוצרות קמטי יובש.
- * נמכרים בבקבוקים פלסטיים ובשפופרות, בשתי נוסחאות: רגיל — לעור המשתזף בנקל. מגן — לעור הנוטה לכויות-משם.

חדש! להחזרת הלחות ולריכוך העור לאחר שזוף אינטנסיבי
'Bronze Lustre' AFTER-SUN MOISTURE LOTION

החודש ינתן יעוץ חינם על ידי יועצות היופי של "רבולן" בפרומריות:

חיפה, רח' נורדאו 10	30.5, "שרם"	29-28.5, "בושמת", ירושלים, רח' המלך ג'ורג' 6
הרצליה, רח' סוקולוב 28	3.6, "ג'נטיל"	28.5, "נח", רמת יצחק, שד' ירושלים 42
רמת-גן, רח' ביאליק 66	3.6, "מילה"	28.5, "פאר", תל-אביב, רח' אבן גבירול 94
ר. השרון, רח' סוקולוב	3.6, "הדס"	28.5, "רייס", חיפה, רח' חורב 18 (אחוזה)
חיפה, שד' הנשיא-131	3.6, "אמבר"	29.5, "קרית גליל", מרכז מסחרי נצרת עילית

תמרורים

מצפה • לתינוקה הראשון, לינדה בירד ג'ונסון רוב, בתו הבכורה של נשיא ארצות-הברית. בהודעה רשמית של הבית הלבן, נאמר כי היא מוצפת מיכתבי ברכה, בעיקר מנשותיהם של חיילים, המעידים אותה על היות בעלה, סרן המארינס צ'ארלס רוב, בויאטנאם.

נחוג • יום הולדתו ה-57 של ראש עיריית ירושלים, טדי קולק, חבר קבוצת עין-גב שעבר את כל סולם הקאריירה במנגנון המדינה, מי

קולק

שליח החלוץ באגף גליה ועד לתפקיד ציר ישראל בחשיג'ר טון ומנכ"ל משרד ראש-הממשלה בימי דויד בן-גוריון. ב' תפקיד זה נודע כי ראש קבוצת צעירי ביג'י, שאף זכו לכר נוי "טדי בויס". הלך אחרי בן-גוריון כאשר זה פרש מ' מפא"י, נבחר בראש רשימת רפ"י לראשות עיריית הבירה, הוכיח את עצמו מאז לא רק ככוח מינהלי מעולה, אלא גם כמדינאי נבון, בייחוד בכל הנוגע ליחסים עם אזרחי ירושלים המזרחית.

נחוג • יום הולדתו ה-52 של סגן שרהות, בנימין שחור, בחור-ישיבה יליד-ירושלים שהפך לבוס המנגנון של המפד"ל. סבו, אחת הדמויות הבולטות של היישוב הישן בירושלים, היה סר

שחור

חר-התרופות הרא"ש בן בארץ, עזר ל' ייסד בית לחם ותה כדי להקל על מצור קת-הרעב של יהודי ירושלים בימי מל-חמת-העולם הרא-שונה, נהג בעצמו לשתות שם תה, כדי להראות לנכבדים שמוטב כך מאשר לגחוע ברעב מרוב גאווה. הנכד, בנימין, צמח ב' סביבתו החרדית, הפך לעסקן מצליח ול' מושך-בחוטים מאחורי מנהיג המפד"ל חיים משה שפירא.

נחוג • בסודיסודות, יום הולדתו ה-70 של ראש עיריית חיפה, אבא חושי, מתוך חשש שציון המאורע כרבים יב' לט את העובדה ש' אבא חושי אינו אז' תו מנהיג צעיר כי אם אחד מקשישי ה' מיסטר. יליד גליצ' יה שעבר את כל ה' קשת — מחינוך מ' סורתי בחר ועד ל' פעילות בהשומר ה' צעיר — עוד בטרם עלותו ארצה. הוא הגיע לגדולה כמא' נן פועלי-הנמל של חיפה. אך מיסטר הסתאב, וגילוי העולם הזה מלפני 13 שנה על טירור ושחיתות ב'חושיסטאן' פגעו קשה בדמותו הציבורית ובסיועיו לתפקיד מרכזי בהנהגת המדינה, שעה שעסקנים זוטרים של מפא"י (כולל עוזרו יוסף אלמוגי) טיפסו מעל ראשו אל טיסנת הסולם השלטוני.

חושי

נפטר • בגיל 62 חבר הנהלת הסוכ' נות היהודית צבי לוריא, אשר רק במיקרה לא זכה להיות שר מפורסם בישראל. יליד פולין שעלה ארצה בגיל 19 והיה בין מייסדי קיבוץ עין-שמר. הוא נימנה בין פעילי השורה הראשונה של השומר הצעיר, ייצג את מפלגתו במוסדות העליונים של התנועה הציונית והישוב העברי. כאשר הוקמה בחורף 1948 מנהלת העם — ש' היתה, למעשה, ממשלת הצללים של המדי' נה המתארגנת — היה לוריא אחד מחבריה, כפי שגם נכלל בין חותמי מגילת העצמ' אות. אולם בחלוקת התפקידים המכרעת — שלא נחשבה אז כה גורלית — נשאר ב' מיסגרת הסוכנות היהודית ולא הצטרף ל' מיסגרת הממשלתית החדשה. הוא המשיך למלא תפקידיו בקרבת בטרונות, אך המוסד כולו איבד את חיוניותו וחשיבותו.

דובק

דובק דויאל
יזאת אן הכף

פרסום ד"ר יעקבסון

„תסמכו על הערבים. הם יפוצצו את העסק, ואנחנו לא נפסיד כלום.“

אבל הוא עשה את החשבון שוב בלי אותו שבדי פיקה, יארינג.

כי אותה שעה כבר נגיש יארינג למוסט את עמודי התווך השני של הגושה הממשלית: „משאומתן ישר, פנים-אל-פנים.“ תחילה חשב להביא למשאומתן „נוסח רודוס“ בקפריסין, הוא רצה לזמן שם את נציגי הצדדים, תחילה בחורים נפרדים, ו' לאחר מכן בפגישות פנים-אל-פנים.

אולם הערבים לא הסכימו. משלוח נציגים מיוחדים לקפריסין — זה היה גראה כניעה לישראל. עבד-אל-נאצר פחד מצעד כה גלוי ודרמטי.

ואז המציא יארינג את המצאתו הגאוגית: להעביר את המשאומתן לבניין האו"ם בניוירוק.

עברו ימים רבים עד שמדינאי ירושלים תפס את גאוויותו של תכנים זה, ועמדו על כל משמעותו.

כי באו"ם יושבים נציגי ישראל ומדינות

פירוש הדבר כי הכוונה היא פחות או יותר, לנסיגה מכל השטחים.

יחד עם זאת מטילה ההחלטה על הערבים להכיר בגבולות ישראל — ומובן מאליו שפירוש הדבר ההכרה בקיום ישראל עצמה. שהרי אי אפשר להכיר רשמית בגבולותיה של מדינה שאינם מכירים בקיומה.

חוץ מזה הוטל על הערבים להפסיק את מצבי-הלוחמה (וזה כולל, כמובן, את החרם הערבי). לפתוח את נתיבי-המים הבינלאומיים (ובכללם תעלת-סואץ) בפני אוניות ישראל. כן הוטל על הצדדים לפתור את בעיית-הפליטים.

זוהי תוכנית-שלום שלמה.

בניגוד לגבולות מדינת-ירושלים, הודיעו מצרים וירדן שהן מקבלות תוכנית זו, על כל חלקיה.

ואז שאל יארינג את ממשלת-אשכול ב' איכות: האם אתם מסכימים לתוכנית זו? **במצב זה לא היתה כל ברירה אלא להשיב בחיוב.**

כי תשובה שלילית היתה בבחינת הכרזת מלחמה על האו"ם, על כל ידידות ישראל

בהדרגה סיפוח כל השטחים לישראל.

★ ★ ★

האיש שמוטט את המדיניות הזאת, בפיקחות רבה ובסבלנות עילאית, הוא גונאר יארינג.

הוא לא פעל, כמובן, לבדו. עזרו לו כמה וכמה תהליכים בינלאומיים. בין השאר:

● **ההתקרבות האמריקאית-סובייטית, בעיקבות המשאומתן לישראל בוויאטינאם.**

● **האינטרס הסובייטי המובהק בפתיחת תעלת-סואץ ובמניעת מלחמה חדשה במרחב, תוך קיום מיטתו של עבד-אל-נאצר במצרים.**

● **החלטת ג'נרל ג'ונסון שלא להציג מחדש את מועמדותו לנשיאות, דבר ששיחרר אותו מן התלות בקולות היהודיים.**

● **הצורך הדחוף של עבד-אל-נאצר ב' הסדר מדיני, שיביא לפתיחת-התעלה ול'**

ומכ לגלות את הסוד הנורא, לפני שהציפורים יפצצו אותו מצרות העצבים:

המדיניות הרשמית של ממשלת-ישראל התמוטטה.

התמוטטה ללא תקנה. ושום טיח מילולי לא יעזור עוד.

נוסחות מתוכננות של הונאה-עצמית יכר לות לאפשר לגחל להישאר בממשלה זו עוד כמה ימים, עוד כמה שבועות.

אולם תוך שלושה חודשים, כך אפשר להינבא, תהיה ההתמוטטות גלויה לכל עין, וממשלת-הליכודי-הלאומי תיאלץ להתפרק.

★ ★ ★

א ותה מדיניות ז'ל — ספק אם התואר „מדיניות“ בכלל יהיה יאה לה. כי מטרתה העיקרית היתה למנוע מן הממשלה את הצורך להחליט מה לעשות ביבוי מלחמת-ששת-הימים.

מכיוון שאשכול ושות' רצו לשמור על שלמות-הממשלה שקמה לצורכי המלחמה

הדרגת האחרון

השולחן העגול של מועצת הבטחון: ישיר ולא ישיר, פנים אל פנים וגב אל גב

ערב תמיד ליד שולחן אחד. למשל, ליד השולחן העגול הארוך של מועצת-הבטחון. הם גם נפגשים שם כל יום בטרקלין ה' משלחות. והם גם מזדמנים יחד בחורי המזכירות הכללית.

יארינג אמר לעצמו: „שם אפשר לנהל משאומתן בשקט, בלי צורך בשינויים דרמטיים. ושום צד לא יוכל לסרב לנהל. תחילה אקרא פעם לצד זה ופעם לצד זה. לאחר מכן אקרא להם ביחד. ואם יתה שגרירי ישראל וירדן טפול קפה במשרדו. מי יעז לסרב?

כך נפטרו תוספין ועבד-אל-נאצר מן הצורך לשלוח נציגים מיוחדים למקום מיוחד, דבר שיכול היה להתפרש כנסיגה מצידם. ואילו ממשלת-ישראל תוכל לטעון, תחילה, שאלה הן רק התייעצויות מוקדמות — ולאחר מכן תוכל לטעון כי זהו באמת משאומתן ישר, פנים-אל-פנים, מ' כיוון שני הצדדים יודמנו יחד אצל יארינג ואורתאנט.

ממש ביצת-קולומבוס.

★ ★ ★ **למעשה, התמוטט בכך עמוד התווך השני של המדיניות הממשלתית. החלום של ועידת-שלום רשמית וחגיגית, שבה יישבו נציגי ישראל וערב אלה מול אלה במישור היסטורי, נמוג. נמוגה גם התקווה כי שליחות-יארינג (המשך בעמוד 10)**

בעולם, וגם על ארצות-הברית. **היא היתה מעמידה בסכנה נור' אה את האפשרות לקבל פאנטומים ואת כל שאר כלייה-הנשק הדרושים להגנתי-ישראל, בה בשעה שזרם הנשק לערבים היה מתגבר אז פי כמה וכמה, עם התגברות סיכויי המלחמה.**

מאידך: הסכמה לתוכנית-שלום מפורשת זו היתה מפילה במכה אחת את עמודי-התווך של מדיניות-הממשלה: שלא תגלה שום תוכנית-שלום לפני המשאומתן הישיר, ו' שאותו משאומתן יתנהל בלי כל תנאים. השגריר תקוע קיבל הוראה להצהיר, כי ישראל מקבלת את החלטת מועצת הבטחון בכללותה.

כלומר: המשאומתן יתנהל על-ידי תוכנית זו, שעקרונותיה ברורים לגמרי. עמוד התווך הראי-שון של המדיניות הממשלתית התמוטט.

★ ★ ★ **זויכוח שהתעורר בממשלה ב' עיקבית מיפנה מכרע זה, השתדל אש' כול להציג אותו כתבסוס חסר-חשיבות. הוא אמר, בערך, כך: „אל תדאגו נכון שזה קובע בסיס ותנאים מוקדמים למשאומתן, בניגוד למה שאמרנו. אבל בכלל לא יהיה ישר, פנים-אל-פנים, ולזה לא יכולים הערבים להסכים בשום אופן.“**

הקלת הלחץ הכלכלי-הצבאי על מצרים, ושימנע את הסתבכותו במלחמה נוספת.

● **התמיכה הבלתי-מסוייגת בשליחות יארינג מצד אורתאנט, המבקש לטהר את שמו מן הרבב שדבק בו בעיקבות מעשיו הנמהרים ערב מלחמת-ששת-הימים. כך נוצרו פיתאום הנתונים ללחץ חזק מאוד על ישראל.**

יארינג השתמש בזרם זה כדי להפעיל מקדח חשמלי שיפורר בזה אחר זה את עמודי-התווך של מדיניות ממשלת-אשכול.

חיש מהר נתברר שאין זה אלא בניין קלפים.

★ ★ ★

וא הפעיל את המקדח, תחילה, נגד החלק הראשון של הגושה: „ישראל לא תגלה את תוכנית השלום שלה...“

הוא הצביע באדיבות רבה על העובדה שישנה כבר תוכנית-שלום, שנתקבלה באו"ם על דעת כל הצדדים, וישראל בכללם. זוהי החלטת מועצת-הבטחון מחודש נובמבר.

החלטה זו מטילה על ישראל לסגת „משטחים שכבשה במלחמה.“ בהקדמה שלה נאמר כי האו"ם אינו יכול להסכים ל' סיפוח שום שטחים כתוצאה ממלחמה.

בלבד, ומכיוון שממשלה זו לא יכלה להס' כים על שום מדיניות של ממש, ומכיוון שהכל רצו בהמשך הסטאטוס-קו בשטחים הומצאה הגושה הבאה:

„ישראל לא תגלה את תוכנית השלום שלה אלא במשאומתן ישיר, פנים אל פנים, עם מ' שלות ערב, שיסתיום בהסכמ' שלום רישמי. עד אז תחזיק ישר' ראל בכל השטחים שכבשה.“

היתה זאת נוסחה נהדרת, שעשתה רושם רב בעולם. היא פטרה את הממשלה מכל דיון, ואפילו מכל מחשבה, על עתיד השט' חים. היא סבלה רק מפגם יסודי אחד:

היא היתה מבוססת בליכולה על ההנחה שמנהיגי-ערב הם מטומ' טמים, וכי יוסיפו להיות מטומ' טמים.

כלומר: היא היתה מושתת על התקווה כי מנהיגי-ערב לא ייכנסו לשום משאומתן כזה, כך שממילא לא יהיה צורך להציג תוכנית-שלום שיש בה ויתורים כלשהם.

ורבים מחברי-הממשלה, וברא' שם לוי אשכול, קיוו כי מצב זה יימשך הרבה שנים, וכי בינתיים יתרגל העולם לכיבוש הישראלי, הערבים ישלימו עימו, וכך יתבצע

(המשך מעמוד 9)

תיתקע סופית בשרטון זה של "משאומתן ישיר", אשר מנהיגי ערב לא יכלו להסכים לו.

מדוע, אם כן, הסכימה לכך ממי שלת-אשכול?

לא היתה לה כל ברירה.

כי אי אפשר לסרב לנהל משא ומתן בכנייה-האז"ב.

ואי אפשר להגיד, בעניין כזה, "לא" למזכיר-האז"ב. איתאנס הוא בעל השפעה עצומה במוסד זה, ואם ירצה יוכל לזדקק את ישראל על כל צעד ושעל. הוא ממלא כבר מרוגז על ישראל, שהאשימה אותו במעילה באימון מפני שהוציא בשעתו את הייל-החירום משארם-אלי-שיך. רק דיפלומאט מטרף היה עושה מעשה שהיה משניא את ישראל סופית על ארתאנט.

ובעיקר: אף ידיר אחר שיש ראל בעולם לא היה מבין "לא" כזה.

ההתקשות על הדרישה למשאומתן "ישיר" מן הרגע הראשון, אחרי מלחמה של דורות, אינה נראית אף לידי-ישראל המושבעים ביותר בכירות העולם. הם אומרים: "מה איכפת לכם איך יתנהל ה-משאומתן? הדבר החשוב היחיד הוא מה תהיה תוצאתו."

הטענה הסבירה היחידה לטובת משא ומתן ישיר היא זו: "אם הם מסרבים לשבת איתנו ליד שולחן אחד, פירוש הדבר שהם אינם מכירים בקיומנו. לא נוכל להשלים עם אי-הכרה זו."

טענה זו התמוטטה ברגע שה-ערבים הודיעו בפירוש שהם מוכנים להכיר בגבולות מוסכמים ובמוחים של מדינת-ישראל, בעיקר בות הגשמת החלטת מועצת-הכר-תחן.

★ ★ ★

הן אם כן, המצב ברגע זה: ממשלת ישראל הסכימה לנהל משאומתן על בסיס תוכנית-השלום של מועצת-הבטחון, ו-היא הסכימה שמשאומתן זה יהיה חצי ישיר, ישיב-לא-ישיר, ישיב-בעיני-פלוגי-ובלתי-ישיר-בעיני-אלמוני.

משאומתן זה כבר התחיל, ויש להניח כי יגיע לשיאו תוך חודש-שישה-שלושה.

עמאן וקאהיר כבר הצהירו מה תהיה עמדתם במשאומתן זה: נסיגת-ישראל מכל השטחים שכבשה, תמורת הפסקת המלחמה, הכרה בגבולות-ישראל, מעבר בסואץ ובי-טראן לאוניות-ישראל. כל זה בתוספת פיתרון בעיית-הפלסטיים.

מה תדרוש ישראל?

גם זה ברור: היא תרצה להחזיק ב-מאבטיו של שטחים, ותדרוש חווה-שלום רשמי.

יופעל עליה לחץ עצום מצד ארצות-הברית להחזיר למלך חוסיין את כל הגדה, ולמצוא לירושלים מעמד שיספק את רגש-היהיה של הערבים. ישראל תידרש להחזיר את סיני למצרים, תמורת צורה כלשהי של פירוש (בעיית רמת-הגולן לא תתעורר, לפי שעה, כי סוריה לא תהיה צד במשא ומתן).

אם יצליח המשאומתן, ברור כי ישראל תיסוג כימעט מכל השטחים שכיבשה, וכי שטחים אלה יוחזרו למישטרים שהחזיקו בהם קודם לכן.

ברור גם כי התוצאה הסופית לא תיקרא רישומי "חווה שלום", אלא "הסדר מדיני" אשר כל הצדדים יכירו בו רישומי, ושהמעצמות הגדולות תהיינה ערבות לו בצורה זו או אחרת.

הוא יהיה מלווה, מן הסתם, בי-הסכם בין המעצמות להפסיק את מירוץ-הזיון במרחב.

★ ★ ★

ברגע שמשאומתן זה יעלה על פסים ממשיים, שאי אפשר יהיה עוד להסתיר את מהותו, יקרו כמה דברים בי-ממשלת-ישראל.

שרי גח"ל יאלצו לפרוש ולחזור לאופוזיציה קולנית.

גוש גדול בממשלה, בראשות אבא אבן ושרי מפ"ם, יזגלו בפירוש בהסדר מדיני זה.

אחרים יקח כי המשאומתן יתפוצץ באמצע, בגלל ירושלים או בעייה אחרת, והכל יישאר על מקומו.

ואילו אצל שאר שרי הממשלה, ובי-צמרת המדינית והבטחונית של המדינה,

אצלנו רואים טוב יותר

לנו יש

PHILCO

A SUBSIDIARY OF Ford Motor Company

תוצרת חוץ

השלמות הטכנית והעיצוב המודרני בטלביזיה PHILCO

PHILCO החברה הגדולה בעולם למכשירים אלקטרוניים.

ובעלת מוניטין של 75 שנה התקינה מכשירי טלביזיה מיוחדים המותאמים לתנאי הקליטה בישראל.

מכשירי טלביזיה פילקו, הם היחידים עם הפנט COOL CHASSIS המאוורר בהתמדה את המכשיר בפעולתו ומונע שריפת המנורות והשפופרות.

דגם BLACK MARVEL "הקסם השחור" הנו היחיד עם מסך שחור, בו התמונה מופיעה מיד והקליטה חדה ובדורה גם באור יום, המסך השחור אינו מעייף את הראיה.

בטלביזיה פילקו:

הקליטה צלולה יותר התמונה חדה יותר הראות נעימה יותר

פילקו ערובה למוצרי איכות, לשרות נאמן ומהיר ברמה בינלאומית.

מפיצים לישראל: חברת ריפלט בע"מ

ת"א רח' החשמונאים 99 טל. 37766

PHILCO

גילוי סנסציוני בספר טרבי אשר יצא לאור

זוכה לאישור של בן-גוריון

פגישת בן-גוריון-נאצר

הסביר: אז
נו שלח העתק ממכר
תבו של בן-גוריון לעבדאל-נאצר
נאצר, וזה הראה אותו למחבר האל-מוני, יחד עם תשובתו השלילית של בן-גוריון.
אחרי כישלון הפגישה הבורמאית היפנה בן-גוריון את מבטו לדברי המחבר, לעבר בלגראד. היה זה בסוף 1962, כאשר היה המרחב נתון בתהפוכות: האיחוד הסורי-מצרי התמוטט, חתירות עבדאל-נאצר בידון נכשלו, ההתנגדות בתימן גברה, יחסי

הידיד "ד" יצא לבלגראד

העתונאי "ב" טס לקאהיר

דומשילד נתבקש לעזור

אם יודמן די ולבן-גוריון בלכות שלוש שעות יחד בחדר סגור, ואין שלישי ביניהם, בדואי נגיע לפיתרון של שלום. את הדברים האלה אמר גמאל עבדאל-נאצר בכבודו ובעצמו לאורח אירופי, לפני פחות מחמש שנים. האורח שהתרגש מן האפשרות הזאת, מיהר להעביר את תוכן השיחה לדויד בן-גוריון.
מי מספיק מקורב לעבדאל-נאצר או לבן-גוריון כדי לזעזע סוד כה חיוני? ומי ממקורבים אלה יכול להיות מעוניין בגילוי הסוד ברבים? על כך יש רק ניחושים.
הם סובבים סביב ספר ערבי, מכורז בטוב-טעם, שהופיע לא מזמן בבירות. שם הספר פלסטיני, תפקיד המסדר וההגיון במערכת-השיחור. המחבר: אלמוני, המעיד על עצמו כי היה מעורב בכל ההכרעות החשובות שנגעו לגורל-פלסטין. מגמתו: להוכיח כי גדולי העולם הערבי ניצלו את בעיית-פלסטין לצרכיהם, ככלי במישק-הכוח הבינערי, וכי מאחורי מסך ההתלהבות הלאומית היו מוכנים להסדר עם ישראל, על חשבון פלסטין.
לא רק עבדאללה ניהל שיחות עם ישראל, טוען המחבר האלמוני, אלא שגם עבדאל-נאצר הגדול היה מוכן להסדר.
אין פלא, על כן, שספר זה מסעיד את העולם הערבי, ומאז הופעתו מוצפות מערכות העיתונות הגדולות במרחב מכתבי קוראים המגיבים על גילוייו, או הדורשים לדעת את זהות המחבר, המגלה פרטים כה רבים על נסיונות-הידברות בין בן-גוריון ועבדאל-נאצר.

אם נו וטיטו מתעניינים

רנסיון הראשון נעשה על-ידי דויד בן-גוריון. מחבר פלסטיני יודע לספר, כי בדצמבר 1961 הגיע ראש ממשלת ישראל לראנגון, בירת-בורמה. בשיחותיו עם עמיתו או נו שאל בן-גוריון, מה דעתו על האפשרויות להשכנת שלום בין ישראל לערבים. המארח לא ענה, ולכן, לדברי המחבר, בברור מדוע ימי ההתבודדות של בן-גוריון עם או נו לא רשומים ביומניו. הם נרשמו במקום אחר, סודי יותר.
אבל אחרי שובו של בן-גוריון לישראל, ביקר או נו בקאהיר, בשבוע הראשון שלח מכתב אישי לבן-גוריון, בו שאל כאילו צורה יכול הוא לתוך בין ישראל למצרים. בתחילת פברואר 1962 השיב בן-גוריון: "לא התכחתי לכפות על כבודו העלאת העניין בפני עבדאל-נאצר, אך אם תמצא לנכון לעשות זאת מרצונך, הואיל נא להודיע לעבדאל-נאצר שאני מוכן להיפגש איתו בכל מקום אשר יקבע, אפילו בקאהיר, כדי לערוך שיחות חשאיות ללא כל פירסומות וללא כל תנאים מוקדמים, למציאת דרך להסדר והנחת יסודות לשיחות-פעולה כלכלי, מדיני בין ישראל למצרים".
או נו התקשר עם נשיא מצרים, אך זה השיב כי "בתנאים הקיימים אין עניין היחסים הישראליים-מצריים נושא לכירור".

מניין ידע המחבר את הפרטים הללו? ההסבר

לפי בקשת בן-גוריון, ניסה ראש-ממשלת בורמה או נו לתווך בין ישראל ומצרים. בתמונה זו הוא נראה (מימין) בצד נמרו ונשיא מצרים גמאל עבדאל-נאצר, שלושתם לובשים בגדים בורמיים מסורתיים.

תחילת התלבטות מכאיבה.
כי ההסדר המוצע נושא בחובו שאלות המורות מאד.

הוא עדיף, בלי ספק, על סיפוח שפירוש סכנות מלחמת-נצח עם העולם הערבי. הוא עדיף על סיפוח, שיהרוס את צביון מדינת-ישראל ויעניק לה, תוך דור, רוב ערבי שלט או מדוכא.
אולם הסדר כזה, שייעשה מעל לראשו של העם הפלסטיני וזלא הסכמתו האמיתית, ספק אם יחיי זיק מעמד.

הוא לא יקבור את השינאה, ולא יביא לשיחית-פעולה של ממש בין שני העמים. הוא לא יביא להסיל אל-פתח — כאירגון לוחם וכהשקפת-עולם.
אחרי גפילת המלך חוסיין, העשויה ל-התרחש תוך שנה-שנתיים, עלול העם הי-פלסטיני לגנות את ההסדר שהוא לא היה שותף לו, בייחוד עם תישאר ירושלים בידי ישראל.

עבדאל-נאצר, הנותן עתה גיבוי מלא לחוסיין, עשוי לנטוש בשעת-כוש מתאמיה. ההסדר יפרק מחדש את ארץ-ישראל, מ-בחינה כלכלית ומבחינה בטחונית.
בקיצור: הסדר כזה יכול להוות צעד קדימה, אבל אין הוא פתרון אמיתי, ובוודאי לא שלום אמיתי.

האם יש ברירה? האם יכלה ממש-לת-ישראל — ממשלה זו או ממשלה אחרת לעלות על דרך אחרת?

ישנה רק דרך מעשית אחרת אחת: הדרך של שלום פלסטיני. הקמתה של מדינה פלסטינית, שתהיה קשורה באמנה בטחונית, כלכלית ומדינית עם ישראל, תיצור מציאות לגמרי חדשה. היא תשמור על שלמות-הארץ ועל הי-אינטרסים הבטחוניים החיוניים של ישראל. היא תביא לשלום של ממש עם העם היהודי בארץ זו, העם הקרוב לנו ביותר, העם המחסיס את המחבר, העם המצמיח מתוכו את אל-פתח.

אמרנו זאת לפני שנה, יום אחרי כיבוש ירושלים. אז, בשיכרון-הנצחון, היה נראה כאילו הברירה היא בין סיפוח השטחים לישראל או כינון המדינה הפלסטינית.
כיום ברור לכל ברידעת, כי הי-ברירה הממשית היא בין מדינה פלסטינית לבין נסיגת צה"ל, תוך החזרת כימקט כל השטחים לי-מושטרים זרים, עוינים ורופפים. והי-ברירה היחידה, השאר אינו אלא מלל דמאוגי ופיתחות-ביצים.

ביתניים עברה שנה — שנה שאין לה תחליף.

שנה של קיפאון הרהי-אסון. שנה גדושת טיפופים ומשוללת מחשבה בצמרת.

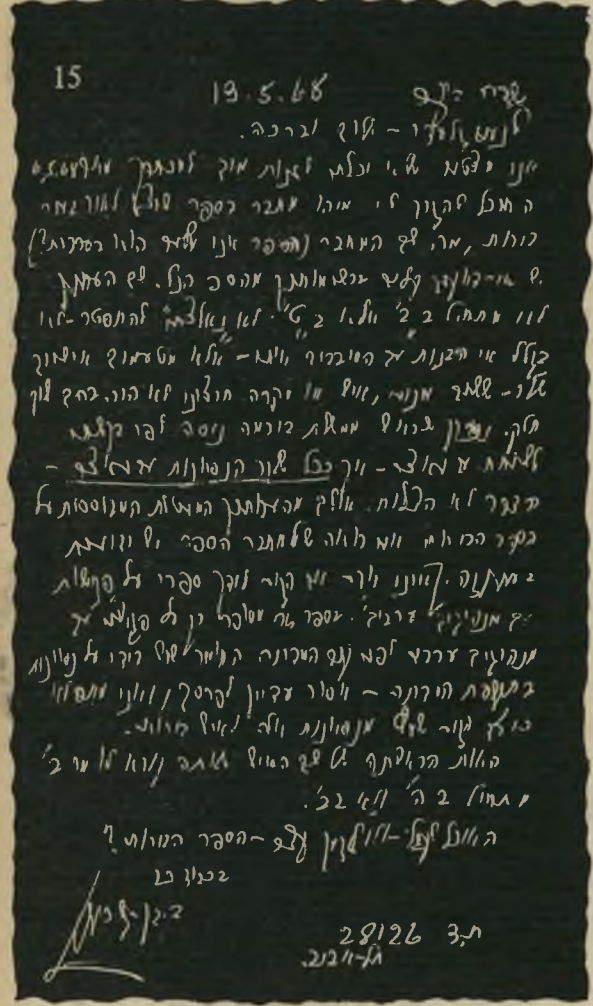
שנה שבזכותה ללא שום תועלת שהיא. שנה שבה יכולנו ליצור מציאות חדשה בארץ ובמרחב. ממשלת-הליכוד-הלאומי תישא באשמה ההיסטורית הנוראה של אובדן שנה זו.

והשאלה היא: האם עוד ניתן לתקן את המעוות? האם לא איחרנו את המועד? יתכן מאוד כי המאורעות עומדים להת-חולל במהירות, וכי הממשלה תמצא את עצמה בעל כורחה, בעוד חודשים בלבד, במבוי הת-סיטרי של נסיגה.

אני מאמין שעוד ניתן להציל את המצב.

אני קורא לממשלה להכריז מיד: ישראל מכריזה כי העם הערבי הפלסטיני הוא צד רשמי לכל הסדר במרחב. ישראל לא תסכים לשום הסדר שלא יאושר בפה מלא, במישאל-עם כולל, על-ידי העם הערבי הפלסטיני.
ישראל קוראת לעם הפלסטיני להקים מיד נציגות מוסמכת, לניהול משא-ומתן עם ישראל.
ישראל מוכנה לנהל משא-ומתן זה על בסיס העיקרון של הקמת מדינה פלסטינית, שתהיה קשורה בקשרים בטחו-ניים, כלכליים ומדיניים עם ישראל.
כך — רק כך — תחזור חיוזמה המדינית לישראל.

רק כך נפסיק להיות כדור-מישחק בידי אחרים.
רק כך נוכל להגיע לשלום של ממש, בעל משמעות, שיבטיח את עתידנו.
לא נותר זמן רב. אנו מתקרבים לרגע האחרון.

מכתבו של בן-גוריון

שנשלח למיזרח ה-תל-אביבי נעים גלי עדי, כתגובה על גילויי הספר הערבי. מכתב זה מאשר את הגילויים הסנסציוניים של הספר שיצא לאור בבירות.

קאהיר-בגדאד היו בכי רע. בן-גוריון הגיע למסקנה, כי ייזמן שעבדאל-נאצר יהיה מוכן לעודד לקראתו.
לכן שלח אחד מידידיו, המוזהה בספר רק באות "ד", לשליחות חשאית לבלגראד. "ד" התקשר עם ידיר, שר בממשלת-יוגוסלאביה המוזהה בראשי-התיבות "ב.א.", ובקישו לברר אפשרות פגישה גלויה או חשאית בין בן-גוריון למרשאל טיטו, לבדיקת הסוכיות של הפסקת-הלוחמות במרחב.

"ב.א." ניגש לטיטו מייד, אך חזר והודיע ל"ד" כי ההצעה אומנם נראית לו מעניינת, אבל הוא מעדיף לקבל תחילה הסבר ברור על כוונות בן-גוריון. כעבור חודש ימים, ב-28.12.62, שלח בן-גוריון מכתב לטיטו, עליו נרשם "סודי ואיש", ובו הסביר בהרחבה את התפתחות המלחמה הערבית-ישראלית והדגיש את בטחונו שבעולם הערבי קיים כוח מתקדם המעוניין בסיום מלחמה זו. פרקים מתוכן המכתב, לדברי מחבר פלסטיני:

"אין ספק שאין מדינה ערבית אשר תעז לנהל משא-ומתן עם ישראל, בטרם תעשה זאת מצרים. כי זו המדינה הערבית החזקה באזור... העולם כולו רואה בך האישיות הבולטת ביותר במאבק לשלום העולם. כבוד הנשיא גם ידוע כאחד מידידיו הקרובים של עבדאל-נאצר, ולדעתי יש ביכולתך למלא תפקיד ראשי בהבאת מצרים וישראל אל שולחן-הדיונים, לבירור (המשך בעמוד 12)

בן גוריון, לדברי מחבר פלסטין, נראה מדוכדך וממורמר, ובעת שלחן את ידי "מר ב" חש האורח כי ראשו נתון בנושאים אחרים, כאילו שכח את העניין שלמענו הזמין את האורח לבקרו. "מר ב" קיווה שבן גוריון יבקש ממנו להודיע לעבד-אל נאצר על נכונותה של ישראל לקלוט מספר מטוסיים של פליטים, או משהו דומה. אבל בן גוריון לא הזכיר כלל את הנושא. כל אשר אמר היה חזרה על מכתבו לרוטשילד: "תגיד לעבד-אל נאצר שאני מוכן לפגוש בכל מקום וזמן שייראו לו."

"מר ב" טס לאירופה ומשם לקאהיר, שם נפגש עם עבד-אל נאצר. הוא דיווח לנשיא: "נפגשתי עם מר בן גוריון וסיפתי לו את אשר אמרת בדבר האפשרות לפיתרון של שלום. אמרתי לו כי הינך האיש החזק בעולם הערבי, והאיש היחיד אשר יכול לפתור את הבעיה הערבית-ישראלית. בן גוריון ביקשני להודיעך, שהוא מוכן להיפגש איתך בכל מקום ובכל זמן הנוחים לך."

השיב עבד-אל נאצר: "אני מעי ריך את הגישה הזאת. אבל מה דעתך על זה?" והוא הראה ל"מר ב" עיתון בו הופיעה הכרזת בן גוריון כי "ישראל אינה חייבת לקלוט אף פליט אחד, מאחר והחלטת הערבים נחוושה להשמיד את ישראל!"

"מר ב" היקשה: "האם יסרב כבודו למצוא הסדר מדיני לבעיות עם ישראל?" תשובת נאצר: "לא. אני לא אחתה כל אפשרות כזאת. מאז 1956, וגם ממשבר קובה ב-1962, למדתי דברים רבים. בין השאר, שיש ללמוד לחיות עם ישראל. אבל האם מוכן בן גוריון לוותרים כלשהם בעניין הפליטים?"

או השיב "מר ב" כי אין לו תשובה ברורה על כך. ואילו עבד-אל נאצר הסכים, שיש לקלוט מספרים פליטים בארצות-ערב. הפגישה ארכה כשעתיים ובסיומה יצא "מר ב" ישר לאירופה. הוא דיווח לשגריר ישראל בארצו על תוצאות השיחה עם עבד-אל נאצר, וזה העביר את דבריו לישראל בתחילת מאי של אותה שנה. כעבור שבועיים (16 ביוני) התפטר בן גוריון מראשות-הממשלה.

★ ★ ★

מה אומר ב"ג?
איך ניתן לאמת או להכחיש את גילויי המחבר האלמוני?

שאלה זאת העסיקה את המיזרחן נעים גלעדי, אליו הגיע טופס של הספר. הוא כתב מכתב לבן גוריון, ובו תמצית גילויי הספר, תוך בקשת-תגובה. ואומנם זכה לתשובה: "לנעים גלעדי — שלום וברכה."

"אני מצטער שלא יכלתי לענות מייד למכתבך מיום 6.5.68. התוכל להגיד לי מהו מחבר הספר שיצא לאור בעיר ביירות, מה שם המחבר (הספר אני משער הוא בערבית?). יש אידיוקים קלים ברשימותיו מהספר הגיל. שם העיתון לא מתחיל ב"ב" אלא ב"ט". לא "נאלצתי" להתפטר — לא בגלל אי הבנות עם הסוכבים אותי — אלא מטעמים אישיים שלי — ששום מגיע, איש או מיקרה חיצוני לא היה בהם שום חלק. נכון שראש-ממשלת בורמה ניסה לפי בקשתי לשוחח עם נאצר — אך ככל שאר הנסיגות עם נאצר — הדבר לא הצליח. אולם מהערוותך המעטות המבוטסות על הספר הביירותי אני רואה שלמחבר הספר יש ידיעות בעניין זה."

"אני יודע אם הגיע לידך ספרי על פגישת שות עם מנהיגים ערביים. בספר זה מסופר רק על פגישות עם מנהיגים ערביים לפני קום המדינה. החומר שיש בידי על נסיגות בתקופת המדינה — אסור עדיין לפרסום, ואני מתפלא כיצד הגיע שמך מנסיגות אלה לאיש ביירות."

"האות הראשונה של שם האיש שאתה קורא לו מר ב' מתחיל בה' ולא בב'. האוכל לקבל — ולוא לזמן קצר — הספר הביירותי? בכבוד רב, דויד גוריון."

★ ★ ★

מיהו האלמוני?

מיהו, בכל זאת, המחבר האלמוני, שדיו בן גוריון עצמו מעיד עליו שיש לו "ידיעה בעניין זה?" שמועה עיקשת, שקנתה אחיזה בין המנהיגים הפלסטיניים ברור שלום המיזרחית וכנגדה המערבית אומרת, כי אין אלא האג' אמין אליחוסייני, המומתי לשעבר של ירושלים, שחפה פעם תחת כנפי נאצר, אך מעוניין עתה לפגוע בו.

(המשך מעמוד 11)

אפשרות של הסכם שלום. דבר זה מכאיב אותי להציע שאבקר במדינתכם, אם בגלוי אם אינקוגניטו, לבירור הנושא. בכל זמן. "ברור שהשלבים הראשונים יהיו חשאיים, וכן כל התקשרות ישירה או עקיפה בין הנשיא עבד-אל נאצר לבניני. אם ייכשל הנסיון, לא יהיה צורך בהערכת היתכים בינינו לבין מצרים, או בין מצרים למדינות אחרות באזור... על אף כל המיכשולים הברורים, מאמין אני באפשרות להגיע להסכם, בשיחות ישירות. על כן ביקשתי, באמצעות ידידי "ד", עריכת פגישה איתכם בעתיד הקרוב, במועד שייראה לכם מתאים."

תשובת טיטו, כתובה סרבית על שני דפים קטנים, הגיעה כעבור מספר שבועות: "אינני חושב שבתנאים הקיימים ניתן לקיים את אשר הצעתם."

★ ★ ★

מכתב רוטשילד

גילויי הסנסאציוני ביותר של מר בן גוריון פלסטין בא רק אחרי כן. באחד מימי ינואר 1963 התקיימה שיחה בין חסנין הייכל, יו"ר של עבד-אל נאצר ואז עורך אל-גומהוריה — לבין עורך עיתון אירופי המזוהה כ"מר ב". בשיחה זו טען הייכל, כי אין למצרים שום תוכנית לתקוף את ישראל, והוא הזמין את אורחו לשוחח עם הראיס, כדי שיהיה באמינות הטענה. **כעבור ימים מספר נפגש "מר ב" עם עבד-אל נאצר, שאל אותו על אפשרות של סיומה-המלחמה בין ישראל ומצרים. תשובת עבד-אל נאצר: "אני חושב שאם יודמן לי והבן-גוריון לבנות שדוש שעות יחד בחדר סגור, ואין שלישי בינינו, נגיע לפיתרון של שלום."**

"מר ב" הגרש יצא מייד לפאריס, נפגש עם הבארון אדמונד דה-רוטשילד, וסיפר לו את תוכן שיחתו עם נשיא-מצרים. הבארון כתב מייד לעובד ישראלי בכיר באירופה, וזה העביר את תוכן השיחה לבן גוריון. ביום הראשון לתודש מארס כתב בן גוריון איגרת סודית לבארון דה-רוטשילד: "אדמונד יקירי,

"אני מאמין שאומנם אמר עבד-אל נאצר למר ב" כי השלום אפשרי, לו יכולנו שנינו להיפגש בחדר סגור למשך שלוש שעות, אבל אני חושד שלא התכוון למה שאמר. נפגשתי עם אנשים רבים אשר שוחחו עם עבד-אל נאצר, והבנתי שהוא יודע להשמיע לכל אחד השיחה הנוחה לשומעה. "עם זאת אני רואה חובה להניח שעבד-אל נאצר היה כן כשאמר זאת למר ב", כי עבד-אל נאצר הוא השליט הערבי היחיד היכול להגיע להבנה עם ישראל, אם ירצה זאת. ואין מנהיג ערבי זולתו שיעז — או המסוגל — במצב הקיים בעולם הערבי, לפעול להסדר עם ישראל. כי עבד-אל נאצר נימצא בעמדה בעולם הערבי אשר תאפשר לו זאת, לו היה זה רצונו, ואילו השב שהשלום בין ישראל לערב יביא את האושר והשיגשוג למצרים ולעולם הערבי. אני בטוח שאתם מבינים מה זה שלום בשבילי, ועל כן ארשה לעצמי לבקשך לסדר פגישה ביני לבין "מר ב" בירושלים בזמן הקרוב ביותר — אם אפשר, תוך הימים הקרובים. "אני אשלה מכתב אישי לעבד-אל נאצר, באמצעותו של "מר ב", ואודיע על נכונותי להיפגש עימו במהירות האפשרית בכל מקום אשר ירצה — בשווייץ, ביוון, בי איטליה, אפילו בקאהיר, אם יובי טח שלומי בה — ואני מוכן לשבת עימו את השעות הדרושות כדי שנוכל להגיע להסכם שלום, ואפיו לו לאמנה לשיתוף הדדי במישור רים של התרבות והכלכלה. אני בטוח שלא אצטרך להסביר לכם את השיבות הבעייה הזאת. "אני סומך עליך שתעשה אשר ביכולתך כדי ש"מר ב" יוכל להגיע לישראל בהר דמנות הקרובה ביותר לפגישה עימי. ייתכן שאלוהים בחר בכך לשליחות היסטורית של השלום בין מצרים וישראל."

★ ★ ★

אכזבתו של "מר ב"

כעבור מספר שבועות הגיע "מר ב" לישראל, יצא ישר לפגישה עם בן גוריון. חיכתה לו אכזבה, כי ישראל געשה באותם הימים מפרשת התפטרותו של איסר הראל, הממונה על שרותי-הביטחון, בגלל נוכחותם של מדענים גרמניים במצרים.

גבר ואשה

אורי גרוס המאפר ואמן הפיאות פתח מכון חדש ומיוחד לפיאות גברים ברח' גנסין 7 (ליד קולנוע הוד), תל-אביב. מכון זה, המנוהל אישית על ידי אורי, הנו יחיד מסוגו בארץ, וישרת את הגבר בפתרון בעיות השיער שלו. המכון לפיאות נשים ממשיך במתן שרותו בפסג דיזנגוף 101.

המכון לפיאות נשים: פסג דיזנגוף 101, טל: 233350
המכון לפיאות גברים: רחוב גנסין 7, טל: 246924

אדם חדש אורי גרוס

מצלמות

קודאק

מקום ראשון

במשאל עם 1968

סרטים

מכונות 8 מ"מ להסרטה עם קול ובלי קול שרות עד הבית

חצי חנים

ספריה 8 מ"מ לשרות מקבליים הזמנות לנשפים ולימי-הולדת פוטו יחזקאל

רח' יפו 47, טל. 25590, ירושלים

SCHAUB LORENZ

RADIO TELEVISION

האלבין בעלון

הסוכן הבלעדי: "כנורי" תל-אביב, פרץ 4

היו שטענו, כי קדם לקפיצה הרדאסטית הסכם עם גולדה, מזכירת מע"י, לפיו יוב טח להררי מקום ריאלי ברשימתה העבודה לכנסת הבאה. אך ספק אם נזקק הררי ל- הסכם כזה: הסברה הרווחת היא, כי מקום כזה מובטח לו גם ללא הסכמים.

מתנה אישית להררי. אולם אם קיבלוהו עמיתיו ממע"י בורעות פתוחות — יצרה קפיצתו משבר רציני בסיעת ה- ליבראליים-העצמאיים, שאיבדה בן-לילה חמי- שית מכוחה. בייחוד אחרי שהררי סירב להתחזיר למפלגתו את הכיסא החשוב ב- וועדת-חוק-וביטחון. בעצם, היתה לו סיבה טובה לנהוג כך: עליה המפתח הסיעתי, לא היה ה"ל"ע זכאים למושב מכובד כזה. הוא הוענק להם במתנה ממש, עלידי המערך, שויתר על אחד מכיסאותיו למענם — כדי שיוכל הררי לישב בו ברווחה.

טען הררי, כאשר נתבע עלידי חברי מפלגתו-לשעבר להתחזיר את הכיסא: "המ- תנה לא ניתנה למפלגה, אלא לי, יוהר הררי, באופן אישי. עכשיו אני מחזיר או- תה הביתה."

מה גם שלדעתו, אין הררי פורש בגפו

כ"ח באייר, יום איחודה של העיר ירו- שלים, לבש כל סממניו של חג לאומי. בין הרבבות שהתרכזו מול הכותל המערבי, או התייחרו ליד מצבות הנופלים של יוני, בלטו הקבוצות המאורגנות של דתיים, אשר יום זה הוכרז בשבילם כיום תפילה מיוחדת. אולם אפשר היה לראות גם בני קיבוצים שבאו מלוא-המשאיות, תושבי ה- שפלה שעלו משפחות-משפחות לבירה. בישראל, בה כל אירוע המוני מתקיים על פי תוכנית ממלכתית, היה חג ירושלים יוצא-דופן רב-משמעות. כי הממשלה עש- תה מאמצים דווקא לצמצם את היקף הח- גיגות — אם לא לבטלן כליל.

אבל ירושלים נוגעת במיתרים עמוקים, חזקים לאין ערוך משיקולים של מדיניות בינלאומית. וכאשר יחפשו בכל זאת מוצא מדיני, אין ספק כי ההסכם הקשה ביותר

ח"כ הררי

לא טוב לעצמאים להיות עצמאים

ממפלגת הליבראליים-העצמאיים. כאשר נת- קף עלידי עיתונאי אשר תבע לדעת מדוע אין הח"כ הפרש מחזיר את המאנדאט ל- סיעתו, במסיבת-עיתונאים, אותה ערך בכ- נסת ביום השני האחרון, השיב הררי ללא- היסוס: "אני חושב שאני מייצג ציבור בוח- רים לפחות כדי ציר אחד, ומושך קולות לאיכות מאשר גדעון האורנר."

להשגה יהיה זה הקובע את מעמדה של ירושלים.

מפלגות

לא פחות

מגדעון האורנר

"אילו היה מפא"יניק, היה כבר יכול להיות לפחות שר-החוק, נהגו לספר עלי- חבריו למפלגת הליבראליים העצמאיים, כי גאחה לאי-מבוטלת.

השבוע כימעט שהיה יוהר הררי לא- כלום — אלא שברגע האחרון הפך להיות מפא"יניק, או כפי שזה ניקרא כיום — איש מפלגת העבודה.

בעצם, לא היה בכך שום-פלא: חברי-כ- נסת הפך להיות מפא"יניק באופן טרטי ל- גמרי, לאחר שנאבק להיות כזה בוועידת מפלגתו, ולפניה. מאז ייסד מע"י, נלחם עסקן-ה"ל"ע הוותיק בצמרת מפלגתו — ובעיקר בשר-התיירות, משה קול — גישה לשכנעם כי בימים טרופים אלה של גחלים ומעיים לא טוב היות הליבראלי-העצמאי — עצמאי.

מערך עם מע"י נראה למישפטן ולפאר- למנטאר המנוסה — שהיה כבר חבר ב- כנסת הראשונה — כדרך הבטוחה ביותר לשמור על כוחה של המפלגה הקטנה מתחת לחבריה-המתפצת של אחוה-החסימה.

וכשארמו לו חברי-מפלגתו את ה"לא" הסופי, התבצרו מאחורי-גבו קול ורצי- ביעו למען המשך קיומה העצמאי של ה- מפלגה — ידע יוהר הררי להסיק את ה- מסקנות.

עם הצירוף למע"י. הוא לא התפטר מחברותו בכנסת, לא החזיר את המאנדאט למפלגה. הוא אפילו לא ויתר על כיסאו בוועדת-חוק-וביטחון, שם כיהן כנציג ה"ל"ע. הח"כ בן ה-50 נטל את המאנדאט, את מושביו המכובדים הן בוועדת-חוק-וביטחון והן בוועדת-חוק-הקרקע-וישפט — ועבר עם כל הצירוף למע"י.

בני-ברק

הכיסא

התפוס

בבני-ברק קורה דבר לא נעים. בשביל סגן ראש העיר שמעון סירוקה, על כל פנים.

כי מזה חצי שנה הגיע תורו לשבת על כס ראש-העיר — והמושב הנכסף אינו מתפנה. ההסכם נעשה כדת וכדין, לפני רבה של העיר הרב יעקב לנדאו. זה קבע בפני- רוש, כי בחלוף מחצית הקדנציה יחזור איש פועלי אגודת ישראל, שמואל ויינברג, על כיסאו לטובת סירוקה מאגודת ישראל.

ויינברג אמנם הסכים — אך דרש לעצמו את תיק הגיזבורות. העניין הובא שוב לרב לנדאו, וזה פסק שבהסכם המקורי לא נא- מר דבר על פיצוי מסוג זה. על ויינברג להתפטר ללא דיחוי.

אך ויינברג לא התפטר, וטעמו עימו. הקואליציה בבני-ברק, הסביר, מושתתת על שיתופם של המפד"ל ומע"י. איזה ביטחון יש לסירוקה, שמע"י אומנם תסכים לקבלו כראש-העיר?

שוב הוטרד הרב לנדאו, ושוב הוציא פסק-דין: ברגע שסירוקה יביא מכתב מ- מע"י כי הוא מוכנה לחליטין, יהיה ויינברג חייב להתפטר. סירוקה חשב שיהיה לו קל להשיג את המכתב, אבל הוא גילה שוויי- ברג כבר שיכנע את שותפיו הפועליים לבל יתנו את הסכמתם.

וכך הוא יוכל להישאר בראשות העיר, מבלי להפך את פסק-הדין של הרב.

הראשון מתוך רשימת הסרטים המובחרים לשנת 1968, שנת יובל קולנוע "ירון" ובהנהלה חדשה

הכלה לבשה שחורים

שבוע 4

ז'אן מורו בסרטו אפוף המתח של פרנסואה טריפו

מערב — "סרט שיש בו סקרנות ומתח ומשחק של צחת מנוסה". ר. עזריה

ידיעות-אחרונות — "סרט שוטף, צילומים טובים". ש. שמגר

דבר — "הכלה לבשה שחורים" הוא סרט מתח לאנני הטעם ולאובה ז. רבינוף

הארץ — "סרט רצוף תבונה...". י. שריק

ג'רוסלם פוטס —

"So well acted that the spectator's attention is riveted"

גב' וידקינסון

חבצט בגדרות

בשנת ה-20 למדינה, נותנת הנהלת

פוליטכניקום

הנחות עד 20% בקורסים לבגרות ומוקדמות הנפתחים החודש.

פרטים והרשמה: 1-9; 8-5.

ת"א	חיפה	ר"ג	חזון	פ"ת
ברנר 17	לוי 30	ביאליק 42	סוקולוב 56	בר כוכבא 1
אלנבי 55	שמריהו			

קוף זוכה ב"טוטי" בשוודיה

אריק קארלסון שזכה ב"טוטי" השחדי, גילה כי את הטופס מילא הקוף המאולף על ידו. אין "טוטי" במסכת בו משתמשים בשמן "אקסטר" סירי. של "עץ הוית". הכל ברור וידוע מראש. המאכלים בין אם מבושלים, מטוגנים או אפויים, יעלו תמיד יפה, והסלטים יעלו וי. תמיון. אגב — שמן סירי, זכה גם השנה במקום הראשון במשאל העם ברחבי הארץ. איך אומרים: הוא היחיד שמן סירי. (מ.)

לרגל יובל ה-15 — 15% הנחה ממשית על כל קניה

חליפת הירון

קניית איכות

תאם

ח"א שדר חסדיק 19

62 25 19 12 01-1616

חליפת הירון

ה"נחשקת ונחפתה עם הבושם הצרפתי

ה"נחשקת ונחפתה עם הבושם הצרפתי

Esperanza

תוצרת FRAGONARD, Paris

השכר של אנשי צבא-הקבע אינו דחוף * שר-התיירות מטייל ברחוב דיונגוף * המלחמה על הדיסקוטקים ומועדוני הלילה בת"א * קריעת דגל-המדינה בבני-ברק

לקראת "בית שני"?

קרלותיו של ח"כ בלעם

אחת המחמאות היפות ביותר בהן זכתה אי-פעם סיעתנו ניתנה לה, השבוע, מפי אדם שהתכוון להוקיע את קולנו ברבים. זה אירע בשעה שח"כ מרדכי זר, איש המע"י מירושלים, קם להשיב לנאומנו על תעלולי יגאל אלון בחברון (ראה מסיגרת).

זר

מרדכי זר: אני חושב ששר-העבודה ראוי לברכה וליישר-כוח גם על ביקורו אצל המתנחלים בחברון. אין רע בדבר. אין שום פסול בכך ששר בישראל הלך לבקר יהודים שהתנחלו בשטח של ארץ-ישראל... **אורי אבנרי:** שריטו את צה"ל ושיקרו למושל הצבאי.

מרדכי זר: היום אתה אומר כך, ומחר אתה יכול ולומר אחרת. בכל פעם אתה מסכים עם חלק אחר של הבית. נוח לך, יתום אתה, אתה אחד ושמן אחד. פעם אתה מסכים עם הקומוניסטים, ופעם עם חרות. אני מוכן להוכיח לך זאת על-ידי ציטוט מדברך. **בכך אישר זר דבר שאנו מתנאים בו בלב שלם:** שאין אנחנו "משובצים" במפה הפוליטית של ה"מישור הישן". אין אנו דנים על עניין לפי זהות בעליו, אלא לפי טיבו. אנחנו תומכים בהצעה של חרות, כשהיא טובה בעינינו, ומוכנים להצביע באור תו יום בעניין אחר עם מק"י, אם יוזמה שלה נראית לנו. במיקרה זה אפשר, על כן, לומר: יהללך זר, ולא פיק.

החלטנו להביא את העניין לדיון ראשון ביום הרביעי, בשבוע שעבר. ברגע האחרון מנחה אלינו הקואליציה, באמצעות היו"ר שלה, ח"כ מע"י משה ברעם (שהוא רחוק מלהיות ידיו מושבע של סיעתנו) והציעה לנו לדחות את העניין לתורש — מתוך תקווה כי עד אז יגיעו רוב המפלגות להחלטה חיובית על כך. כבר עתה ברור, כי יש להצעה תומכים רבים במע"י, בגח"ל, במפד"ל, וב"ע, אך לא במפ"ם. עתה נותר להמתין רק אם הגיונה של ההצעה, שכבש את לב הציבור, יתגבר על הכוחות הנגדיים בקרב המפלגות החתיקות.

משלחת לבית הנשיא

יום לפני כן עמדנו לפני בעיית עקרונית. הוונתנו, יחד עם נציגי שאר הסיעות בכנסת, להצטרף למשלחת שתצא לבית-הנשיא כדי להזמין את זמן שור לבניין הכנסת, למסירת הצהרת-האמונים שלו עם כניסתו לתקופת-כהונה שנייה. אין זה סוד שלא הצבענו בעד בחירת שור. אם כן, האם היה עלינו להצטרף למשלחת? אחרי התייעצויות ממושכות החלטנו, כי אין דין הטקס כדין הבחירה. בעת הבחירה הבענו עמדה עקרונית, שלא היתה קשורה באישיותו של הנשיא עצמו. אחרי שניבחר — הוא הסך לנשיא המדינה כולה, ועלינו להתייחס אליו בכבוד הראוי לו ולמישרה. למיכך הייתי בין 18 חברי-הכנסת, נציגי כל הסיעות, שיצאו ביום ג' שעבר לבית-הנשיא ושנתחו אליו בדרכו לכנסת.

מה דחוף — ומה לא?

שלוש הצעות דחופות לסדר-יומה של הכנסת הוגשו על-ידינו בשבוע שעבר, וכולן נידחו באופן אוטומטי על-ידי הנשיאות, בטענה שאינן דחופות.

● המעשים הפרובוקטיביים של ה"מתנחלים" בחברון, והסכנה הטמונה במעשיהם לגבי ההכרעה המדינית על גורל-השטחים.

● המשבר הממשלתי, וההתקפות על שר-החוזק אבא אבן, בקשר לשליחות יארינג.

● סירוב משרד-האוצר להעלות את שכר-הקצינים והחוברים רים בצבא-הקבע.

ההצעה בעניין חברון נדחתה ברוב של שניים (יצחק נבון ודבורה נצר) נגד שניים (רות הקטין וסרדינס), בעוד חמשת חברי הנשיאות הנותרים נימנעים מהצבעה.

ויכול האורח הזמנים לשאול: אם זה לא דחוף, מה כן דחוף במדינה הזאת?

נראה שגם שאר חברי הכנסת הגיעו למסקנה, כי מה שנדון בכנסת אינו חשוב ודחוף, כי הנוכחות יורה השבוע לשפל נוסף. למשל, בעת הדיון על תיקונים חשובים ביותר בסדרי מטה-הכנסה, שנערך ביום השלישי, בשעה 7.15 בערב, נכחו באולם מלבד היו"ר (תלמי), הנואם (שמיטוב) ואני רק שמונה חברי-כנסת.

רשימת הנוכחים: מע"י — 3 מתוך 58 (קרגמן, נמיר, ארבל). גח"ל — 3 מתוך 23 (כהן-צידון, ידי, שטרן). ל"ע — 1 מתוך 5 (האוזנר). רק"ח — 1 מתוך 3 (טובי). נעדרו לחלוטין: המפד"ל, מפ"ם, אגו"י, המרכז החופשי, פא"י, מק"י וברגוריון.

היה בכך משהו היתולי, כי רק רבע שעה לפני כן נאם שמואל תמיר מטעם המרכז החופשי ויצא בחריפות נגד היעדרות חברי-הכנסת. לכן פתחתי את דברים במילים:

אורי אבנרי: קודם כל אני רוצה להצטרף לדבריו של חבר-הכנסת תמיר, שהתלונן על חוסר-נוכחות באולם הזה, ואני יכול רק להצטרף שחבר-הכנסת תמיר וכל חברי סיעתו אינם נוכחים כאן, כדי לשמוע את דברי-הצטרפותי לדבריו.

שר-התיירות נגד שר-המשטרה

אין אנחנו מדברים רק על דברים העומדים ברומו של עולם, כמו מלחמה ושלום, תקציב-ביטחון ושינוי מוסדות המדינה. אנחנו לוחמים גם על דברים הרבה יותר

מנרי

שבוע שעבר אירע אחד הדברים המפתיעים ביותר שקרו לנו במשך שנתיים וחצי בכנסת: נתבקשנו על-ידי נציגי הקואליציה לדחות את העלאתה של הצעת-חוק שלנו, כדי לאפשר לסייעות השונות דיון נוסף עליה — מתוך מגמה להביא לקבלתה בכנסת. כאשר הגשנו לפני שלושה חודשים את הצעת חוק יסוד: מועצת ותיקי-המדינה, ראו רבים בכך תעלול או מעשה-קונדס, שבא רק "לדפוק את הזקנים". היה ברור שהקשישים השולטים בכל המפלגות, יורידו את ההצעה מסדר-היום.

אולם בהצעה זו, כמו בכל הצעותינו, השקענו מראש מחשבה מרובה, ו-24 סעיפיה המפורטים נוסחו בקפידה על-ידי אמנון זכרונ. לפיה תכלול מועצת-הוותיקים, שתהיה "בית שני", ח"כים שכיחנו בריצפות במשך 12 שנה, נשיאים-לשעבר, רמטכ"לים-לשעבר, שופטים-לשעבר וראשי-ערים-לשעבר, אחרי תקופת-כהונה מתאימות.

המחשבה הבסיסית היתה כפולה: לאפשר לחתיקים למלא תפקיד ציבורי חשוב ומכובד גם אחרי פרישתם מן הכנסת, ומאידך להביא לריענון מתכונת הכנסת ולהורמת דם חדש בה. כבר למחרת הגשת הצעת-החוק הופתענו מן התגובות החיוביות שהגיעו אלינו — לא רק מן הציבור הרחב אלא גם בכנסת עצמה. רבים מן החתיקים פנו אלינו, הביעו הסכמה לרעיון והציעו הצעות מעשיות לשינוי פרטים.

רמה של ויכוח

יש לנו מזל מיוחד בכנסת: קבוצה של ח"כים, שאינם דווקא המבריקים ביותר בבית, רואה מחובתה להתלבש עלינו, להפריע לכל נאומינו על בעיות השלום במרחב. הם גם הממונכים עימנו בכל עת — ואין זה ויכוח ברמה התורמת משהו להבהרת הבעיות.

השבוע הביא הדבר לחילופי-דברים תריפים, כאשר קם ח"כ אברהם ביטון להתווכח עם נאומנו על ההתנחלות בחברון. ביטון הגיע לכנסת כנציג פועלי-החשמל, במסיגרת אחדות-העבודה, אך מאז הודח מתפקידו בקרב פועלי-החשמל.

אברהם ביטון: אני מרגיש חובה להעיר לדברי אותם חברים אשר מחלקים את הבית לרודף-שלום ולחומדי-שטחים... אני יכול להגיד בוודאות, שאין פה בבית הזה, איש אחד שאיננו רוצה בשלום.

אורי אבנרי: אבל אחד רוצה אותו בתור בקשיש, ואחד מוכן לשלם בעדו. **אברהם ביטון:** אני מצטער מאוד, חברי-הכנסת אבנרי, אתה, עם רעיונותי השלום שלך, וצבא-השלום שלך, והדברים ששמענו אותם עד לפני מלחמת-ששת-הימים, נדמה לי שהגיע הזמן שתפסיק להזות ותהיה קצת יותר מציאותי.

מרדכי עופר (מע"י): איך אפשרו **אברהם ביטון:** שיעשה מאמץ.

אריה כהיר (מע"י): אין תקווה. **אברהם ביטון:** אני חושב שלא צריך לשכוח כל-כך מהר באיזה מצב עמדנו לפני מלחמת-ששת-הימים. האם אנחנו רצינו במלחמה זו? האם מישהו חשב עליה, כולל המומחים שלנו?

אורי אבנרי: זה 15 שנה שאתם עוזרים לנאצר, ואתם ממשיכים לעזור לנאצר. **אברהם ביטון:** נאצר היה פעם בעניין האדם שאיתו חשבת שנגיע לשלום.

אורי אבנרי: גם היום אני מקווה שנגיע לכך. **אברהם ביטון:** גם אני מקווה שנגיע, ואני רוצה להגיע.

אורי אבנרי: גם אבא אבן אומר שנגיע. **היו"ר רות הקטין:** חברי-הכנסת אבנרי, אתה אומנם יושב ליד דוכן הנואמים, אז איך צריך לנצל זאת לקריאות-ביניים כה רבות.

אורי אבנרי: הוא פונה אלי, והנימוס מחייב לענות לו (צחק באולם). **אברהם ביטון:** אם יש אילו חילוקי-דעות, ובצדק, זה רק דבר טיבעי. הרי דאגת כולנו היא אם אומנם יש איזשהו סיכוי שיהיה שלום, או שמא חלילה יהיו ויתורים מצינו על שלום. זו הסכנה. על כך שכולם רוצים בשלום — אין לי שום ספק, כולל אותם חברים הנוקטים בעמדה יותר קיצונית.

שמואל תמיר: כל הכבוד! **אורי אבנרי:** אתה מתווכח עם אבא אבן או איתי?

אברהם ביטון: איתך. לך יש פיתרונות בכיס. **היו"ר רות הקטין:** ח"כ אבנרי, אני קוראת אותך לסדר בפעם האחרונה.

אברהם ביטון: העניין כל-כך פשוט, שעל רקע ויכוח מדיני כזה, מעל הבמה הזאת, לדמות אותנו בדמות שהיא לא שלנו. יצאנו למלחמה לא מרצון, ושלמנו מחיר יקר.

אורי אבנרי: אז מה? מה נובע מזה? **אברהם ביטון:** אז מה? לך קל לומר "אז מה". ראיתי אותם כמו עיני, הקורבנות.

אורי אבנרי: לכן צריך להפסיק לחשוב? **אברהם ביטון:** אני מקבל שצריך לחשוב, אבל לצייר אותנו בדמות של חומדי-שטחים, מתוך זה שיצאנו למלחמה שכפו אותה עלינו, זה העוול שאתה עושה לעם הזה מחבר-הכנסת.

אורי אבנרי: אתה רוצה שתהיה עוד מלחמה? **באותו יום נאמתי נאום שני, על השינויים בחוק מטה-הכנסת. הקדמתי לנאום את הדברים הבאים:**

אורי אבנרי: אני מצטער על כל חברי-הכנסת שאינם נוכחים באולם, ואני מצטער במיוחד על חברי-כנסת אחד שאיננו, כי אני רוצה להעיר לו הערה אחת. כוונתי היא לחבר-הכנסת ביטון. כבר פעמיים הודיית בסבלנות ולא השבתי לו על דבריו. יש לי מזל שח"כ ביטון רואה לחובתו להתווכח איתי. פעמיים קרא לי בעת נאומי "מסורף". והיום מצא לנכון לומר עוד כמה דברים בסיגנון זה.

אני רוצה לבקש אותו בקשה צנועה — אם הוא רוצה להמשיך באופן קבוע להתווכח עם דיותי הפוליטיות על גורל השטחים המוחזקים, על המדינה הפלסטינית, על דרכי השגת-השלום — שיעלה את דרגת הוויכוח מרמה של נ"י ילדים לרמה של כיתה א'. איני רוצה לבקש שיעלה לרמה של כיתה ב', כי זה אולי יותר מדי בשבילו. אבל רמה של כיתה א', אני חושב שאפשר לדרוש.

לחלן נאומו של ח"כ אורי אבנרי בדיון שהתקיים על משרד העבודה.

גבירתי היושבת-ראש, כנסת נכבדה, יורשה לי, בראשית דברי, לברך את נשיא המדינה, שמסר היום את הצהרת-האמונים שלו בכנסת. ידוע שאני לא בחרתי בו, אולם כשאמר היום מה שאמר... **אברהם ביטון** (מע"י): היתה הצבעה חשאית. **אורי אבנרי**: הכרזתי על כך שסמתי פתק לבן, והדבר פורסם.

אולם אין כל ספק שבדברים המרגשים שהשמיע היום בבית זה הוא ביטא את דעת רוב-רובו של העם הזה, ובייחוד באומרו:

...ששת ימי הגבורה והישועה, על נס הדיפת קלגסי מתנפלים ואיחוד ירושלים הבירה, ושינוי פני הארץ, חדרו עמוק לתוך הווייתנו ההיסטורית, ועלינו שומה לעשות הכל לבלי יסולף ערכו ולא יועם זיוו...

השם נבולך שלום' הושר לנו בשחר תולדותינו. אל נייעף ואל נרפה משאיפתנו זאת, שהיא אם כל ברכה, לנו ול- שכנינו כאחד.

אני מברך אותו על דבריו אלה. ומכאן אני רוצה לעבור במישרין לדבריו, למעשיו ול- מחוליו של שר-העבודה.

חיל-השלום של הישראלי היפה

בשנה הזאת, מאז המלחמה, עמד בפני שר-העבודה אתגר עצום בשטחים המוחזקים. אני שואל: באיזו מידה הוא נענה לאתגר הזה?

הנשיא קנדי המנחה תרם לעולם את הרעיון הגדול של "חיל-השלום". למחרת מלחמת ששת-הימים הצענו להקים מיד חיל-שלום ישראלי לפעולה בשטחים, חיל-שלום שיצור בע"בורה יובלית ברית-אחים בשטחים אלה. איזה תפקיד יכול יותר יכול היה להיות לשר-העבודה? חיל-השלום יכול היה להתחיל בפעולה מעשית ביישוב

יגאל

בחברון

הפליטים. אילו עמדו היום שניים, שלושה, ארבעה יישובים חדשים של פליטים בשטחים המוחזקים — כי אז היה המצב שונה לגמרי!

הוא יכול היה להניח בשטחים המוחזקים לפחות תשתית של מדינת-סער, של Welfare State. הוא יכול היה להתחיל שם בהנהגת ביטוח לאומי כולל. הוא יכול היה לפחות לתת שכר שווה לעובדי מע"ץ בשטחים המוחזקים. כלנו יודעים שיש אפליה כלפי עובדי מע"ץ בגדה, ואפליה גרועה שבעתים לגבי עובדי מע"ץ ברצועת עזה, מתוך מגי-מה ברורה, להביא לסליה האוכלוסייה מהרצועה.

מאה מיפעלים ומעשים, אפילו קטנים, של חיל-שלום כזה, יכולים היו להטביע חותם בלי יימחה בשטחים המוחזקים, את חותמו של הישראלי היפה.

יהיה עתיד השטחים אשר יהיה — אם תקום בהם מדינה פלסטינית כפי שאנחנו מציעים; אם יוחזרו השטחים, כפי שלמעשה החליטה הממשלה אתמול; או אפילו אם יבוצע בהם סיפוח כפי שרוצים אחרים בבית הזה — כך או כך, חותם זה היה נשאר טבוע בשטחים האלה, והיה יוצר אחירה ואקלים לשלום בעתיד.

חיל-שלום לעומת חיל-מלחמה

תחת זאת — מה נעשה? **כבוד היושבת-ראש, במקום חיל-שלום קם למעשה חיל-מלחמה, אותו חיל-מלחמה.** שר-העבודה הלך לחברון ואמר מה שאמר, והבטיח ל-מתנחלים האלה עבודות יומות ולתיירות.

קרובים לחי יומיום. למשל: על חיל-הלילה של תל-אביב, מרכז התיירות של הארץ. **שאלתה:** באזור תל-אביב מצלצת המשטרה את בעלי המסעדות לסגור את מסעדותיהם בשעה אחת בלילה, ואת בעלי מועדוני-הלילה, כולל הדיסקוטקים, לסגור את מועדונותיהם בשעה שתיים בלילה. חלק ממסעדות ומועדונים אלה הפכו למרכזי-בידור לתיירים, החפצים בבידור לילי עד לשעות-הלילה המאוחרות. הנני מבקש לדעת: האם פגעה פעולת המשטרה בתיירות?

תשובת שר-התיירות קול: מבחינת טובתה של התיירות, ולנוחיותם של אזרחינו מחוץ-לארץ, אני בדיעה כי יש לאפשר למסעדות ולמועדוני-בידור מתאימים להישאר פתוחים גם לאחר השעות שנקבעו בחוקים הקיימים, בעיקבות דעתי זו אף פניתי לשר-הפנים וביקשתי לעיין באפשרות תקינת-החוק, כי הוא יכול לעזור באופן עקיף.

אורי אבנרי: (שאלה נוספת): לאור התקדימים, למשרד-הפנים לבטל חוקי-עזר, בלתי-סבירים, האם מוכן השר להציע לשר-הפנים לעשות זאת? **השר קול:** כבר אמרתי שפניתי לשר-הפנים ונעמתי לפניו בעיה זו. בשבוע שעבר עברתי בעצמי ברחוב דיזנגוף, כדי לראות איך נראה רחוב שבו ממילים תיירים רבים. יש ברחוב זה מסעדות חלביות ואחרות, שתיירים מבקרים בהן.

חברון הערבית — כפי שצוירה בידי תייר לפני 120 שנה

שטחים עצמם, שמדינת-ישראל אינה מכירה בהם, שמדינת-ישראל מוכנה לנהל משא-ומתן על ראשם בלי לשאול את דעתם.

אחרי חברון — שכס !!

בפעולתו זו עוזר השר אלון לקומץ אנשים להכתיב לאומה כולה מדיניות שלא נתקבלה על דעת הרוב, שלדעתי נוגדת את רצון הרוב ואת אינטרס הכלל.

והרי קבוצה זו רוצה להמשיך במעשים אלה גם מחוץ לחברון. קראנו היום בעיתונים שרוצים לעשות אותו דבר בשכם, שבה לא היה מעולם יישוב יהודי. שר-העבודה יוכל מחר לבוא לשכם ולהבטיח עבודות יומות.

אני מקווה ששר-העבודה יענה בדברי תשובתו על הדב' רים האלה. אני מצטער שהוא איננו כאן היום. (עם כל הכבוד, גבירתי היושבת-ראש, אינני יכול לקבל את הסיבה שנמסרה כאן בשמו. אין התחייבות יותר חשובה לשר מאשר להיות נוכח בכנסת שעה שמדובר על משרד-שלום.) בכל זאת אני מקווה שעוזריו יקראו את הפרוטוקול, ושהשר יתייחס להערות אלה ויאמר לנו:

לפי איזו מדיניות הוא פועל? **לפי אילו תקנות חילק עבודות יומות ל-מתנחלים? והאם הוא מתכוון להמשיך בנוהג זה גם במקומות אחרים בשטחים המוחזקים?**

אולי אוכיז כאן עוד פסוק מדברי נשיא-המדינה הבוקר: "צפויים לנו ודאי חילוקי-דעות נוקבים בשאלות גורל, נתווכח עליהן במלוא חומר-הדין ובכל חופש-הדיון, מבלי לפגוע למפרע איש דעת חברו. נלבן את העניינים לגופם ונכריע בעוז-הרוח ובכנות-הנפש ובבהירות-שלישקול, אבל נכריע כעם מבוגר המחליט דבריו בתוך מוסדותיו החוקיים". **מה שקורה בחברון הוא בדיוק ההיפך מזה.** שום מוסד מוסמך לא החליט על כך; שום החלטה לא נתקבלה עלידי נבחרת העם. קבוצה צה-קטנה מעמידה את נבחרת-העם, את ה-כנסת, את הממשלה, בפני עובדות מוגמרות, העוללות לקבוע את גורל כולנו.

האם זאת ממשלה, זאת ?

והממשלה, לא זו בלבד שאינה מתקוממת נגד המעשים האלה, שאינה פועלת נגדם ואינה נוהגת כפי שממשלה ריבונית נבחרת חייבת לפעול, כלומר: להעלות את ה-חברים היקרים האלה על משאות ולהחזירם כלעומת ש-באו — אחרי שרימו את צה"ל ושיקרו למושל הצבאי, כשהבטיחו לו להסתלק אחרי 24 שעות, שיקרו ביוזעין. **ממשלה שאינה נוהגת כך, ממשלה הנוהגת לפי העקרון הצניקה והצניקה, הצניקה-עבודה-יזומה וחצי-לא-עבודה-יזומה, חצי תמיכה ל-,"מתנחלים" וחצי התנגדות, חצי-סילוק ממלוק, מארק וחצי-שיכון בבנייה-הממשלית-הצבאית, — ממשלה כזאת ספק אם יכולה להיקרא ממשלה.**

אני שואל: על פמך מה? על פמך איזה חוק? על פמך אילו תקנות?

אנשים אלה אינם רשומים בלשכת-העבודה של חברון. עבודות יומות ניתנות באמצעות לשכת-העבודה. על פמך מה הבטיח השר עבודות יומות להתנחלות בלתי-יזומה זו? על פמך איזו החלטה של הממשלה הוא פועל? אני קורא את דבריו של שר-הביטחון, האחראי לשטחים האלה. דברים נוגדים לחלוטין את מעשיו והצהרותיו של שר-העבודה. כה אמר שר-הביטחון:

"יתכן שאלו היו באים לראש עיריית חברון — אליג'עברי — ואומרים לו שיש יהודים הרוצים להתיישב בחברון, אינני בטוח שלא היה אומר: בואו נברר איך ומה. מה אתם רוצים? שכונה נפרדת? בתוך העיר? רק לצורכי דת? או גם למסרות חילוניות?"

אבל אותו ראש עיריית חברון, יתכן שהיה אומר ושואל עוד משהו: האם אתם רוצים לחיות איתנו, או אתם רוצים מה שנקרא — לנאול את חברון? ולייחד אותה? כלומר, לטקס אותנו ולחיות במקומו?"

אני שואל: אם מדיניות הממשלה מתבטאת בגישה זו של שר-הביטחון, האחראי מטעם הממשלה לשטחים המוחזקים — לפי איזו פמך כות, ובאיזו זכות, פועל שר-העבודה פעולה הפוכה, המחבלת במדיניות הזאת?

אגב, אומרים לי שהעובדים היוזמים האלה של שר-הע-בודה לא כל-כך נלהבו לעבודות יומות. אין הם יוצאים בהמוניהם לעבוד.

הם לא באו לחברון לעבוד.

הם באו לחחרר ריב, לפעול למען סיפוח השטחים, לה-רוס את רעיון היישוב הפלסטיני, לדחוף את אוכלוסיית חברון לידי חוסטין או לידי אל-פתח, לחבל במשא-ומתן שיחייב לפי החלטת ממשלת-ישראל מאתמול. על אותו משא-ומתן לנסוגה מהשטחים תמורת השלום, החליטה את מול הממשלה כאשר "רשמה לפנייה" את הדין-וחשבון של שר-החוק, הכולל את הצהרת השגריר תקוע כי ישראל מקבלת את החלטת מועצת-הביטחון.

אברהם טיאר (המרכז החופשי): אפילו לא תמורת שלום.

אורי אבנרי: משא-ומתן במיגרת תוכנית השלום שנקבעה עלידי מועצת הביטחון, שאני אי-נני מחסייה. אני בעד הקמת מדינה פלסטינית, ואני חוזר ואומר...

היו"ר רות הקטין: חבר-הכנסת אורי אבנרי, הדיון הוא על משרד-העבודה. **שמואל תמיר** (המרכז החופשי): אין עבודה בלי ביטחון.

אורי אבנרי: אם לענות על קריאת-הביניים הזאת, אני רוצה לומר: אני מאמין אמונה שלמה שאם לא תקום מדינה פלסטינית, שבאמצעותה נש-מור על שלמות הארץ — הרי שלמות הארץ לא תישמר, והשטחים יוחזרו למישרים במדינות ה-שכנות, ואפילו על אפס ועל חמתם של תושבי ה-

אך שמעתי גם תלונות על כך שבשעה מסוימת באים ומוציאים אותם, דבר שאינו מקובל בערים אחרות שבהן מבקרים תיירים רבים. ובתל-אביב מבקרים עכשיו תיירים רבים. פניתי לשר-הפנים בעניין זה.

שר התיירות לא זיכר, כנראה, עם שר-המשטרה. כי בתשובה לשאלות אחרות אישר שר-המשטרה, כי לאחרונה פועלת המשטרה במרץ מחודש לסגירת המועדונים, בגלל הרעש שעושים היוצאים מהם בשעות מאוחרות. לדיסקוטק של מאנדי נתנה המשטרה, לדברי השר, רישיון רק עד חצות.

אורי אבנרי: (שאלה נוספת): האם לא סביר יותר לחייב מקומות אלה להחזיק שומר בשכר, שידיאג לשקט של היוצאים, במקום לסגור את המקומות עצמם? **שר-המשטרה ששון:** זה עניינה של עיריית תל-אביב, הנותנת את הרישיון לבית-העסק.

הגשנו שאלות חדשות על קריעת דגל המדינה בבני-ברק, קבלת החלטות מועצת-הביטחון ושלחות יארינג, מינוי יעקוב חושי למנכ"ל חברת החשמל, אימון מתחלי חברון בנושק צה"ל, תחולת אמנת-גינבה על השטחים המוחזקים, ועוד.

depilan

דפילן
להורדת
שערות
דפילן
בעל
הריח
הנעים
מוריד
בנקל
שער
מיותר
מכלי
לגרות
את העור.
דפילן
הישג
מוהיר
של המדע
הקוסמטי
השוויצרי

פעולתם הנועזת של אנשי
השירותים החשאיים בישראל
— ברב-המכר החדש:

ש. ב.

וציד המרגלים בישראל

המחיר: 5 ל"י
להשיג בחנויות הספרים ובקניסטים

לאשה בהריון

המתנה הנאה ביותר —
ספרו של

פרופסור יוסף אשרמן

„לקראת אמהות“

לחשיג בכל חנויות הספרים

מרכז עדשות מגע

CONTACT LENS CENTER
„גרונזובסקי — אישון לנפ“
תל-אביב, רחוב שניאור 5 (פינת רח'
פינסקר 20, ליד מוגרבי, מול מגרש
חניה) טל. 55029
שעות קבלה 9-17
נשמח לשלוח חוברת חסברה
לפי בקשה.

במדינה

ארכיאולוגיה

גם אמריקה

היא ארץ-ישראל

התנועה למען ארץ-ישראל השלימה יכר
לה להוסיף שטח חדש לרשימת השטחים
שעדיין צריך לשחרר: בראזיל.
גילויים ארכיאולוגיים מיוחדים במינם, ש-
פורסמו לאחרונה, מוכיחים כי אלפים שנה
לפני גילוי-אמריקה, כבר גילו הפיניקים —
שהיו אז בעלי מעמד של השבט הימי של
ישראל — את בראזיל.
העדות הראשונה לקשר קדום זה התגל-
תה כבר לפני כמאה שנה, כאשר עבד ברא-
זילאי מצא, בשנת 1872, אבן ועליה כתובת
בשפה הפיניקית שמילותיה פוענחו כך:
„אנחנו בני כען מצידון, עיר-המלך...“
מאחר שהמדענים פיענחו רק את הכתוב-
ת במבלי לראות את האבן המקורית, לא
התייחס איש לגילוי זה ברצינות — כיוון
שאיש לא תיאר לעצמו כיצד יכלו הפיני-
קים להגיע עד בראזיל הרחוקה.

ארכיאולוגיה תת-ימית.

ההודמ-
נות לאשר גילוי זה באה מייד לאחר מל-
חמת-שתי-הימים. זה קרה כשהחוקר ב-
הסמכא ביותר לתרבות הפיניקית כיום —
פרופסור הרצל כורש גורדון, מאוניברסיטת
ברנדס שבבוסטון — הגיע לארץ, כדי ל-
אמת תיאוריה שניקרה במחוז.

בערות האגודה לארכיאולוגיה תת-ימית
בישראל הוא יצא למסע-חקירות באי-האל-
מוגים גזירת אל-פרעון, מדרום לאילת —
אשר עבר, לאחר מלחמת-שתי-הימים ל-
שליטה ישראלית. בעזרתו של הארכיאולוג
וההיסטוריון הישראלי, אלישע לינדר, איש
קיבוץ מעגן-מיכאל, ואחד מראשי האגודה
לארכיאולוגיה תת-ימית, ערך גורדון מחקר
מקיף מתחת לפני המים בקירבת האי.
הוא גילה שם מימצאים ארכיאולוגיים ה-
מוכיחים ברורות, כי בתקופת מלכות-של-
מה, במאה השביעית לפני הספירה הנוצרית,
היה קיים באי נמל פיניקי, ששירת את עיר-
הנמל הישראלית בעציון-גבר — היא אילת.
יש לזכור את מעמדם של הפיניקים, כי
אותה תקופה, שבת יורדי-הים, שמוצאו מ-
צור וצידון, היה למעשה השבט הימי של
ישראל שניהל את הסחר הימי שלה עם
הארצות שמעבר-לימים.

הפיניקים, שהקימו אז מושבות בקר-
ת חושה שבאפריקה הצפונית, הגיעו לעציון-
גבר ולאט שלידה אחרי שהקיפו את כל
יבשת-אפריקה. שרידי אוניות פיניקיות ש-
נמצאו בספרד מוכיחים, כי הסחר הישראלי
באמצעות ספינות הפיניקים סבב את כל
אפריקה. נראה שבאחד ממסעותיהם מסביב
ליבשת השחורה, נלכדו האוניות הפיניקיות
עליידי סערה עזה, שגרפה אותם עד לזרם
קו המשווה הדרומי — משם נסחפו דרך
האוקיינוס האטלנטי אל חופי-בראזיל.

בראזילאים דוברי פיניקית.

מסי-
תבר, שהאבן ועליה האותיות הפיניקיות
הפכו למעין גל-עד לאותו מסע: במחקריו
האחרים גילה הפרופסור כורש גורדון, כי
בשפת העתיקות של הצביליזאציות הקד-
מות של דרום-אמריקה ניכרת השפעה מר-
חבית. הוא הצליח להוכיח שהגיב הפיניקי,
בו נכתבה הכתובת על האבן הבראזילאית
לא היתה יכולה להיות ידועה לבן המאה
ה-19 — כך שלא ייתכן שהכתובת זו ייפה
עליידי מישוה.

בעתיד הקרוב עומד הפרופסור גורדון
לפרסם מחקר מקיף על חקירותיו והתיאור-
יות שלו, על הקשרים בין ישראל הקדומה,
הפיניקים ודרום-אמריקה. אז יתברר גם אם
מצא באי-האלמוגים שליד אילת מימצאים
המעידים על קשרים מסחריים בין ישראל
ובראזיל לפני אלפים ושבע מאות שנה.
עד אז יוכלו אנשי אי-השלימה להכין
כבר את קבוצת המתנחלים הראשונה בברזיל.

ארץ-ישראל

להקת הפדראציה

גורמים קיצוניים בגדה, מוסיפים להת-
סיס את האוכלוסייה, לתבוע שלא תשתף
פעולה עם הישראלים: אך חלק נכבד מאוד
מתושבי הגדה וירושלים המיוחדת כבר
השתלבו בהצלחה במרחב הישראלי.
דוגמה מעניינת היא להקת-גבתון. יחזקאל
גבתון הוא עולה מעיראק המתגורר בדמת-
השרון, ואשר אנשילקתו הם, בחלקם, בני
עדות-המזרח ובחלקם — תושבי-הגדה.
דג ישראלי והירדנים. מזה שמו-
נה חודשים מופיעה הלהקה, בצינעה אך

בהצלחה, ברחבי המדינה והשטחים הכ-
בושים. ביום העצמאות הופיעה בקולנוע
דגניה שבהרצליה — כשהכוכבת, זמרת
ירדנית-לשעבר בשם עזאטיף מחזיקה בי-
דה את זגלי-המדינה ושרה בערבית שיר
הנושא את השם אחות בכורה בת עשרים.
עזאטיף, הנאה והצעירה (24) היא גם
אם לארבעה ילדים וילדות רמאללה. היא
ובעלה, המלווה אותה, לא רואים כל פגם
בהופעה שבתוכנית: „להיפ“, אומר ה-
בעל, „איפה שהיא הולכת יכולים הכבוד
והאמנות לעזור יחדיו.“

עם הלהקה מופיע הזמר מוחמד בלאן,
יליד ירושלים המיוחדת בן 30, השר
שירי אחווה ושלוש, שוקרי עיאה, השר
משירי פאריד אל-עטראש; והמנחה מוסא
חאלל, יליד מצרים שעלה לירדן ב-1950
ואשר לו שמונה ילדים.

„מה לי ולמזמחה?“

„מטרתנו אינה
עשיית רווחים“, אומר מנהל-הלהקה ה-
יהודי, יחזקאל גבתון, „אנו רוצים להפיץ
את השלום באמצעות השירה.“
וכדי להמחיש זאת, חיברו חברי-הלהקה
את שיר הפדראציה, אותו הם שרים בגדה
ובישראל כאחד, והאומר, בין השאר:
„מה לי ולמזמחה? / מאור השלום הנור-
צץ / ישיב את האדן לאחדות / אחדות
פדראלית ושלמה.“

דיעות

הזהות האבודה

מיכאל זלצר חי את ארבע השנים בהן
פעל בישראל — חיים חצויים: כספרדי-
בחירה בעל-שם אשכנזי; כבן אסיה שנוצר
בהורו — שקנה לעצמו את ערכי התרבות

רקדנית עזאטיף

„מה לי ולמזמחה?“

האירופות, דווקא במיכלת אוספורד שב-
בריסטניה; וכאיש שוחר-צדק שתבע תגובות
אלימות ומהפכניות מצד הספרדים נגד
„משעבדים האשכנזים.“

ארבע שנים פעל הצעיר הזועם למען ה-
עדה הספרדית בישראל, במסגרת כל מיני
תנועות-נפול קיקיוניות. אחר-כך ארז את
מוזדותיו, את כתבי-היד הרבים שלו, הכי-
תובים אנגלית — ונסע להשתקע בארה-ב.
„אנטי-שמיות יהודית.“ מסתבר
שהמרחק מישראל לא הקלה את חור-מח-
שבתו של הצעיר הלוחם. השבוע, הגיעו
ארצה ביקורות על ספרו של זלצר, המדי-
נה היהודית שהפכה לארית, אשר ראה אור
לפני כחצי שנה בניו-יורק, בהוצאת הכוכב
השחור. טוען זלצר:

- ישראל היא חולדה של „אנטי-שמיות
יהודית, המנסה ליצור מחדש את העם הי-
יהודי בדמות מדכאיו האריים.“
- בעוד שבגולה פעלו סביב היהודים
כוחות צנטריפוגאליים, שגיבשו את כל ה-
יהודים ליחידה אחת, פועלים בישראל כו-
חות צנטריפוגאליים — המפזרים מהות
זו לרסיסים.

(המשך בעמוד 20)

הרומאן הסרגי של עליזה

ב1

יום ראשון, בשעה 11 בבוקר, הופיעו
ניסים עזיקרי ואשתו עליזה ברבנות
בתל-אביב. „אתם בטוהים שאם רוצים
להתגרש?“ שלא הרבי, הם היו בטוחים.
„האם יש איוושה סיבה מיוחדת לבקשת-
הגירושין?“ שאל את הזוג, „בגידה, התאב-
זרות?“

„לא“, ענו בני-הזוג, „שום סיבה מיוחדת.“
אך לו טרח הרבי והעז להסתכל בגופה
של המתגרשת, היה נוכח לדעת שהיא
נמצאת בחורש השביעי להריונה — ואז
בוודאי היה מסיק מכך שהיא עומדת ללדת
— אך לא את ילדו של בעלה. ובוודאי גם
לא היה טועה.

★ ★ ★

עוד חודשים תלד עליזה, לבדה,
בדירה בת שלושה חדרים שרכשה לא
מומן, את ילדו של אהובה אריס סאן. „לא
איכפת לי, אני לא צריכה אף אחד“, היא
אומרת באומץ-לב, ולא נותנת אפילו לשמך
ממה שעבר עליה להתגלות בקולה, או
בפניה.

לעליזה לא היו אף פעם חיים קלים. בגיל
שנתיים נטש אביה את אמה, והמלים
הראשונות שלמדה לשמוע ולהבין היו קשות
מאוד: כי יצאו מפיה של אם עייפה
וממורמרת, שהאשימה במצבה הנואש את
אבי הילדה, יחד עם כל יתר-הגברים.
כשהיא היתה בת חמש נשרפה אמה
לנגד עיניה, בבשך שנה וחצי לאחר מכן
לא דיברה עליזה אף מילה.

מאז מות אמה היא גם חיה בבתי-יתומים,
בתי-ילדים וקבוצים, כשזכרונות-הילדות
פוקדים אותה שוב ושוב — בסיוסי
הלילה הנוראים שלה.
ואם לאחר כל זה היא הגיעה, כמו כל
בחורה רגילה ונורמאלית, לצבא — סימן
שהיתה באמת חזקה.

ואכן עליזה היא אשה חזקה: לאחר שעברה
בהצלחה את המבחנים הפסיכוכיניים, הגיעה
לקורס מזכירות ומשם למשרדו של חיים
ברלב, שהיה אז מספק גייסות-השירות, ולו
שמשכה כמזכירה.

כבר אז היה לה שיער שחור וחלק,
עיניים עצובות, פנים יפות, וקול ערב
להפליא. כל זה הביא אותה להתקת-השירות;
ולבעלה — ניסים עזיקרי.
היא גמרה שירותה בצבא, התחתנה עם
ניסים, וילדה לו בת. הם היו מאושרים
ומאהבים. היא החלה להופיע ברביעית
הבנות של חיפה, ובמחזמר נאסר-אידן. התי-
חילו לשמוע את קולה בראדיו, על גבי
תקליטים, ובהופעות שונות. אותה עת זנחחל
גם ניסים להתפרסם, כשחקן מוכשר ומבטיח
של הבימה.

ניראה היה שהעבר שלה חלף לגמרי,
שהעתיד עומד להיות טוב יותר. ואז,
לפני שנתיים וחצי, כשבחם של עליזה וניסים
עזיקרי היתה בת שנה וחצי, היא פגשה את
אריס סאן.

מספרים שהיא היתה אחת האהבות הגד-
לות של חיי. „היא כישפה אותה“, אמרו
ידידי, „הוא מסורף אחריה. זה אבוד, הפעם
הוא יהיה מוכרח לעזוב את אשתו.“
כל האהבה הזאת השפיעה על הזמרת
הצעירה, שעמדה בתחילת הקאריירה שלה,
ובסוף תקופה ארוכה וקשה של נעורים,
בייחוד מאחר שבעזרת אריס, החלה מת-
פרסמת כזמרת עממית ממדרגה ראשונה, לה
מחבר אריס הגדול מנגינות.

הם נהגו להיפגש, לבלות ביחד, להופיע
ביחד. היא שרה איתו במועדון שלו, כי-
אקרופול. הוא עזר לה להוציא תקליטים,
לקח אותה איתו לכל מקום שהלך — ועליזה
היתה בטוחה שאהבה זו תהיה ארוכה.

★ ★ ★

הוא יתגרש מאשתו, היא התגרשה
המבעלה — אחרי שלמעשה כבר הפסיקה
לחיות עימו מוזמן — ושניהם יקיימו בית
חדש. כך חשבה.
לכן, כשנודע לה שהיא נמצאת בהריון,
באחד השבועות הראשונים, היא לא הירחרה
טעמיים, אלא בישרה לאריס את החדשה
בשמחה, ואז, למרבית פליאתה, קרה ההיפך
ממה שציפתה.

וארִיס הסתיים — עכשיו היא עומדת ללדת

האהבה

המדדה

הצלית — משום שלא רצה לתת לה את מה שבאמת רצתה, את עצמו, כפי שהבטיח לה פעמים רבות.

★ ★ ★

לא נִי לא אעזוב את אשתי, אמר אז. "מה פיתאום, מה רע לי איתה?" כשניסים, בעלה של עליזה, שמע על מצבה, הוא הציע לה להישאר איתו. הוא רצה לתת לילד את שמו. אבל עליזה סירבה. "אני רוצה להיות אדם חופשי", היא אמרה לו, "אני לא רוצה להתחבא מאחריך. אני לא רוצה להיות חייבת לך משהו."

באותו זמן עוד יכלה עליזה לוותר על

אריס סאן החל מתרחק ממנה. הוא אהב אותה, נכון. הוא אהב אותה מאוד. אבל הוא אף פעם לא חשב לעזוב את אשתו למען האהבה הזאת, ואת שני ילדיו. הוא לא רצה להיפרד ממנה, אבל הוא גם לא רצה לקשור את עצמו בקשרים חדשים. המצב, כמו שהיה עד עכשיו, היה נוח לי ונעים לו. ופיתאום היא באה וקילקלה הכל. זמן קצר לאחר שהודיעה לו על ההריון, הופיע אריס סאן במועדון, בחברתה של דליה פרי. הוא לימד אותה לשיר, כתב למענה מנגינות, חיפש לה עבודה. עליזה ערכה סצינות-קינאה, עזבה את המועדון בכעס. אריס ניסה להרגיע אותה, אבל לא

שיד לאהוב שרה עליזה עזיקרי, בימים בהם היתה עדיין הכל בשביל אריס — והוא עזר לה לפלט לעצמה דרך לקאריירה בימתית ממדרגה ראשונה. אריס סאן חיבר את המילים לשירים — ועליזה שרה אותם על־פי תמלילו.

לבד — אך מאושרת

נראית עליזה עזיקרי היום, בחודש השביעי להריונה, כשהיא יודעת מהם עצב ובדידות. מאף אחד, היא מצהירה בגאווה האופיינית.

הילד. אבל בכל פעם שנפגשה עם האב, דחתה את ההחלטה. הוא קצת התרחק ממנה, אבל הוא עדיין אהב אותה. הוא היה נחמד אליה, והוא דאג לה. הוא שאל אותה תמיד אם לא חסר לה משהו. הוא היה מוכן לתת לה כסף. זה נטע בה ביטחון, והיא החליטה ללדת את בנו.

היום היא נימצאת בחודש השביעי. כשמועד־הלידה התחיל להתקרב, היא חשבה לנסוע לחוץ־לארץ, ללדת את הילד מבלי שאיש ידע על כך. היא ניפגשה עם ריבקה מיכאלי, והתייעצה איתה. ריבקה אמרה לה להישאר בארץ. "הכי נורא", היא אמרה לה, "הכי נורא זה להיות לבד בשעת הלידה, בלי אף אחד. כאן יש לך חברים. את מכירה אנשים. זה משהו."

היא כבר התרגלה לרעיון. במסע האחרון שלה לדרום־אפריקה היא הרוויחה עשרים אלף לירות. האב הבטיח לדאוג לילד לכל מחסורו, כך שקשיים כלכליים לא יהיו לה. ועל שאר הקשיים, היא מבטיחה, היא תוכל להתגבר — כמו שעשתה עד עכשיו. "אני חופשייה", היא אומרת, "אני, לפחות, לא חייבת שום דבר לאיש. אני יכולה להסתדר לבד. אני לא צריכה אף אחד."

לאריס, כדי להתנחם במיקצת מאובדנה של עליזה — כאשר זו התרחקה ממנו, בעקבות סירובו של אריס סאן לשאתה לאשה, ולאחר שמאן לגרש את אשתו הראשונה למען אהבתו המסורפת.

אריס עם ידידה אחרת היא שחקנית ישראליה שחיבתה ל־הופיע בסרטים, צינה סוכטרמן. הרכילות אומרת שצינה שימשה

המהפכה של הסמודננס היהודי הלוחם, כהן בנדים (ימין)

**הפכה את פאריס התרבותית לשדה-
קרב בו פזורים מאות פצועים וכצועות**

„זה יהיה יום אחרון-למ

כאשר הסמודננסים פותחים את הכבישים ומקיצים, לקול שירה בציבור, מיתרס

דה-גול!"

משלת

— והנוער קורא תגר על המימסד

ס בעזרת אבני-המרצפות

„כמו שעושים בפארים!“ הבידור נפסק כשחוצ'נר ניסה, השבוע, לגייס מלטי שים זרים כדי לשבור את השביתה במיפ' עלו. רק נוכחות המיטרה מנעה תיגרות בין השובתים למפירי-השביתה. מפירי-הש-ביתה לא הורשו להיכנס למיפעל. „הוא מתהולל לילה-לילה ולנו הוא לוקח את הפרנסה“, התמרמרו השובתים, „לב-סוף ניאלץ לעשות מה שעושים בפאריס!“ אבל חוצ'נר לא נראה מודאג מכך. „לי יש אורד-נשימה יותר מאשר לפועלים שלי“, הוא אומר בוקר-בוקר, בפתח בורסת-היה-למים, לחבריו היהלומנים — כשהוא נותן את נעליו לצחצוח, מאשיר בידי המצחצח טיפ של לירה וחצי.

דרכי-אדם

זהירות! קצינה!

אם אתה נתקל בקצינה המנסה לפתות אותך לקיים איתה יחסים אינטימיים, עליך להודיע על כך מייד למיטרה הצבאית הק-רובה — אך רק במקרה ושם הקצינה הוא בתיה לוי.

כי בתיה לוי היא קצינה שלא שירתה מעולם בצה"ל. בת-25, לידת בולגריה ותושבת רמ"לה, הפכה לקצינה בעיקבות מלחמת-ש-שת-הימים. הרגשה לאומי שלה התעורר אז והיא התגייסה ל-צה"ל. לא דרך לש-כת-הגיוס אלא דרך השק"ם.

בתיה לוי

היא קנתה בשק"ם דגות סגן, ענדה או-תן לכחפיה, עד ש-יום אחד, לפני 8 חודשים עצרו אותה במחנה צבאי, כשהיא מטיילת — מזוינת בעוז.

בחיפוש שערכה המיטרה בביתה הת-גלה מחסן צבאי קטן שהכיל מדים, תת-מיקלע ואקדח-רקטות. בתיה שוחררה בער-בות והיה לה סיפור כדי להצדיק את הת-חזרתה לקצינה. „נסעתי בטרמפ עם חייל ששמו יהודה לאל-עריש“, סיפרה אז בתיה לכתב העו-לם הזה (1568). לדבריה, אירעה להם בדרך תאונה, החייל נפצע ועמד להילקח לבית-החולים בהליקופטר. היא רצתה להילוות אליו — ולכן קנתה בשק"ם דגות-קצונה. העוזי שנמצא בידה היה שיך לאותו חייל פצוע.

נשק כמזכרת-פיתוי. נראה שה-תווית להן זכתה בתיה בימים בהם התחזתה כקצינה — קסמו לה. לאחרונה, הגיעו די-חחים למיטרה, כי קצינה אלמונית מבקשת טרמפים בכבישי הגדה המערבית. את החיי-לים והאזרחים האוספים אותה, היא מנסה לפתות ליחסים אינטימיים. בכמה מיקרים התברר, שהקצינה האלמונית נוטלת עימה כמזכרת כל-ינשק ואביזרי-צבא שונים. התיאורים, אותם מסרו אוספיה-הקצינה הטרמפיסטית, התאימו לדמותה של בתיה לוי. כך זכתה בתיה, סוף-סוף, לפירסום-רש-מי בצה"ל: תמונתה הופצה בין החיילים המשרתים בגדה.

„אם הקצינה מנסה לפתות אתכם“, נאמר באזהרה המצורפת, „דווחו עליה מייד ל-תחנת המיטרה הקרובה.“

(המשך מעמוד 16)

● תהליך זה מביא לקיטוב האוכלוסייה היהודית לשני מרכזי-כוח: האחד אשכנזי, השני ספרדי.

ביקורת לא-מיקרית. הספר נתקבל עליידי הקהילה היהודית כשהוא מלחה גל של מחאות. אזהרת הרבה יותר היתה ביקור-רת שבאה משני מקורות אחרים:

● עיתונות „השמאל החדש“ האמריקאי קיבלה את ספרו של זלצר באהדה מסוייגת, ראתה בו „זועם צעיר אמיתי, ואיש שלא סנוחר עליידי גלייה-שוביניזם של רוב ה-אוכלוסייה בישראל.“

● כתב-עת רב-תפוצה, המופיע באמריקה, שיבח בביקורת עניינית, את יצירתו של מיכאל זלצר.

ודאי לא היה זה מיקרה שהמבקר שתתם על אותה ביקורת נשא את השם קרין הא-טום — וששמו של כתב-העת הוא מאגא-זין העולם העברי.

עבודה

האיש ששיחק

בג'ימס בונד

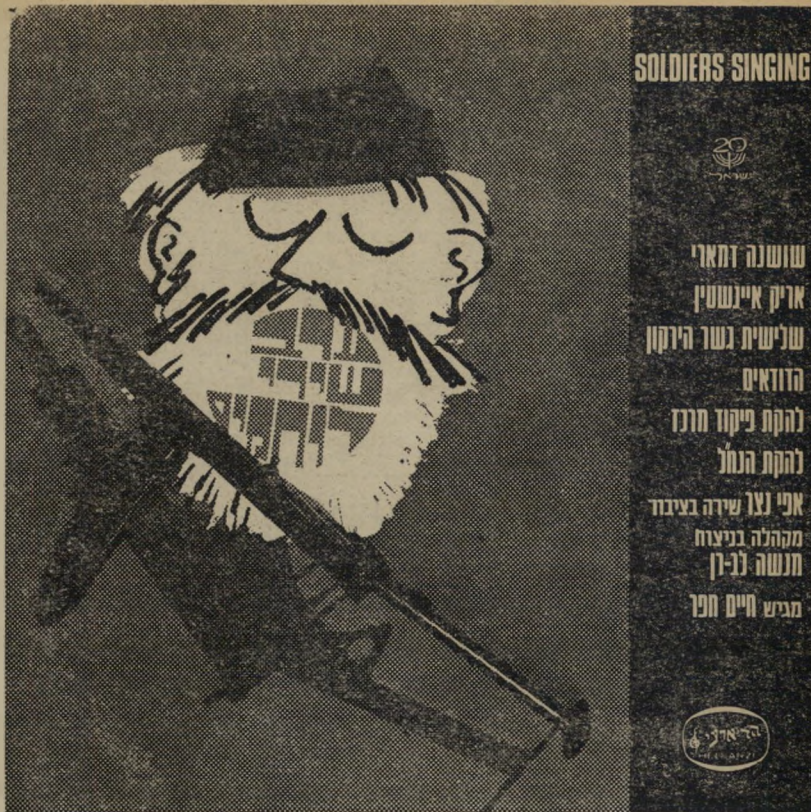
המישרד היחיד בבורסת-היהלומים התל-אביבית המצוייר במעגל סגור של טלביזיה הוא משרדו של היהלומן פריץ חוצ'נר. באמצעות מקלט-הטלביזיה שבחדרו, יכול חוצ'נר להבחין בכל מי שניכנס למישרד — כי כל הבא מצולם מייד בעזרת מצלמת-הטלביזיה שבכניסה.

סידור זה אינו היחיד באורח-חיו של ה-יהלומן התל-אביבי המועתק ישר מסירטי ג'ימס בונד. כל לילה נוהג חוצ'נר — ש-התחיל בקאריירה שלו כרוכל-ירקות בשוק — כאילו היה ג'ימס בונד בכבודו ובעצמו. כאורח-קבע בבארים ובדיסקוטקים, שותה חוצ'נר את משקאות בונד, מחלק טיפים על ימין ועל שמאל, מארח סביבו חבורות של-מות של נערי-זוהר וחתיכות, אבל כשמת-קרב לעברו צלם הוא מייד מזדקף כאילו היה זה סוכנו של ד"ר נוי: „אני אוהב לש-בור מצלמות!“ הוא מכריז בטון תוקפני. השבוע התברר כי מלבד מצלמות אוהב חוצ'נר גם לשבור שביתות.

פיליטון ושוברי-שביתות. שעה ש-היהלומן המשיך השבוע לבלות בדיס-קוטקים, המשיכו 170 פועלי מלטשת היה-למים שלו בשביתתם זה השבוע החמישי. בתקופת-המיתון הסכימו פועלי מיפעלו שחוצ'נר יפתח במלטשה שלו מחלקה למת-למדים, שיעבדו אבנים קטנות. המתלמדים לא רק מקבלים שכר נמוך, אלא שהמלטשה מקבלת מטעם משרד העבודה מענק תמורת העסקתם. חוצ'נר הממולח הריח מייד את הכדאיות שבסידור זה. החל להעביר למת-למדים אבנים גדולות לליטוש, לאחר ש-עובדו עליידי הפועלים החתיקים. כתוצאה מסידור זה ירד השכר הקבלני של כל ה-פועלים החתיקים. כל נסיונות היתרון נכשלו והם החליטו לשבות.

התוצאה: בין הפועלים הצרים על המיפעל מזה חמישה שבועות, לבין היהלומן — הת-פתחה מלחמת-כרוזים.

„פועלים מלעטים אתכם בדמאגוגיה פועלים משחקים בכם משחק מכוער!“ — קרא חוצ'נר בכרוז מיוחד שהפיץ בין ה-פועלים. הפועלים תלו את כרוזו ליד כרו-זי-השביתה שלהם — כפיליטון משעשע.

SOLDIERS SINGING

שושנה דמארי
אריק איינשטיין
שלישיית נשור הירקון
הזודאים
להקת פיקוד חרמ
להקת הנחל
אני נצח שירה בציבור
מקהלה בניצוח
חנשה ניר-ן
מביש חיים חפר

שירי לוחמים

בביצועים מיוחדים ומקוריים
בתקליט ארז-נגן של „הד-ארצי“

התקליט שיהיה נכס בביתך ומתנה
אידיאלית לקרוביך בארץ ובחוץ-לארץ.

גבירתי!
איפור נכון
סוד הצלחתך!

לימדי להתאפר בשעורי איפור
לקבוצות ובודדות בהדרכת
אסתר גורלי
קוסמטיקאית ויזג'יסטית

תל-אביב, רחוב גור 4 (פינת רחוב פרישמן 67), טלפון 235878

„האנטנה“

הרכבת אנטנות
לטלוויזיה ורדיו
הרכבה כללית

רחוב שינקין 14 תל-אביב. טל. 612926

שינוי כתובת

מנוי המבקש לשנות את כתובתו מתבקש להודיע על כך שבועיים מראש, על-מנת למנוע עיכוב במשלוח העתון למען החדש

שובתי מלמשת חוצ'נר

„אני אוהב לשבור!“

אבא חנק את אחותי

(אבל זה בשביל לשמור על כבוד המשפחה)

בר איתה. אמא שלה חלתה. אבל צדקה לא הקשיבה, לא חולה מן המעשה הנדע. להיפך, לכל אלה שהתחננו לפניו שתפסיק היא הודיעה שאם ימשיכו להציק לה — היא תשלח אליהם את המאהב שלה.

★ ★ ★

דקה

חבל ו...

יותר מכולם סבל אבא. הוא היה ראש המשפחה, והכבוד שלו נפגע הכי הרבה. בימים היה מתחנן לפני צדקה שי תחוס עליו; בלילות — היה מסתובב בחוץ, לא ישן, כמו משוגע.

הוא התחיל לשתות ולהשתכר כל לילה, בשביל לשכוח. אבל לשכוח באמת — לא יכול. הוא הרגיש איך כל הכפר מזלזל בכבודו שלו, איך שכולם מתלחשים מאחורי גבו. ואז הגיע יום חמישי האחרון. כמו תמיד,

תו. הם נזהרו, היו נפגשים רק במקומות סתר אחרי שקיעת השמש.

בכפר קטן כמו עזריאל אי-אפשר לשמור דבר בסוד הרבה זמן. היו כאלה שריגנו אחריהם, אבל אף אחד לא האמין לשמועות. פחות מכל — הבעל, שלום דחבש. ועוד פחות ממנו — אבי, שלמה מנקדי.

עד שלפני שנה, אולי בשמונה בערב, עבר שלום דחבש בשדה-התירס של המר שב — וראה שם פיתאום את אשתו.

צדקה לא היתה לבד. היא ישבה ליד גבר. דחבש רץ מהר כדי לתפוס אותם, לראות מי זה. ואז קם עליו פיתאום שלום דוגמא. דוגמא לא קם בידיים ריקות. היה לו אקדח ביד. זה היה אקדח שלו, שאותו הוא החזיק ברישיון. הוא איים על דחבש באקדחו, והכריח אותו לברוח.

דחבש ברח למיטסרה והגיש תלונה. זה היה בדיוק בתקופת המתיחות, לפני המלחמה. המיטסרה רשמה את התלונה, אבל לאף אחד לא היה זמן לטפל בה. כולם יצאו לחזית.

★ ★ ★

רוצה

ללכת

למאהב

אבא כל זה לא הרתיע את הנואפים. דוגמא המשיך להתעסק עם צדקה, אפילו שעששיו ידע עליך גם בעלה. שלום דחבש ניסה הכל כדי להחזיר את אישתו מסורה. הוא דיבר אליה, התחנן, ביקש, הבטיח — וכשכל זה לא עזר היכה אותה מכות.

אז לקחה צדקה את הבגדים ואת הילדים שלה — וחזרה הביתה.

היחיד שלא היה מוכן להאמין שצדקה היא אשה נואפת היה אבא. הוא שידל אותה לחזור לבית-בעלה. היא השתכנעה — אבל המשיכה לנאוף. ושוב תפס אותם הבעל, ושוב היכה אותה מכות-רצח — לא בנוכחות המאהב שלה, כמוכן, כי הוא פחד מהאקדח שלו, ושוב ברח צדקה הביתה, הפעם באופן סופי.

היא דרשה גט מבעלה, כדי שתוכל ללכת אל המאהב.

★ ★ ★

אמא

גילתה

אותם

אילו היתה מסתפקת בזה, אולי היה הכל בסדר. אבל בזמן שהיא חיכה לגט, היא המשיכה להיפגש בסתר עם המאהב שלה. שלום דוגמא, כיושב-ראש ועד-המושב, סידר לה עבודה בגן, בתפקיד של עוזרת לגנות. ושם, בגן-הילדים, אחרי שעות העבודה, הם היו נפגשים וננעלים בפנים.

מי שתפס אותם הפעם היתה אמא של צדקה. היא ראתה שהבת לא חוזרת בזמן מן העבודה, והלכה לחפש אותה בגן. הדלת היתה נעולה. היא דפקה, וכעבור כמה רגעים פתח לה שלום דוגמא.

דוגמא היה נורא כועס על שהפריעו לו במעשיו. הוא צעק על האמא של אהובתו, וצדקה אפילו לא פתחה פה לעזור לה.

וכך, מפי האם, נודע דבר הנבלה לאבי, שלמה מנקדי.

הוא התחנן לפני צדקה שתפסיק. הוא היה מוכן לתת לה הכל: כסף, בית, חינוך לילדים. הוא היה מוכן שלא תחזור לבעלה — רק שלא תבייש את המשפחה ולא תמי שיק להיפגש עם הנואף.

אבל צדקה נשארה בת סוררת. היא קיבלה בנתיים את הגט שלה, והתחילה להיפגש עם המאהב בפומבי. ואז אותם ביחד — איזו בושה — בכל מקום, כאילו היו בעל ואשה.

קרובי-משפחה מכל רחבי-הארץ באו לדי-

שלו מנקדי הוא רב, על אף מיעוט שנותיו. הוא יודע בעל-פה את חוקי-התורה, ונאמניו בהם. לפיכך, כאשר חזר ביום החמישי האחרון עם בוקר ל-בית אביו, ומצא את אחותו מתה ואת אביו במאסר, ידע ללא שום של ספק: חוק ה-תורה עשה את שלו. זהו סיפורו האישי של האב, שאיבד את אחותו ואת אביו מולידו — ביום אחד.

בשנות שעבר אבא חנק את צדקה. בחבל, כך אומרים לי מהמיטסרה, בד מן שישנה.

אני לא רוצה להגיד שזה דבר טוב, מה שאבא שלי עשה לאחותי. אבל אני רוצה גם לומר שאם היתה עושה את מה שהתכננה לעשות — היתה מביאה בושה על המשפחה כולה. זו היתה, כמו שכתוב בתנ"ך, נבלה בישראל. אנחנו לא היינו סובלים את זה.

★ ★ ★

מגדל

נחש

בחינוך

אבא הוא איש מוכבד במושב שלנו, עזריאל. בתימן הוא הוסמך כרב ושוחט. אבל כאן בארץ לא הכירה הרבנות

צדקה מנקדי-דחבש היתה בת 25 במותה, אך הספיקה, במשך חמש שנים, לנהל רומאן שני לאורך הרצח הפך דוגמא לאדם שנוא בכפר.

אבל כל זה לא הספיק לו. הוא היה צריך גם את אחותו.

★ ★ ★

גבר

עם אקדח

כשיו אני יודע שהם קיימו יחסים חמש שנים. אבל כל הזמן — אף אחד מאיתנו אפילו לא העלה חשד כזה על דע-

הנרצחת והמאהב רוריית עם יושבי-ראש ועד הכפר, שלום דוגמא.

בסמיכותו הכפולה, והתירה לו להיות רק שוחט. אבל גם ככה היה לו הרבה כבוד בכפר. כשהגיע ארצה ב'49, במרד-הקטנים, כבר היו לו שתי נשים. הוא התחתן עם השנייה, טראגיה, אחרי שחמשת הילדים שנולדו לו מאשתו הראשונה, סעדה, מתו בגיל קטן מאוד.

בתימן נולדה גם צדקה, שהיתה הבת הראשונה שנשארה בחיים. צדקה היתה בחורה יפה. כל הכפר הס-

האב הנוקם (54) הוליד 21 ילדים

מהם נותרו בחיים 16. עתה רצח את בתו הבכירה ואת חרותו גם יחד, בדחף מושגיו העתיקים על טוהר המשפחה ועל כבודה.

נכנס אבא בוויכוח עם צדקה. וכמו תמיד, היא לא הקשיבה לו. הוא התחיל לשתות, וגמר בקבוק שלם של קוניאק. אמא, שי היתה רגילה לזה והיתה לה התקפה של אסתמה, הלכה לישון. אבא המשיך לשדל את צדקה. היא התרגלה, ארונה את המיזתרות שלה ואמרה לו שהיא עוברת לגור עם המאהב שלה. "הוא מחכה לי בחוץ", כך אמרה.

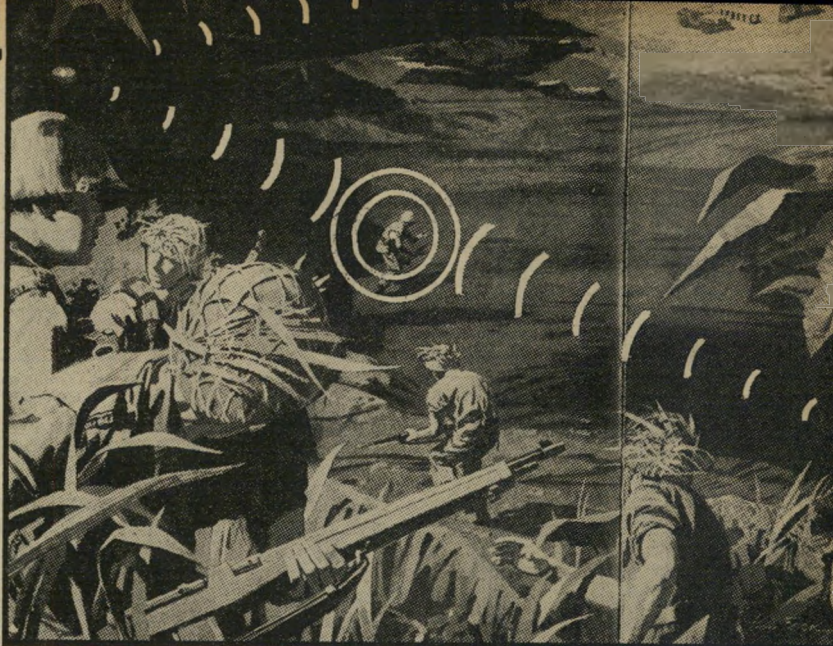
אבא נתקף בהיסטריה: שהבת שלו תעבור לגור אצל הנואף שלה — זו היתה כבר בושה גדולה מדי. לאט-לאט הוא נעשה משוגע יותר ויותר.

צדקה שכבה על המיטה, לגות מהריב. היא היתה עייפה, וגרמיה. אז לקח אבא חבל, עשה בו עניבה, כךך את העניבה סביב הצוואר של בתו הנואפת — וחנק אותה עד צאת נשמתה.

אחר-כך הלך למיטסרה ואמר: "הרגתי את בתי. היצלתי את כבוד המשפחה."

ההגנה דויד

למחרת פעולת סמוע, בחודש ספטמבר 1966, בעת הדיון בכנסת, העלה ח"כ אורי אבנרי לראשונה את ההצעה להקים קריהגנה אלקטרוני לחסימת הגבול בפני הסתננות למטרות חבלה. כעבור חודש, פירם "העולם הזה" (1527) את ההצעה תחת הכותרת "קו מגן דוד". הרעיון זכה לתגובה פושרת. מאז השתנו דברים רבים. צה"ל יושב על הירדן, ובמשרד הביטחון יושב משה דיין, האיש שעקב אישית, בעת ביקורו בוויאטינאם, אחר הפעלת חידושי הטכניקה נגד הוויאטיקונים. מטעמים מובנים, אין צה"ל מוסר פרטים על קו ההגנה הסטאי מית שהוקם בחודשים האחרונים לאורך הירדן. עמודים אלה אינם מתכוונים לתת תיאור של ציוד כלשהו המופעל על ידי צה"ל. מטרתם לתת מושג מה ניתן להשיג על ידי הפעלת אמצעייהגנה וציוד אלקטרוני חדש למניעת הסתננות חבלנים. שני סיפורים דמיוניים מתארים שתי שיטות של חסימתגבול.

1: הגילוי
מכשיר אלקטרוני שולח קרן בלתינראית אל מיקלט ניסתר. חייל אויב חוצה את הקרן, גורם לאזעקה מיידית המשודרת לחדרי הבקרה שבוערף. בחדרהבקרה נדלקת נורה, המזהה את המכשיר המסדר, ומיקומו.

סמל המישמרת בחדרהבקרה היה עיף. מזה שלושה חודשים מוצבת הדיביזיה ה-417 של חיל הרגלים של צבא ארצות-הברית מול איזור חמש של קו מקי-נמארה. הדיביזיה מאבטחת את קריהמנן האלקטרוני הענקי, שנמתח בלב הגינגל ונועד למנוע הסתננות לוחמי וייאט-קונג דרומה.

סמל הבקרה כבר ישב שעתיים והביט בלוח הזוהר של הביפר שלפניו, מכשיר הביקורת האלקטרוני המורכב מעשרות נורות. אישם בגינגל, במרחק כמה עשרות קילוי-מטרים מחדרהבקרה, בין שתי גדרות התיל הדרישפועיות, ולפניהן, היו מפוזרים המוני מכשירים קטנים ועגולים. כל מכשיר קטן שילח קרן אור אינפראאדומה בלתי נראית אל מיקלט ועיר שניצב מולו, במרחק עשרות מטרים אחדים.

ברגע בו חוצה גוף זר את קרן האור, משדר המקלט הועיר הודעה על נוכחות הפולש אל לוחהבקרה. הנורה המציינת את מיקום המקלט מתחילה לנצנץ והרמקול משמיע קול אתראה חורר בים... בים... בים... מכאן גם שמו של המכשיר. עוד שעה אחת לסיום המישמרת, הורה הסמל. עוד שלושים מישרות עד לחופשה המיוחלת בטוקיו, ועוד שני מחזוריחופשה עד לשיחרור. איזה עולם מחורבן... בים... בים... בים... הציוץ המרגיז קיטע את הרהוריו. מנורתהבקרה הקטנה כבתה ונדלקה חליפות. מישו חזר דרך הקו.

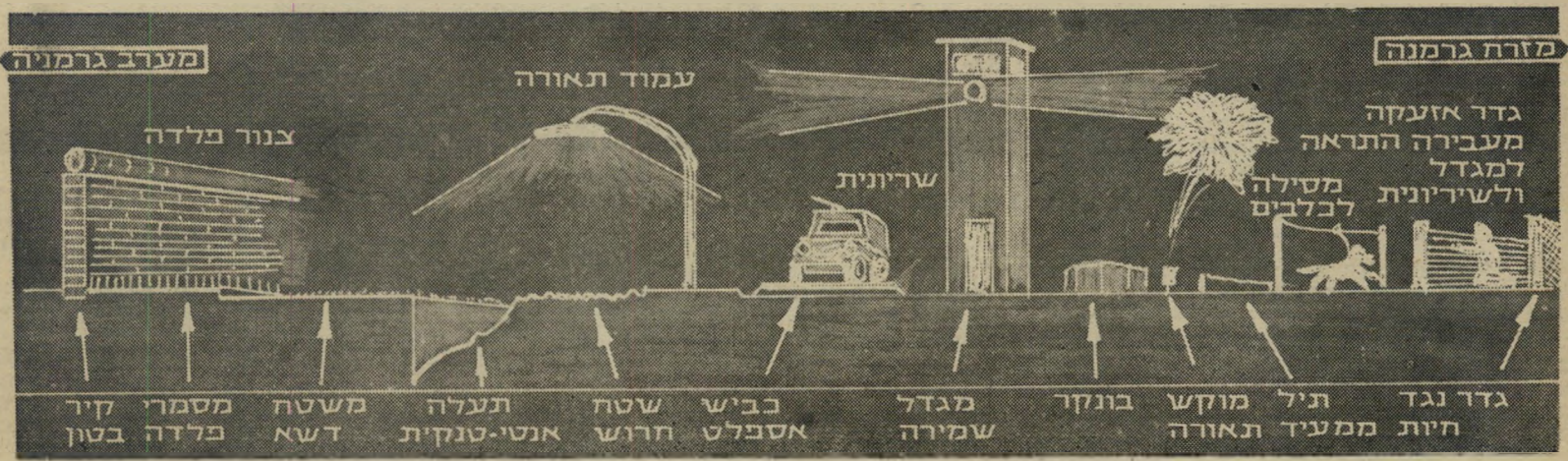
★ ★ ★
"חדירה באזור חמש!"

ימזום האינפראקום, רשתהקשר ה-פנימית, הקפיץ ממקומו את הקצין התורן שבחדרהמלחמה הדיביזיוני. "חדירה בגיזיה חמש, אדוני", הודיע הקול מחדר הבקרה. "איזה מספר מודיע?" שאל הקצין. "47, 48, וגם 51", באה התשובה. הקצין סימן את מיקום נורות האזעקה על מפה כזאת וחיבר את הנקודות בקו. נוצר משולש קטן. "כיתה, בסך-הכל" פסק בידענות.

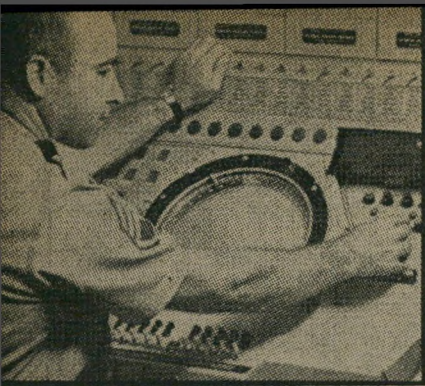
גם 72 מאותה, הודיע לו חדרהבקרה. הקצין מתח קו לכונן נקודה 72. עתה

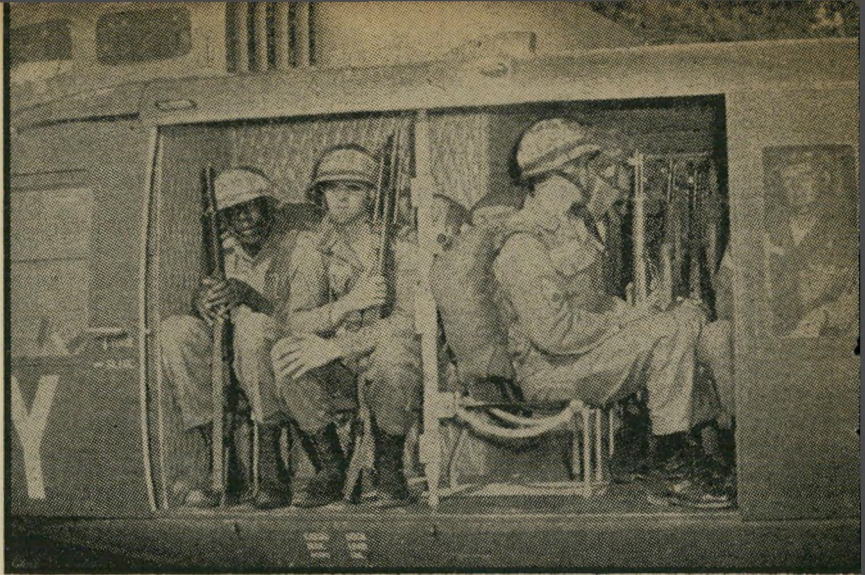
2: האיתור
הידיעה על החדירה מועברת לחדרי המלחמה. הקצין התורן מזהה את מקום המסדר, במסוקים, מכון אותם באלחוט למקום חדירת האויב.

הקו הגרמני
צויר סכימטי המתאר את קוהביצורים החדש, על חבלו שבין ברלין המזרחית למערבית. הקו משלב אמצעינילוי אלקטרוניים דוגמת גדר מחושמלת ומערכתאזעקה, עם מיכשולים מיכניים וכלבים. הקו נשמר בקפדנות על ידי מיגדלישמירה וכוח של חיילים נייד, הנע עלגבי שיריוניות.

הגבול הבטחוני

המציץ
מיתקן קליטה אלקטרוני, המוצב בחדר הבקרה. מכשירי הגילוי שבשטח משדרים אליו את אותותיהם. למשיכת תשומת לב הבקור מש"מ המכשיר ציוץ עם הפעלת אחת הנורות, מכאן שמו ביפר (מציץ).

„כיוון נאם-הואי“, אישר הטייס והתרגול התרומם. הוא הצטרף אל ארבעת חבריו ונעלם בטיסה נמוכה מעל צמרות העצים. למטה השתרע הגיוגל התיאטראלי, אפל ועויין. הרחק מימין פס כסף מנצנץ, הנהר,

היה מריץ אותם אל המסוק הקפצני מטיפוס בל. תוך דקות ימריאו לעבר הבלתי ידוע. החיילים נבלעו בריצה שפופה בפתח המסוקים כדי להימנע מפגיעת כנפי הרוטור. כל אחד יודע שהרוטור גבוה מראש האדם — ובכל זאת, גם הוותיקים אינם יכולים להימנע מלעשות אותה תנועת-כפיפה אינ-סטינקטיבית, כשהם מתקרבים לכנפיים המסובכות. „נשר אחד כאן נשר ארבע, אנו נעים לכיוון נאם-הואי, טיטר מכשיר-הקשר.

3: נזון
יחידת פרשי-אוויר נישאת במסוק מיוחד, חסר דלתות, אל מקום הפריצה. מיבנה המסוק מאפשר יציאה מהירה בנחיתה. הכוחות המוטסים מתודרכים באוויר על מיקום האוייב, עוצמתו וכיוון התנועה שלו בשטח. האוייב הנו בשטח מתגלה על מסי הרדאר הנמצאים בחדר הבקרה המכון את פרשי-האוויר.

הנסתר מעיני הרדאר. אם אומנם ימשיכו להתקדם באותו הכיוון ייכנסו מייד לתחום תחנת-הרדאר שבמעלה העמק. הטלפון שעל שולחנו הצטלצל. „מייק, יש לך אורחים“, הודיע לו קצין-הרדאר. „בכמה אתה מעריך אותם, סטיב?“ שאל הקצין-התורן. „עשרה בערך“, ענה קצין הרדאר. „הם נעים במפוזר לכיוון נאם-הואי. מתקדמים די מהר.“ הקצין-התורן לחץ על כפתור האופקה. „חדירה באוויר חמש, כיתה געה לכיוון נאם-הואי“, דיווח.

★ ★ ★

קו בג'ונגל

פילצול-האזעקה קרע את דממת הלילה בבסיס המסוקים. מתוך הצריפים החלו להישפך חיילים בחגור-מלא. רב-הסמל הפלוגתי מיהר למועדון. „גינגל-בל, כולם החוצה, גינגל-בל!!!“ שאג לעבר אחרוני המאחזים.

„גינגל-בל“ היתה בדיחתם הפרטית של שומרי הקו המוטסים. פירוש המילים באנגלית הוא „צילצול בפעמונים“. זוהי השורה הראשונה משיר חגיגות ידוע. לגביהם היתה למושג משמעות-כפולה: כי הצילצול השנוא

במהירות. היחידה מוכנה ללחימה מיד בהגיעה. היחידות הנוחתות סוגרות את איזור-הפריצה ומקיפות את החוזרים מכל הצדדים.

פרשי-האוויר נוחתים ומתפרשים ב"שטח. המזיתה וההתפרשות נעשות

4: הנחיתה

זאילו כנה עשרות קילומטרים משמאל — פס בהיר, חוצה כסרגל את היער: גדר לאורך קילומטרים. קו מקינמארה. המסוקים התקרבו למסרתם: נאם-הואי, כפר קטן בלב-הגיוגל, שהפך מישלט חוסם

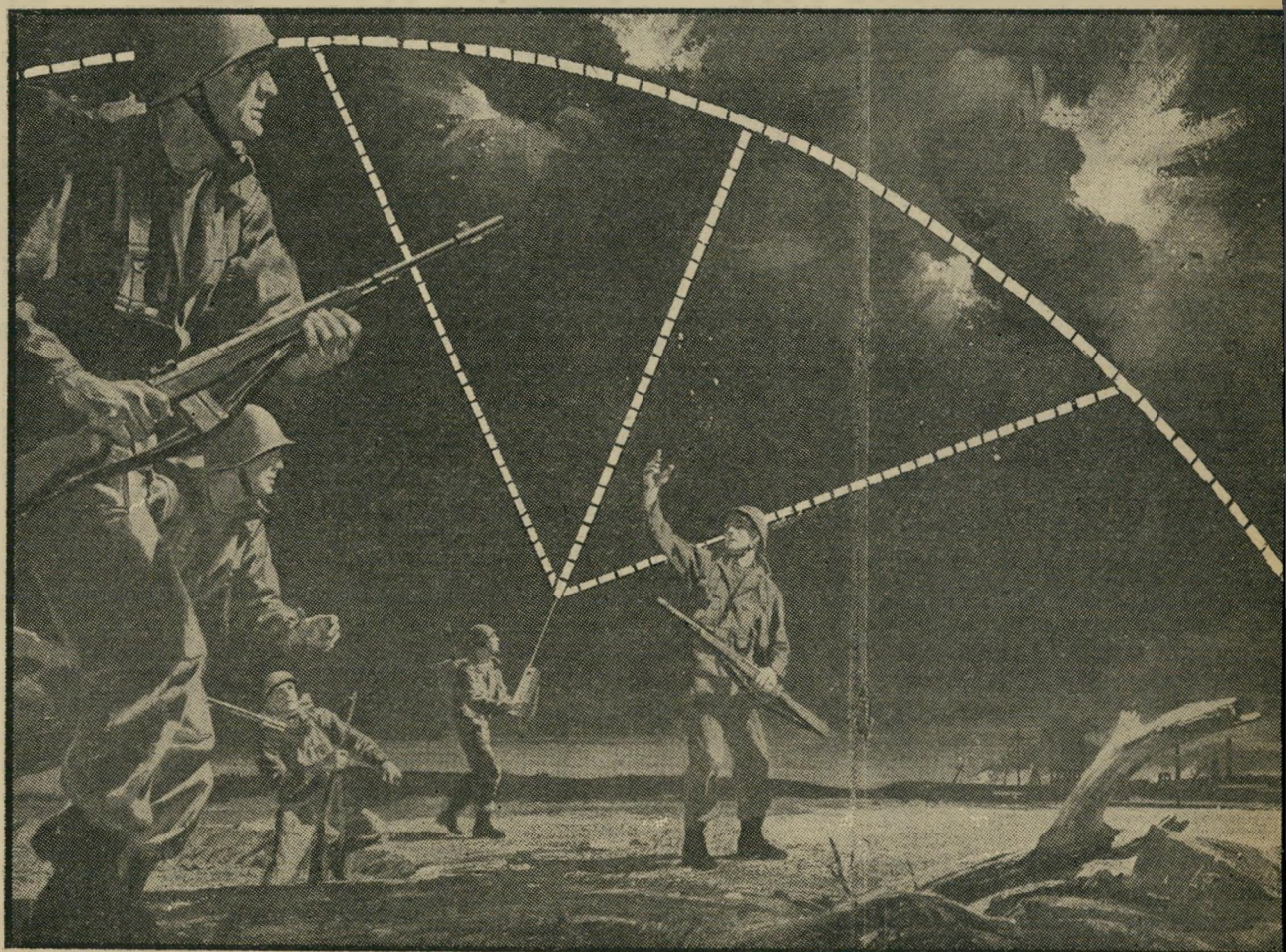
אינפרא-אדום מיתקן אופטי המאפשר ראייה בחשיכה. הקרן האינפרא-אדומה המאירה את השטח אינה נראית בעין רגילה, אך המבט במשקפת רואה את העצמים בבהירות.

בקצהו של נתיב ההסתננות מן הצפון, הידוע בכינויו — דרך הויצ'מין.

★ ★ ★

המארב

רגע בו נגע ההליקופטר בקרקע, וינקו ממנו החיילים והתפרשו בקשת רחבה. חבריהם, שיצאו מן ההליקופטרים האחרים, הצטרפו אליהם ויצרו תגורה שהלכה והתהדקה על האורחים הבלתי-קרואים. (המשך בעמוד 24)

הנוחתים מהפשים מגע עם האוייב. מערכת העיבוד האלקטרונית ממשיכה לדוח על הפורצים לחדר המלחמה, ומחדר המלחמה שבעורף מכוונים את פרשי-האוויר, למקום הפריצה המדויק של האוייב.

5: הקשר

במדינה

מושבבים

הפרד

והביטוח הלאומי

רק בעיטה של פרד סייעה למושבניק מאיר וינדלהולץ (56) להבין שלא כל מה שטוב לתנועת המושבים — טוב גם בשביל.

הפרד היה פרד של ממש, שבחודש אפריל 1965 הרים את רגלו האחורית ותקע אותה, בבטיטה מכוונת היטב, במיצחו של המושבניק הוותיק מכפר-אביגדור, מכאן ואילך, התגלגלו העניינים במהירות של מכונית מירון.

וינדלהולץ בילה מספר שבועות בבית-החור לים, יצא משם עם גומחה במיצחו ועם נכות של 37%. הוא פנה למוסד לביטוח הלאומי — ושם התברר ל כי חור בראש שווה 77 לירות לחודש. כשבקש לדעת מדוע זה כליכך בוול, השיבו לו: "תשאל את תנועת המושבים".

הוא לא התבייש ושאל, ואז התברר לו שכל העסק מקורו בעובדה שתנועת-החור

המכללה הפוליטכנית

לחיילים משוחררים ולמסיימי כיתה י' נפתחים קורסים ביום ובערב

בפיקוח משרד העבודה

* אלקטרוניקה * ריהוט ועיצוב פנים

תעודות הסמכה ממלכתיות

חיילים משוחררים שיצטרפו ללימודי יום יזכו במענקי כלכלה מטעם משרד העבודה.

פרטים, הרשמה ויעוץ, בכל יום בין השעות: 9—1 לפנה"צ, 5—8 אחה"צ תל-אביב, רח' טשרניחובסקי 31.

המכללה הפוליטכנית

מיסודם של יוצאי הסגל האקדמי של המכניון. מכון טכנולוגי לישראל

במת כשרונות לחובבים

בכל שטחי הבידור ואמנות הבמה

בעלי כשרונות בכל הגילים המעוניינים להופיע על מסך הטלוויזיה של תחנת "זניט" שתפעל ביריד המזרח בחודש יוני, יפנו בכתב עם פרטים מלאים לתד. 7095, תל-אביב, עבור מס' 8, לשם קביעת ראיון אישי.

למכירה בגלל פירוק אולם לתעשייה

300 ממ"ר על שטח של דונם באזור-התעשייה בכביש פתח-תקוה

פרטים: טלפון 914343

לא תבין, לא תדע, לא תחוש חווייתו של לוחם, כל עוד לא קראת את "נכתב בקרב" * ספר מלחמת ששת הימים, כתוב בידי הלוחמים עצמם * "נכתב בקרב" - 70 סיפורים, 64 עמ' צילומים נדירים.

ובקרוב — היסטוריה של מלחמת ששת הימים מאת אריה חשביה — המפורט, המהימן והמרתק שבכל ספרי הגנצחון.

נפגע וינדלהולץ — לפני לא ידעתי שמרמים —

ואחרי — על חשבוננו

שבים רצתה לעקוף את מס-הכנסה: שנים מיספר קודם לכן חתמו נציגי התנועה על הסכם עם שילטונות-המס, ובו נקבע כי ל צורכיהם תחולק הכנסתו של כל מושבניק לשניים: מחצית תירשם על שמו שלו, והמחצית השנייה — על-שם אשתו. זה הקיץ בברכה את סכום המס, ומובן שגם הי ביטוח הלאומי ניגבה בהתאם.

וכך אירע שהכנסתו השנתית של מאיר וינדלהולץ נרשמה בסך של 3,300 לירות לשנה.

הוא שילם על-כך פרוטות בלבד כמס הכנסה, אבל כשנכנס הפרד לתמונה, לא היתה המדינה, מצידה, מוכנה לשלם יותר מפרוטות כדמי-נכות.

עכשיו טוען וינדלהולץ, כי ההסכם נעשה בלי ידיעתו, וכי אילו ידע מראש מה תהי יונה התוצאות — לא היה מסכים לכך.

מוסרה-השכל: אל תחכה לפרד שיכניס לך שכל לראש.

(המשך מעמוד 23)

"זה המקום", התלשט הסגן, בתנועת-יד חפזה רמו לאנשי לתפוס עמדות.

כעבור שעה קלה הופיעה הדמות הראשונה. האיש ניגש אל הגדר. הוא התקדם בזהירות, כשהוא בודק את הקרקע שלפניו במקל-במבוק מחודד. כאשר הגיע אל הגדר, החל לחפש פירצה. הוא לא מצא אף אחת. האיש חתך כמה חוטים, סימן בידו לכיוון היער שמאחוריו. מתוך היער הגיעה שאר המסי תננים. לבושי-שחורים, כמקובל בין לוחמי הוויאט-קונג. הסגן ספר אותם. 11 בסך-הכול. ארבע משקפות אינפרא-אדומות עקבו אחרי הדמויות שבהור מקצה היער. ארבעת מפקדי הביתות סקרו את הדמויות ששעו עתה מאחרי הגדר והחלו לעקוף בידענות את שדה-המוקשים.

"אש!" הורה מפקד הכוח. ארבעים קנים החלו להמטיר מות על הדמויות שבהור. "תאוריה!" הורה הסגן, ופגזת-אורה נשלח מן המרגמה שליכנו.

למסתננים לא היה כל סיכוי: לכודים בין הגדרות, מול כוח עדיף, כשהם בשטח חשוף. "הפסק אש!" הורה הקצין. "יש נפגעים?" שאל.

לא היו נפגעים. אחד-אחד החלו האנשים להתרומם מן המארב. מעבר לגדר הביטו אל חללי-האויב. הם נוצחו על-ידי האלקטרוניקה.

★ ★ ★

מישמר החומה

בשעה מש, נעה שריונית על כביש אספלט המתמשך לאורך גדר בטון גבוהה. הלמוט הנהג היה נרגש. הסיור הראשון שלו. כאשר סיים את קורס-הנהיגה בבסיס המיליציה, לא שיער שיוצב ליד החומה. "כאן בסיבוב עליו להאיט", הוריק אוהו הרב-טוראי שליוו. "עכשיו תעצור ותן לתצפית אפשרות לראות אותך". הצופה שבראש המיגדל הבחין במשאית והיפנה הצידה את הזרקור כדי להימנע מלסנוור את הנהג. "תמשיך לנסוע", הורה הרב-טוראי.

ובכן זה מסך-הברזל, הגבול החוצה את גרמניה לשתי מדינות עוינות, היריר הלמוט. הוא שמע עליו, גדל בצילו. הוא לא תיאר לעצמו שיום אחד ייקרא לשמור עליו. עתה נהג את השריונית לאורך כביש-האספלט שבין הגדר לחומה. משמאלו שורת מיגדלי-השמירה והבונ קרים. מאחריהם — כבלי-פלדה ארוכים, וכלבים מתרוצצים לאורכם. מעבר לכלבים — גדר-אתראה חשמלית וגדר-רשת נגד בעלי-חיים.

בעת אחת העצירות הביט לכיוון הכלבים. עיניו של אחד מהם ננעצו בו כשהן מבריי קות בחשיכה. "משוגע מי שינסה", היתה הלמוט בקול רם. נורה כחולה, הקבועה בתיקת המשאית, החלה לנצנץ.

★ ★ ★

ידיים מזרמית

"דימה זמחר!" הורה הרב-ט. הכי מטוס שמע את המיקלען דורך את הכלי. "חדירה מול עמדה שמונה, חדירה מול עמדה שמונה. חדירה מול עמדה..." השריונית זינקה קדימה. הזרקור שבראש מיגדלי-השמירה הסמך ננעץ בנקודה אחת בגדר. הכלבים נבחו כמסורפים. ואז ראה הלמוט את שלוש הדמויות.

השלושה קפצו מעל לגדר, היממו את הכלב ומיהרו לכיוון החומה. מקום החדירה ניבחר בחוכמה. בדיוק בעיקול, המוגבה. עתה, כאשר האירו לשם הזרקורים של שני מיגדלי-השמירה, סינורו זה את זה. המיקלענים נבחו, אך השלושה המשיכו לרוץ. במהירות חצו את השטח שבין שני המיגדלים והתקדמו לכביש. עתה שמע הלמוט את המיקלען שלו מצטרף לתזמורת. השדיו גית רטטה מקול היריות. אחו מן השלושה נפל. שניים המשיכו לרוץ. הם חצו את הכביש בקפיצה ונעלמו בתעלה האנטר-טנקית. השריונית נעצרה מול המקום שבו נעלמו השניים והכיתה שישבה מאחור התפרשה לאורך התעלה. לא היה זכר לשני המסי תננים. פיתאום צץ ראש מן התעלה, ומישהו חצה בזינוקים את מישטח-הדשא לכיוון החוץ. הוא לא הרחיק-לכת. לפני החומה נעצר ליד מישטח-הבטון המסומר, חפיש ביאוש מקום להניח את רגלו. המיקלען נבח קצרות והאיש נפל. מן התעלה יצא השלישי, בידיים מורמות. "לא לירות!" הורה הרב-ט. שני חיילים גדרו אותו.

ובכן כך ניראה עריק ריאקציונר, היתה הלמוט. עריק ריאקציונר משוגע. צריך להיות משוגע כדי לנסות לעבור חומה כזו. אין לו שום סיכוי נגד האלקטרוניקה.

מי שקרן? מי טיפש?

מה חושב הציבור על ההצעה להקים "בית לורדים" בישראל? אחרי שראינו את בעלי ההצעה, **אורי אבנרי**, ערך השבוע **בן-אמוץ** הצבעה בקרב באי ערביה-ראיונות שלו, על נושא זה. ההוצאות: כ-400 הצביעו בעד, רק שניים נגד. בקשר להצעה להחליף

במסדרון הכנסת בעיתונות **סילבי קשת**, בעלת הטור חץ מקשת ביומון הארץ. ה' איש רצה לחדא מי היא סילבי, ואחרי שראה את הרמטכ"ל, רב-אלוף **חיים בר-לב** דרש בשלושה, התעניין אצלו מי זו. השיב לו הרמטכ"ל: "זה נשק בלתי-קונבנציונאלי"

מי עושה רעש?

הדיפלומט הישראלי היחיד היכול לזקוף לזכותו מגעים עם נציגי מדינות שאינן מקיימות יחסים עם ישראל הוא **זאב לוי**, שגריר ישראל בניירובי. בתקופת כהונתו

הגזע והשכל

מחץ לגבולת גרמניה, אלא בייחוד בתוכה. טוען הסוציולוג והפרופסור לאנתרופולוגיה באוניברסיטת מינכן, **ד"ר קארל סאלר**, במחקר המלווה תצלומים השוואתיים (ראה תמונה): "שטויות! קיימים הבדלי-גושה בין לבנים ושחורים, קיימים הבדלי-תרבות — אך אין שום שמץ של סימן שכושי נחות מאיוושהי בחינה."

"קחו למשל את גתה ואת בטהובן," מוסיף ד"ר סאלר. "מי היה חכם יותר? המרסיקאי או הסופר? הם עשו דברים אחרים וזהו זה. זה בדיוק מה שקורה אצל הכרשים: דרך-היבטוי שלהם, המוסיקה שלהם והתרבות שלהם — כל אלה נפרדים אך לא פחות ולא יותר טובים מאלה של האירופי אנין-הטעם."

★ ★ ★

גם גודל-השכל אינו שונה, לדעת רוב המדענים, אצל הלבנים והכושים. ואפילו אם יש כושי עם שכל גדול מן הלבן או להיפך, אומר ד"ר סאלר, "זה אינו אומר כלום. לפני עשרת אלפים שנה היה לבני-אדם פרימיטיביים שכל גדול יותר ובעלי יכולת פחותה מהיום". מבחינה אחת, מכל מקום, קיימת עליונות — אבל דווקא אצל הכושים, על פני הלבנים: "הם הרבה יותר חזקים מבחינה מ"ית", מודה סאלר, "לא משום שאכרי-המין שלהם מפותחים יותר, כפי שטוענת אמונה תפלה נפוצה מאוד — אלא משום שהאינסטינקטים שלהם הרבה פחות מרוסנים מאלה של לבניה-העור וצהובי-העור."

אולי הניארגאצים של המפלגה הדמוקרטית הלאומית של מערב-גרמניה אינם, בדיוק, היטלרסטים, אבל השתור שלהם דר מה נורא לשחור של מדיה-גיסטאפו. וההשקפות שלהם, מסתבר, גם אינן חרוקות כל כך מאלו של הוגי-הדעות הגזעניים: לא מכבר, פורסמו בעיתונים של מפלגתם מאמר מרים המנסים להוכיח, כי מוחם של הכושים קטן מזה של לבניה-העור. פירסום זה גרם לסערות-רוחות לא רק

שם יצר לזין קשרים הדוקים עם **השגריר הפאקיסטני** במקום. לפני שהשגריר הפאקיסטני הוחזר לארצו, ערכו לכבודו לזין והשגריר הליברלי מסיבת פרודיה. בה השתתפו סינים רבים ואף ערבים אחדים. מאחורי הקלעים של ועידת-המיליונרים, ש' נערכה לא מכבר בארץ, גילה **אחריון כירן**, מיועצי של ראש-הממשלה, שנטל חלק פעיל באירגון הוועידה. מארגני הוועידה היו מעוניינים ביותר שבין הנוכחים בה יהיה גם **הארי אופנהיימר**, השולט על חבטת הילומים דרום-אפריקאית, מהגדולות בעולם.

את ההימנון הלאומי התיקוה בירושלים של זהב, סיפר דן בן-אמוץ, באותה הזדמנות, סיפור עזוב: **נפתלי הרץ אימבר**, מחבר התיקוה, שסיים את חייו בגולה כשכיר כרוני ועני מרוד, ניכנס פעם לאסיפה ציונית שעה ששרו את שירו. הוא התחיל לצעוק: "זה אני! זה אני שחיברתי את זה!" הסדרנים, שחשבוהו למטורף, גירשו אותו החוץ. אגב, אחד המתנגדים להפיכת שירה של **נעמי שמר**, ירושלים של זהב, להימנון לאומי הוא דוקא ראש עיריית-ירושלים, **דוד קולק**. תני, אשר הזמין לפני יותר משנה אצל נעמי את היצירה שהפכה ללהאגר ממלכת, טוען: "אני מסתפק בכך שהשיר יהיה ההימנון של ירושלים השלמה". הוסיף קולק בהומור: "חבל שלא דאגתי למלכתחילה ליהנות מן הרחמים ש' הביא השיר הזה!" אחד המועמדים לבית-הלורדים, **דוד בן-גוריון**, מסר השבוע בכנסת הדועה אישית נוספת נגד שרי-ההסבר **ה' ישראל גלילי**, בקשר לדברים אותם אמר — או לא אמר — גלילי לפני 19 שנים. כשירד מן הדוכן, אמר בן-גוריון ל' אוהויו פסוק שלא נרשם בפרוטוקול: "הוא שקרן והוא טיפש. מה הוא חשב, שלא אבדוק את הפרוטוקול?" ואילו גלילי, ש' סירב להמשיך בחיכוך זה, הוזכר כי זמן רב אחרי שאמר את הדברים אליהם מת' ייחס בגיג, הזמין אותו בן-גוריון, שוב ושוב, להצטרף לממשלה. עוד ב-1965 כתב לו בן-גוריון, לדבריו, כיכתב איש, ביקשו לבקר בביתו, בגיל 53 כשה' שרי-הביטחון, **משה דיין**, באם חורגת. אבי, הח"כ ל' שעבר **שמואל דיין**, ממיסדי נהלל, נשאה לאחרונה — בגיל 77 — אשה חדשה, וזאת אחרי שאמן של השר, אשתו הקודמת של שמואל, **דבורה דיין**, נפטרה לפני שנים אחדות. • **אחד מאופני-ה' נתקל**

הדרך לתהילה עוברת דרך ישראל. זאת גילוי **שלמה וחנה צה**, המוכרים יותר כצמד הומר אילן ואילנית. רק לפני שבועות מספר הם חזרו לארץ ממסע של תישיעה חודשים בחוץ-לארץ. בתקופה לנוח קצת ולנסות להקים בית — דבר אותו לא הצליחו לעשות מאז נישאו.

חוז מזה הם באו למסקנה שהגיע הזמן שגם הקהל הישראלי יכיר אותם. לכן, מאז דרכה כף-רגלם בארץ לא פסקו להופיע. הם הופיעו ככוכבי-התוכנית במועדון-הלי לה עומאר כייאס. הוחתמו על חוזה-הופעות נוסף ככוכבי-התוכנית במועדון-הלילה כליף. נדדו בארץ והקליטו שירים לתקליט חדש.

ואז הסתבר להם, כי ההצלחה בארץ מביאה לגלגל חורר: חספו אותם כאן כדי ל' החוירים לחוצלארץ.

בתקופה בה רוב אמני-ישראל המוכרים מסיירים בחוצלארץ, היתה הארץ רעבה ל' נציגים בעלי-רמה. כך קרה שקול ישראל חטף אותם כדי לשלוח אותם כנציגי יש' ראל לפסטיבאל הראדיו והטלביזיה בניסכות מונאקא, ואילו אמרגנם, **מרק' תורג'מן**, מיהר לצרפם למשלחת-אמנים היוצאת לסיור של רצון-טוב ליהדות דרום-אפריקה.

וכאילו לא די בזה, כבר מוכנים להם

חוזים להופעות נוספות בטלביזיה האירור-פיה, ובבראזיל.

מסיבה זו יצטרכו השניים, אולי, ל' חות את התוכנית לפרק את הצמד כדי לה' פוך את אילנית לזמרת-סולו.

אולם לפני שהם יוצאים לכבוש שוב את העולם הגדול, דרשו אילן ואילנית מאמר

אופנהיימר אומנם הבטיח שיבוא להעידה, אולם לא היה כל ביטחון בזה. ערבי-העידה שכר הבארון **אדמונד דה-רוטשילד**, מפעילי ועידת-המיליונרים, מטוס בריטי, ר' טס בו לדרום-אפריקה. הוא ניגש לאופנ' היימר ואמר לו: "הנה המטוס שנועד לקחתך לישראל. לא אני ולא המטוס הזה נוזו מכאן — עד שתצטרף אלינו." אופנהיימר ניכנע ללחץ הזה — ובא. • בתערוכת טקסטיל בינלאומית אשר נערכה במינכן, גרמניה, הציג בית-החרושת אלד את דגמיו החדשים. אלד קיבל לרשותו ביתן שלם ו**ח'ניתה ו' אבנר צנטנר**, מבעלי המפעל, נסעו ל' גרמניה כדי לנהלו. בגמר התערוכה ארוז השניים את הדגמים והכינו אותם למישלוח לארץ. כאשר הגיע הציד למלכת-העופה ב' מינכן, הסתבר כי שתי מזודות, ובהן הדג' מים הטובים ביותר, נעלמו. השניים פנו בתלונה למשטרת מינכן. החקירה העלתה כי הדגמים נגנבו לשם העתקה על-ידי יצרנים אירופיים. אבל לקצינת-המשטרה שבא לנחם את אבנר, ציפתה הפתעה כאשר הכריז ה' יצרן הישראלי: "אני דחקא שמת שסוף-סוף, גובלים הגרמנים דוגמות-לבוש מהיהודים. זאת מחמאה." • לרשימת הדיסקוסקים ב' תל-אביב יצטרף בשבוע הבא דיסקוסק חדש בשם ינוקא — מועדון חברים. בעלי-המקום הוא, כמובן, רבי-סרן הצנחנים לשעבר, **משה ינוקא**, שהחליט לתרום את הדיסקוסק שלו דחקא ביום-השנה למלחמה, ה-5 ביוני. אבל מכיוון שכולם יהיו עסוקים ביום זה, אמר ינוקא, "החלטתי לפתוח אותו יום קודם."

אינטימי...

אף הוא, מאותן סיבות, לאירופה — הוא **סבי דור**. עקבותיו נעלמו מאז הפסטיבל. יודע-דבר מלחשים שזו הסיבה ש' חברתו הארכיטקטית **מאירה דור** (הדמיון בשם מיקרי בלבד) נראית לאחרונה בחברת הבמאי-שחקן **עוזר קוטלר**, שחזר מבר' שניה, שם השאיר את אשתו, **ליאורה ריבלין**. • לשחקן יהורם גאון נרקם והלך רומאן חדש. נראה שהרומאן האחרון שלו, עם הספרית **סריטה**, הגיע לקיצו. שכן יהורם, אחד הגברים המבוקשים ביותר בבוהמה התל-אביבית, נראה לאחרונה מ' לה בחברת היפהפיה **אמירה ארליך**. • האיש הכובש לאחרונה את נערות-ישראל הוא **ג'ק אבוטבול**, יהודי צרפתי, בעל מס' עדה בעיר הריבירה קאן. אבוטבול, שהגיע לארץ עם מכונית סורנדו מרשימה, טוען שחשך במשך זמן רב כדי לפזר את כספו על נערות-ישראל. הוא עושה זאת בקצב מסחרר, כשהנערה האחרונה ברישמי-כיסבו שיו היא הדוגמנית הירושלמית **שרש כהן**. • לאחרונה נראו כמה מן השחקניות ה'

אילן ואילנית

ד"ש לגריים קלי

גנם לצאת לסיור נוסף לחוצלארץ הנמצאת בתחומי ישראל: הם יצאו לסיור הופעות רצוף של 48 שעות בכל עמדות-צה"ל, לאור רך תעלת-סואץ. "לא נפסח אפילו על ה' עמדה הכי קטנה," אמרו השניים, "וכל מי שירצה יוכל להעביר דרכנו ד"ש אישי ל' גריים קלי."

ינוקא מתגאה בעובדה שהוא היה בעל ה' דיסקוסק הראשון שגיש תלונה נגד ה' שכנים על שום מקימים רעש ולא, כמקובל, ההיפך. "הם כל כך סקרנים לדעת מה אני מכין במקום," טוען ינוקא, "שהם עושים לי רעש בלתי-נסבל."

פסוקי השבוע

- **שרי-העבודה יגאל אלון**, בשיחה עם אנשירות: "אף פעם לא טעיתי בענייני ביטחון."
- **איוב מוסאדס**, שרי-הפיתוח לשע' בר בממשלת-יורדן: "אם ניקח מכוש ונעמיק לחפור באדמת-ארצנו, נמצא שעצמות אבר' תינו היהודים והערבים מונחים זה בצד זה."
- **השייך מוחמד עזי אריג'עבי**, ראש עיריית-חברון: "אילו הוציאה ממ' שלתי-רדן מיליון דינרים כדי להזיק לישר' אל, לא היתה משיגה מה שהשיגה קבוצת המתנחלים בחברון."

דודי אדרך

ידועות של הקולנוע והתיאטרון הישראלי בחברתו של צעיר נמוך-קומה, צנום, בעל תחיי-פנים ילדותיים, העונה לשם **מוקי דגן**, והממש עוזר-במאי בהצגת גבעת טפון ריבר. הסיבה: בעלי-השחקניות מגזירים או' תו כ'בלתי-מוכח', מוכנים להפקיד את גשואיהם בידי שעה שהם עסוקים.

רחל מרחלת על כל העולם

הקרייריסטית

כל חברותיה היו נשואות מבריקות וגידלו ילדים, כימעט מיום נשואיהן הראשון. רק הקוסמטיקאית **יהודית מילר**, (30 פלוס) עסקה כל הזמן בגידול הקאריירה שלה. פה ושם היו שמועות על הרפתקאות, אבל זה נשאר תמיד באוויר. לעומת זאת, עמדו חייה המיקצועיים והחברתיים בשתי רגליים איתנות על הקרקע: היא פירסמה את עצמה, המציאה מיוחד — ותמיד זכתה בכיסוי מלא בעיתונות. לפתע, יום אחד בהיר, השתתק הרעש. גם זו היתה חדשה, ויצאתי לברר מדוע.

אז אם אתם רוצים לדעת, הסוד פשוט מאוד: יהודית החליטה שבכל זאת לא מספיק בקאריירה. בגילה הכבד-לא-כל-כך, היא החליטה לעשות הפתעה לבעלה — וללדת לו בן-זקונים ראשון.

בלי חברים

לפני 27 שנים נולדה **אלן קופלוביץ** בשנחאי, ומאז היא גודלת בעולם. ההורים שלה ברחו מרוסיה כשהקומוניסטים הגיעו לשם, ואחר כך ברחו משנחאי ארצה כשהקומוניסטים הגיעו גם לשם. היום עובד אביה בנמל, והיא מחפשת את מקומה בחיים, ובזמן האחרון גם כימעט מצאה אותו. היא קיבלה תפקיד חשיב בהצגה איפה אתה, איפה אתה ג'וני, והיא תהיה שם החברה של ג'וני שכולם מחכים לו, והוא אף פעם לא מופיע.

היא לא חשבה להיות שחקנית. היא רצתה להיות אחות רחמניה, אבל היא רצתה לעבוד במקום כזה שיש בו חוג דרמטי, ושבמסיבות של העובדים החוג הדרמטי מופיע בהצגות.

היא באה לבית-ספר לאחיות שאלה אם יש שם חוג דרמטי, וכשאמרו לה שלא היא ויתרה על המיקצוע הזה, והלכה למכור משרקאות בכסית. שנה שלמה היא היתה ברמנית, בבר הקטן המוסתר מאחורי הגב של חצקל, ואחרי זה היא החליטה להחליף מקצוע. היא הלכה למכור גלירה בפסג' של דיזנגוף.

בינתיים, בתור הובי, היא הופיעה בנדר על הגג בתור הבת הקטנה של טוביה. ההצגה נמשכה עשרה חודשים וכל עשרת החודשים הללו, ערב-ערב, היא היתה אומרת

אלן קופלוביץ

משפט אחד בלבד: "ינטה מתקרבת". אבל לא היה איכפת לה. היא רגילה להסתפק במועט.

חמש שנים היא כבר גרה לבדה, בחדר קטן. אין לה חבר, וגם לא היה לה אף פעם. לכל היותר באים לפעמים לבקר אותה מוכרי-הגלירה שהספיקו ידידיה הטובים.

"עכשיו, לאחר שקיבלתי את התפקיד הזה", היא אומרת, "אני חושבת שיהיו לי חיים יותר קלים. יהיו לי אולי יותר חברים, ואולי אפילו חבר אחד. הייתי רוצה שהוא יהיה שחקן. אני אוהבת שחקנים."

אותו בירה, והישקה את כל אורחיה-המסעדה, יחד עם המלצר החינני מפתח.

במשך השנתיים שנעמי ובוסי נשואים, הם היו כבר ארבע פעמים ברכנות, אבל כל פעם יצאו משם בשלום. הבעיות העיקריות המפרידות ביניהם הן הבגידות שלו, והבגידות שלה. הם נפרדים כל פעם כשהוא שותה, או כשהיא שותה, וכל פעם שהוא מפסיד בקלפים, או כשהיא מפסידה בקלפים.

היריות האחרונות נורו ביניהם כשבוסי חזר לחופשה מהמילר. אים. הוא בא הביתה, לאילת, ומצא שאשתו איננה שם. הוא צילצל אליה לחיפה, לביתה הקודם, וביקש ממנה לחזור מיד לבעלה, וכדי לתת יתר תוקף לדבריו הוא לקח מטוס וסס לתל-אביב. נעמי באה לפגוש אותו בשה-התעופה, ויחד הם הלכו לאכול בשלוג.

במסעדה התפתח ביניהם הויכוח שנפתר בקלות, בעזרת ירייה. לאחר הירייה שבה אל בוסים גבריות האיתנה, הוא הפסיק לחקור את אשתו, והשניים עלו על מטוס וחזרו לאילת. כעבור יומיים חזרה נעמי לתל-אביב. "עכשיו", היא אומרת, "זה כבר באמת נימס לי מכל החיים האלה."

זמרי-הדרך. שניהם מציצים להפליא. היא לומדת מן הצד גם ספרות ותיאטרון באוניברסיטה, והוא מורה לזימרה. אז יעל דואגת לשלשניים לא יקרה מה שקרה לה. היא מחנכת אותם, מסבירה להם כמה שזה לא טוב שהאהבה והאמנות שלהם לא צריכים לגור תחת גג אחד, וכמה שכדאי להם לאהוב ביחד

נעמי ויהושע

את הזימרה ובנפרד משהם אחרים. התוצאה: נעמי ויהושע עושים כמו שאמא אומרת. לה יש חבר ולו יש חברה. ונעמי מצהירה בקול מלאכותי במקצת, בכל מקום: "אני יודעת שהקהל אוהב שזוג זמרים יאהב ביחד. אבל לדעתי זה לא בריא."

מה שמצחיק בכל העניין הוא שלגמרי לא ברור שבלי יעל לא היו מתחתנים זמרי-הדרך.

לאנגליה הקרה. לפני שבועיים הופיעה דליה לביקור מולדת — בירומיים. לכל השאפתניות הירזי גופיות הקטנות יצאו העיניים: הן פשוט לא הבינו איך היא עושה את זאת.

רק לאחר שעברו 48 השעות ודליה באמת טסה בחזרה לרומא הוברר שלא באה לבדה ולא חזרה לבדה: היא ביקרה כאן בחברתו של במאי איטלקי. אף הוא די מזוקן, העינים על השם **פראנקי** זלו היא משמשת, כפי הנראה, מלווה קבועה במסעותיו.

מסתובבת בגאווה קרה עם האף החדש שלה. לא בגללו אלא בגלל העובדה שהפכה למי משהו, קיבלה לבסוף תפקיד **באהבה שכזאת**. ואז הכירה בריטי, מזוקן, מקריח ודי עשיר, כל העיר הסתכלה עליה בתמיהה, אז דליה סיפרה שהיא נוסעת לאנגליה.

עד שלפתע קמה יום אחד, והודיעה: "אני נוסעת". ובאמת נסעה — אבל לאיטליה, לא

לכבוד החיילת

עכשיו ברור למען מי ירה תחש בתיקרת מועדון, "מרכז הקסמים" ב"שרתון" (העולם הזה" 1602): לכבוד החיילת **ציפה ילובסקי**.

אחרי מעצרו של **נחום** (התש"ש) **קפלן**, חשבו כולם שהחתונה נפלה לים. עכשיו מתברר שלהיפך, זה עשה רושם עצום על גברת-ליבו: השבוע הם חגגו את זה, ובשמונה לאוגוסט הם יתחתנו.

אז לכבוד זה הוא הורס חלק מן הצריף שלו, ובונה אנפים שלמים חדשים — כדי שחלל יהיה, מעכשיו והלאה, לפי רצונה של הכלה שלו, שתבוא לגור במקום כל הבחורות שבילו במקום רק לילה או שניים.

יריות במסעדה

"שמעתי שאת מסתובבת עם סרן תימני עם נקודת-חן על האף", אמר **בוסי סחה** לאשתו **נעמי אדווה**, ביום שלישי שעבר בשעה שישי ואכלו דגים במסעדת שלוג.

"נמאסו לי התקרירות שלך", אמרה נעמי לבעלה בוס, וקמה ללכת. "אם תלכי", ענה לה בעלה, "אני יורה בך". היא צחקת, והצחק קפא על שפתייה כשנשמע רעש, שהקפיץ את הצלחות של המסעדה ממקומותיהן, וכדור של תת-מקלע עוזי חלף בין רגליה, שיפסף אחת מהן והשאיר עליה צלקת קלה.

המלצר של המסעדה הפיל את המגש מידיו ונפל ארצה, מתעלף. האורחים התחילו לסגת. נעמי חזרה בשקט למקומה. בוס, כש, שפך על המלצר מים, העיף לו כמה סטירות מעוררות-מתים, וציווה עליו להביא בקבוקי-ויסקי, כדי לחגוג את המאורע.

המלצר הביא בקבוק, ורצה להביא גם פותחן, אבל בוס סירב להיעזר בשירותיו. הוא כיוון את התת-מקלע אל הבקבוק, מתח

בוסי ואדווה

כמו שאמא אומרת

יעל שרז היתה אשת-איש טובה, אבל הצרה שהיא היתה נשואה לאמרגן שלה, **יצחק שרז**. וכיוון שאמנות ואהבה כנראה הולכים ביחד, נפרדה החבילה, והם כבר מזמן חיים בנפרד ומדברים — כל הזמן — על גירושין.

יעל המשיכה, בינתיים, בעיסוקי-אמנות. לא רק כזמרת אלא גם כמארגנת של אמנות של אחרים.

בין השאר, מצאה יעל שרז שני זמרים צעירים ונחמדים, **נעמי שפירא** (22), ו**יהושע דויד** (24) הקוראים לעצמם

ההשפעה הנכונה

דליה להב תמיד שאפה להגיע ותמיד מצאה מי שישב שהיא צריכה להגיע.

פעם, חשבה שהיא צריכה להגיע לתיאטרון הקאמרי. אז ראו אותה הרבה בחברתו של הבמאי **שמואל בוניב**, הנשוי ואב למשפחה. ואומנם, מנערת-מקהלה וכימ עיסטטאיסטית הפכה לשחקנית הסכיטית של הקאמרי.

אחרי-כן היא חשבה שהיא צריכה איזושהי כניסה לעור לפעם הסרטים — ו

להב

לפתע ראו אותה ב"חברתו של הבמאי **יורם גרוס**, ואף היתה מתגוררת אצלו כשלא היתה לה במיקרה דירה.

כדי להגביר את השפעתה על בעלי-ההשפעה עשתה לעצמה מיקרה-אף והחלה

ידידי

SCHAUB-LORENZ

**תלת מימדיות,
פרספקטיבה,
ראליות ומלוא
המציאות**

**יוצר
מכשיר
הטלביזיה
SCHAUB-
LORENZ**

הסוכן הבלעדי:
"כנור" תל-אביב, פרץ 4

מהדורה שניה הופיעה

הרומאן המבוקש ביותר

לזכור ולשכוח

מאת דן בן-אמוץ

הוצאת עמיקם
רח' פרישמן 33 ת"א
טל. 228957

מחר יופיע גליון מספר 4

ספוקס
והנהגה שבועון הספורט
וההנהגה המצויד של ישראל

24 עמודים — 50 אגורות בכל הקיוסקים

בעולם

גרמניה

השיריון

בבז

כשהגרמנים התחילו לחדש את צבאם ולהפכו מחיל-מישמר של אחר מלחמת-העיר לם לצבא-התקפה מצויד בנשק חדיש, נתן קלו בבעיה: אסור היה להם לייצר בגרמניה נשק כבד וחצי-כבד. ההסכמים הבינ-לאומיים אסרו זאת בפירוש.

על כן נמצא מוצא: החברה היספאנו-סוויסה, חברה הרשומה בשווייץ ובספרד, התחילה לייצר נשק עבור הגרמנים. כי חברה זו היתה עוד בזמן היטלר בעלות מכרעת של הון גרמני.

פסולת יקרה. בעלותה הגרמנית של החברה לא עזרה לממשלת-בון. להיפך: היא נאלצה לתת לה, ולא לצרפתים או

ה"ס-30
רק קדימה

לאמריקאים, חוזים לייצור נשק — שהיו כיה עצמו — כפסולת יקרה.

בלט מיקרה השיריון הקל, ה"ס-30, ממנו סופקו לבונדסר כאלפיים יחידות — שעלו לממשלה של גרמניה המערבית יותר מחמש מאות מיליון מארק.

הה"ס-30 סובל, מסתבר, משתי תקלות חמורות:

- אין הוא מסוגל לטפס על גיבעה חלולה, ונתקע "כמו בבז".
- אין הוא מסוגל לסגת במהלך רבוס, במהירות של יותר מחמישה קילומטר ל"שעה, בדיוק די מספיק כדי לכוון נגדו אש-תותחים מרחוק.

שוב אכסר שפרינגר. על היספאנו-סוויסה נחתה אש-ארטילרית שונה לגמרי — עלידי תותחי ועדות-החקירה הפארי-למנטאריות של הבונדסטאג. היא ניסתה להציל את יוקרתה בגרמניה עלידי אירגון מסע יחסי-ציבור ללא תקדים.

היא הזמינה — באמצעות חברת-הנסיגות של איל-העיתונות אכסל שפרינגר, עליו מרמזים כי הוא קשור בעיסקה — את כל הכתבים הצבאיים של גרמניה, לטוס על השבונה לז'נבה.

רק כתב השבועון שטרן ועוד כתב אחד סיברו, נסעו על חשבונם. אבל כימעט כל העיתונאים הודו, לאחר שראו את ההרג מות של השיריון הקל בויגבה: המכשיר הזה אינו שמיש בשעת-מלחמה.

בידי גרמניה נשארו יחידות-שיריון רבות חסרות-תועלת. הסקאנדאל כולו דומה ל"שעורייית מטוס-הקרב סטרפייטר, שקרוב לתשעים ממטוסיו, תוצרת גרמניה, נפלו בטרם קורקעו, בהפסד של מאות מיליונים.

ויאטנאם

שיחות בלי סוף

חדש ימים התכתשו ואשינגטון והאנוי, עד שנמצא מקום לניהול-שיחות שיתאים (המשך בעמוד 28)

* בגלל שפרינגר, ידיד ממשלת-ישראל, פרצו מהומות הסטודנטים בגרמניה, שסיימתן המקורית היתה להלאים את עיתוניו.

מכל העולם

החמור והחלל

בשבוע בו הבעיר מרד-הסטודנטים את כל צרפת, איים על כיסאו הרוס-הראשונה של דה-גול — גם זה קרה:

● **בחוליבורד**, ארצות-הברית, הבטיח השחקן ג'ון למון לתת את מחצית-הכנסתו מסירוטו הבא — כחצי מיליון דולאר — למסע-הצלב של העניים "בואשינגטון", ש-נוסד על-ידי הכומר מארתין לותר קינג, לפני הירצחו.

● **בבנגקוק**, בתאילנד, גילו מקורות אמריקאיים שארצות-הברית משתמשת ב-מטוס-ריגול חריש, הטר-17, כדי לעקוב

טואי

החגיגה מחייכת

אחר דרכי-האספקה מצפון-וייטנאם לדרום, דרך לאוס. המטוס עשוי כולו ממתכת-הטיטניום, ולכן אינו נגס כשהוא סס במהירות 3000 קמ"ש, בגובה רב יותר מן ה-10' המפורסם.

● **בניו-יורק**, ארצות-הברית, שוב העי-לו מדענים את הסברה שהחלל משרד-לי-כדור-הארץ: הפעם נקלטו אותות מאחד המקורות הבלתי-מוזוהים בחלל, המכונים "פולסאר", שנוצמחו — כגלי-החשמל וגלים אחרים המשודרים על-ידי עיר בגודל גיר-יורק לפחות. מקורה-שדר: בין הכוכבים נוגה ואלטייר.

● **ברומא**, איטליה, התחדדו הניגודים הפוליטיים, כשהמפלגה השלטת עלתה, ב-בחירות, ב-0.6 אחוז ואילו הקומוניסטים — ב-1.6 אחוז.

● **בברלין**, גרמניה, פלשו אלמונים ל-מטה איגוד הסטודנטים הסוציאליסטיים של רודי דוצקה, הרסו את כל הציוד.

● **בדאלימונה ביץ'**, ארצות-הברית, גילו עיתונאים שהחמור המשמש לילדי-הנופשים לרכיבה, תמורת תשלום אגרות ספורות, מגיע מדי יום לחוף — במושבה האחורי של מכונית-בעלו, שהתעשר בעזרתו.

(המשך מעמוד 27)

לשתיהן — ושאפשר היה להיבא עליו מה-רגע הראשון.

בינתיים הפכו השיחות בין שגרירי-ה-מדינות, אחרל הרימן וקסאן טואי, לשיחות מיזמות:

שלושה שבועות לאחר שהחלו השיחות בפאריס, כבר היה ברור שמטרת שני הצדדים המשתתפים היא — להפסיד כמה ש-יותר זמן:

● **האנוי** — משום שקיחתה, בינתיים, להביא להישג-חייאט-קונג חשובים, ולשבור כליל את רוחה של ממשלת דרום-ויאט-נאם, המתחילה להבין שאמריקה מפקירה אותה.

● **ואשינגטון** — כי היא מקדה ל-החליש עד כמה שיותר את המכונה הצבאית של הצפון.

ובעיקר: כל צד רוצה להוכיח שאינו לחוץ, שיש לו הרבה זמן, שלא בוער לו, ושעל כן לא יחתר בקלות.

אייכמנים חדשים. גישות אלו אינן בלתי-אנושיות יותר מן השימוש בנאפאלם מצד האמריקאים, והריגה שיטתית של משת-סי-הפעולה מצד הצפון.

הארימן

העם נרצח

היא מבוססת על העקרון הפשוט: "פגע באויב כמה שרק אפשר."

אלא שבלהט-המלחמה שוכחים הצדדים בחיאט-נאם — ממש כמו שזה קורה לעי-תים במרחב — כי העובר את גבול-האכ-זריות, טיבעו ליהפך מאיסטראטג קרימוג לסאדיסט צמאדם: אדם ההורג המונים, וה-מצווה על ביצוע מעשי-זוהרה, בשם הקיד-מה או בשם החופש — הכרחי כימעט ש-יאבד את קנה-המידה ההגיוני.

"אייכמן אמר, קיבלתי סקודות", אמר השבוע אחד מעוזריו של המועמד לנשי-אות, הסינאטור יוג'ין מק-קארתי, "מי יודע איזה אמריקאי יצטרך להגיד אותם דברים לפני בית-דין ההיסטוריה?"

ועצוב היה, שאותה שעה לא נמצא אף איש-ויאט-קונג שימסור הצהרה דומה.

מצלמות

ראשון במצלמות אינסטמטיק
ראשון בסרטים צבעוניים ושחור-לבן
למצלמות אינסטמטיק
ראשון באיכות
ראשון בפיתוח חינם*

סרטים

* פיתוח חינם של סרטי קודאקולור ע"י מעבדות דלתה קולור — היחידות בישראל עם ציוד של קודאק, חימיקאלים ונייר של קודאק, וטכנאים מאומנים ע"י קודאק.

CAMERAS

Kodak

FILM

הקצוץ נכלא ללא אבטלה

בבית ספר, "דיאנה" רוכש התלמיד, בנוסף לידע מקצועי, נסיון מעשי רב ובטחון עצמי בעבודה מעשית, וזאת תודות ללקוחות הרבות והקבועות המבקרות בסלון בית-הספר והנהנות משורות מעולה הניתן במחירים נמוכים ביותר, למסיימי הקורס ניתנות תעודות סיום וסיוע לקליטתם בעבודה.

הקורס החדש נפתח: 1.6.68

בית-ספר ספרות נשים

דיאנה

בבית דיזנגוף ר"נסות"א טל. 226066

"העולם הזה", שבועון החדשות הישראלי המערכת והמנהלה: תל-אביב, רח' קרליבך 12, טלפון 30134-3, תד. 136 • מען מברקי: עולמפרס • דפוס משה שהם בע"מ. תל-אביב, רח' סין 6 • גלוסות: צינקגרופיה כספי בע"מ. • העורך הראשי: אורי אבנרי • המו"ל: העולם הזה בע"מ.

האם הקמטים הקטנים מגלים את סוד גילך?...
 מנעי אותם. הלחמי בהם
 בעזרת תכשירי

SKIN DEW

Helena Rubinstein

SKIN DEW היא שיטת טיפוח המזרימה חיים חדשים לעור
 פניך, מוסיפה לחות חיונית הדרושה לעורך מבוקר עד
 ליל ומליל עד בוקר.

SKIN DEW CREAM מרגיע, מחליק ומוסיף
 לחות מרעננת לתאי עורך — מונע ייבוש
 העור הגורם לקמטים בטרם עת.

העלי SKIN DEW CREAM על פניך בלילה לפני
 השינה ו-SKIN DEW EMULSION לפני האיפור,
 ובמשך כל היום.

הלחות המרעננת תוספג מיד ותחזיר לעורך
 את מראהו החלק, הצעיר והרענן.

יעוץ קוסמטי חינם במרכז ההדרכה של הלנה רובינשטיין, שדרות קק"ל 94 תל-אביב,
 בימי שני ורביעי בין השעות 3.30—6.00 אחה"צ.

אכתה דיוק אחותי

אחותי

היינו להכיר שני סטודנטים בגיל 22—21! הגרים בצפון תל-אביב.
ולמה מתאים מכתבן של (4/03) למכתב הקודם? כי קטניות אוהבות להשווין עם חבר סטודנט — בדיוק כשם שסטודנט אוהב להשווין עם חברה קטנה.

★ ★ ★ "כמו בכל הסיפורים"

(5/03) הוא בן 19 והוא עצוב: הוא אהב נערה במשך 4 שנים — ואז הם נפרדו. ומאז, כמו בכל הסיפורים העצובים אני בודד.
ואתם יודעים מה המותק הזה עוד מוסיף? — "ועוד אומרים שהבנים לא רגשנים..." אז תחבונה לו! שמעתן?

★ ★ ★ רעים דעם

מכתב נחמד בדיו ירוק:
"איני ילדה, גם לא נערה / לא מחפשת חתן ולא כלה, / לא ידד לא ידידה", אלא סתם רעים לעט, ללא הבדל צבע מין דת או גזע. התחבנות לשמה — למי שרוצה להרחיב את חוג הידידים.
חוג מזה (6/03) היא גורא נחמדה ויש לה כתב יד גורא אינטיגניטי!

הספורטיבית, הנמרצת בעלת המבנה ה"מזומרפי" היא מוצקה, אינה נושאת גרם מיותר על גופה, בע"מ מרץ בלתי-נידלה המיינע כל אחד — פרט לה עצמה.

לה קשה יותר ל"הסתדר בחברה, כי אופייה אינו מאפשר לה להתאים את עצ"מה בנקל לאחרים. נוסה אפילו בחרי"פ, לה שמור על עמדותיה. אינה תמיד אוהדת כלפי הוולות, ביעה שהיא מסוג"ל להסתדר ללא צורך בעזרת אחרים, ולפעמים נותנת להם להרגיש זאת. מגמ"ת העיקרית היא — להתקדם, ו"ביקורת שלילית מ"צד החברה אינה מסרירה אותה. אי"נה מעוניינת להתייחס נהג בצורה מקובל"ת, ואינה מוכנה להשתנות בגינו של אף אחד.

הטיפוס השרירי

הטיפוס הגרמי: המכונה "האק"טומורפי". דקה כולה עור ועצמות קהים אנכיים ללא חזית וללא אחר, רגליה וזרועותיה ארוכות וצלומות. כשהיא יפה — היא הדוג"מנית האידאלי, אבל בחייה הפרטיים, העבודה שהיא חסרת חזו וירכיים קשה מדכאת אותה. קשה להיות איתה ולו"ס"תדר איתה: עצורה, עצבנית, ונוטה ל"רגזות. יש והיא מפי"גינה אדישות בול"סת, אך למעשה היא מסתירה בכך בייש"נות, היכולה להפוך אותה למתבוללת, מהורהרת ומכונסת בתוך עצמה.

הטיפוס הגרמי

כמו בכל דבר — כמעט ואין טיפוסים קיצוניים. כל אחת היא תערובת של ה"שלוש, אך נוטה, ב"דרך כלל לאחד מהם. ושוב — זוהי אנליזה רצינית, מבוססת על סידרה ממושכת ומדויקת של ניסויים. זוהי אפשרות אמיתית להכרת אופי: הסתכלו בה דרך הגב — ותדעו מה היא באמת. תוכלי שתי מראות — תוכלי אפילו לדעת, סוף-סוף, את האמת על עצמך.

די! HELP! אינני יכולה כבר! מספיק! הצילו! הושיעו!

מכתביכם ממשיכים להגיע בזרם איתנים אדיר, ואיני מצליחה להשתלט עליו יותר. אם יורשה לי לצטט את ביאליק: פשוט "שחה נפשי לטפר תחת משא אהבתכם". אז תביטו, יקירי: המתונו קצת. בסבלנות. רק עד שאתגבר איכ"שחו על השטף הנוראי הזה, ורק אז המשיכו לשלוח. טוב? אז עד להודעה חדשה — אנא, אל תשי לחו מכתבים לרדתי!

★ ★ ★ בודד בגודני

חייל (1/03) שנקלע לגולני, וכשהוא מגיע לחופשות הביתה, לרמתי"גן, גם אז ישמח לפגוש מישהי. שלא לדבר על הת"כתובת ממרחקים. הוא בוגר חיוני, בן 19, עם חוש הומור, ועומד להיות עיתונאי. יותר מדי טוב בשבילכן, אם אתן שואלות אותו.

★ ★ ★ למטרה רצינית

הוא בן 25, בוגר חיוני, רוצה להכיר אותך אם את בגיל 22—20, ואם את מסביבת תל-אביב הקטנה.
כן, (2/03) מדגיש שהוא רוצה להכירך למטרה רצינית!

★ ★ ★ ידידות של אמת

"סטודנט צעיר מעוניין להכיר גימנזיסטית יפה בגיל 16 (פחות או יותר) הכמחה ליד"י דות של אמת". אז באמת, מה יש לי להוסיף ל(3/03), חוץ מאשר "ישר כח"?

★ ★ ★ אנו שתי בנות...

טוב, אז הן כמובן מתאימות למכתב שלעיל, אבל גם הן וגם הוא בטח יקבלו עוד הצעות: אננו שתי בנות, בנות 17, מעוניינות

דרך הגב

את האופי מנחשים לפי ההתרשמות, ו"גם לפי ספלי-הקפה, וההורוסקופ, ותו"י"הי, וכתב-היד, ומה שאומרים החברים. אבל זוהי כנראה השיטה הבדוקה ביותר: הסתכלי איך את נראית מאחור, (או רחמנא ליצלן — הסתכלי איך היא נראית) ואז תדעו את האמת האמיתית, שאי-אפשר להסתיר.

אגב, זוהי אבחנה רצינית, והיא פרי מחקר של הפסיכולוג האמריקאי י.ה. שלדג, וזוהי אנליזה-אופי מדויקת ביותר: החלוקה היא לשלושה אבטיפוסים (או יותר נכון — אמטיפוסיות).

א. הטיפוס ה"מעוגל"

פוס ה"אנדומורפי", האמהי, רך, מקב"ל צדדים בקלות ומתבוננת באופטימי"ות במתרחש. נינו"ח ונהנית למד"מ"ח דבר. בודד-כלל בחורה ישרה ולענ"י. לא מסובכת ושוואת העמדת"פניס-חברתית. בודד"כלל — חביבה מאוד וגלוויה, נותנת אי"מון באנשים, לבבית וחסרת תחבולות. אך יש ותגובות ה"אנשים יפכו אותה לקצת פחות בסוה"בעצמה, וקצת חש"שנית. בודד-כלל לא אוהבת לדבר, אם לפספס בעליצות. זוהי הבחורה

הטיפוס המעוגל

ב. הטיפוס השרירי: זוהי הבחורה

התיסכולים גוברים, הפחדים גואים, אבל ב"סופו של דבר, השבוע יביא לך הקלה, הן בתחום הכלכלי והן בתחום הרומנטי. זכור ש"גם היא קיימת, התחשב בה מעל למה שאתה ר"גיל לעשות. את, בתי בתולה, תפסי את הרגע הנכון לבקש זאת ממנו — ואל תיחפזי לגלות את כל קלפיך. מריבה משפחתית מתמשכת, פר"צת שוב החוצה, ה"שבוע, ואשר תוצאותיה עלולות להיות טר"בות מבחינה חומרית. קשות מבחינה הרגש.

★ ★ ★

כמו בחלום קסום תתגלה לך חוויה ש"לא פיללת כלל כי אפשר לזכות בה. ב"כוח רצון שאינך יודע מניין בא, תפלט לעצ"מך דרך מעל לכך ה"מיכשולים הקטנים — ישר אל היעד הניכסף. זהו שבוע מצויין, ש"בוע של עשייה ושל בילוי, של הישגים ו"מעל לכל — שבוע מבורך, בתחום האנו"שי והרומנטי. לבשי בגדים ססגוניים ורבוניים ככל האפשר, ביחוד בסוף השבוע, כי הופעתך חשובה.

גמלי
22 באוגוסט - 22 בספטמבר

סרטן
23 בספטמבר - 22 באוקטובר

בגדים ססגוניים ורבוניים ככל האפשר, ביחוד בסוף השבוע, כי הופעתך חשובה.

הדרום
23 באוקטובר - 22 בנובמבר

האדם
23 בנובמבר - 22 בדצמבר

הקניץ עושה את שלו וכל תכונותיו ה"מפנקות יותר יוצאות לאוויר העולם. אל תחשבי שהבעיות תיעלמנה, אם את שוכחת אותך לחוס ה"שמש. אל תגוימי, מ"צד שני, במאמצים ש"בין כה אינם עתידים לשאת אלא פירות קטנים ביותר. הדרך הנכונה להפליג על-פני מ"המנוחות של ה"בוע הזה היא — לע"שות את המינימום, ולתכנן בקפידה כל צעד. שמרי על מראיך החיצוני. זה חשוב.

סקור
23 בדצמבר - 22 בינואר

עקרב
23 בינואר - 22 בפברואר

זנק! אתה לא יכול להפסיד יותר מדי, אם תסייג את כל צעדיך ותיחזעץ באדם מכובד ממך, או באשה השו"רת את טובתך. זכור כי אי-אפשר להגיע להיש"גים נכבדים ללא העזה וללא מאמץ רצוף. ה"מריבה שפקדה את קש"ריכם תלך ותסולק, אך תשאיר כתם על הרומא"ן שלכם, אשר ספק אם ייעלם כליל אי-פעם. אך אסור להתמרמר. צריך לדעת רק לחיות עם זה, כי זאת המציאות ה"פשוטה. לבשי אדום-כח"ה או כורדו עמוק.

★ ★ ★

זנק! אתה לא יכול להפסיד יותר מדי, אם תסייג את כל צעדיך ותיחזעץ באדם מכובד ממך, או באשה השו"רת את טובתך. זכור כי אי-אפשר להגיע להיש"גים נכבדים ללא העזה וללא מאמץ רצוף. ה"מריבה שפקדה את קש"ריכם תלך ותסולק, אך תשאיר כתם על הרומא"ן שלכם, אשר ספק אם ייעלם כליל אי-פעם. אך אסור להתמרמר. צריך לדעת רק לחיות עם זה, כי זאת המציאות ה"פשוטה. לבשי אדום-כח"ה או כורדו עמוק.

קשת
23 בפברואר - 20 במרץ

דגים
21 במרץ - 20 באפריל

אם אתה לא תקפיד ל"שים קץ להתרועעויות, ספק רב אם תצא מן ה"עיסקה בשלום. אתה מ"סוגל להפסיד הרבה מ"אוד, על כן מוטב ש"תקריב קצת קורבנות. בת"ג"י: הרומא"ן הצדדי שלך מסכן את הנשואי"ן או את הקשר ע"ה חבר האוהב אותך. אל תחשבי שאפשר לרמות את כל הגברים כל הזמן. לכל היותר, אפי"שר לרמות כמה מהם חלק מן הזמן. לבסוף האמת תצא ממילא לאור. על כן אל תתלאי אם המישחק הכפול יתגלה, דווקא השבוע.

★ ★ ★

אם אתה לא תקפיד ל"שים קץ להתרועעויות, ספק רב אם תצא מן ה"עיסקה בשלום. אתה מ"סוגל להפסיד הרבה מ"אוד, על כן מוטב ש"תקריב קצת קורבנות. בת"ג"י: הרומא"ן הצדדי שלך מסכן את הנשואי"ן או את הקשר ע"ה חבר האוהב אותך. אל תחשבי שאפשר לרמות את כל הגברים כל הזמן. לכל היותר, אפי"שר לרמות כמה מהם חלק מן הזמן. לבסוף האמת תצא ממילא לאור. על כן אל תתלאי אם המישחק הכפול יתגלה, דווקא השבוע.

תאומים
21 במאי - 20 ביוני

דגים
21 ביוני - 20 ביולי

בלתי-מוסרי ימשוך אותך, השבוע, למקר"מות שלא פקדת מזמן. היעני לו הפעם.

דגים
20 בינואר - 18 בפברואר

דגים
19 בפברואר - 20 במרץ

בסבלנות ותאפשרי לו להתבטא בעקיפין. בן-דלי: יום ה' הוא הנוח ביותר לעשות עסקים.

★ ★ ★

כוח ההרגל, לא פחות מן הכוכבים, עושה או"תך לאומלל בימים אלה. הסתכל סביבך וחשוב אם הצרות שלך אינן, במידה ידועה, מעשה"יך. אם הסקת שכן — אל תשנה את הכל, ב"פיתאומיות, אלא תן ל"עצמך גלגוש, בהדרגה, לאורח-חיים אחר ונוח יותר. בת"דגים: זהו לא שבוע נוח כלל לפגישות רומנטיות.

★ ★ ★

שקול עשר פעמים כל אחד מצעדיך, בשבוע זה. מפתח-ההצלחה הוא במגע אנושי טוב, ובקשרים של הגיונות חדודים עם אלה ה"מסייעים לך ולהם א"תה מסייע. קח עצמך בידים, בענייני פר"סה: הגיעה השעה לחסוך ממנך הפנוי לעבודה, ומכספך — להוצאות, הדרושות לך באמת ובתמים.

★ ★ ★

הגעועים למצב כפ"י"היה גוברים. מוטב, אי"פוא, שתפנה לעצמך הר"בה פנאי, תבלה הרבה, תגלה את האפשרויות הצפונות במצב החדש. אחורה אל תוכל ללכת. אתה מסוגל רק לשקוע בעולם-ל"אתאמול ולנ"ס"רל את עצמך. בת"שור: זכרי שחברך הנוכחי, על כל פגמיו, עדיף על זיכרונותיו — המגוממים של האחר.

★ ★ ★

הידידות האפלטונית עם הגבר המבוגר שתפגשי עשויה לשנות הרבה במערך חייך. הקפיד, איפוא, לא לתת לעניינים לגלוש לפסים רומאנ"טיים — אבל לתת ל"ידיך קשר הוגן ומעל לכל — יושר. קנייה בלתי-מוצלחת תעכ"ר את שמחת-העשייה. הקפד לא לצאת ביום ה"בערב וביום אי בלילה. הישמר מצננת.

★ ★ ★

את חושבת הרבה וזה טוב. אבל אסור לך לחלום על עיסוקיך הנוכחיים. אל תנתק כל קשר שהוא, ואל תנסה לשנות מערכי"עבודה, השבוע. שמור על המצב הקיים, תוך הקפדה לא לעיף את עצמך יותר מדי. כוח

דגים
20 בינואר - 18 בפברואר

דגים
19 בפברואר - 20 במרץ

בלתי-מוסרי ימשוך אותך, השבוע, למקר"מות שלא פקדת מזמן. היעני לו הפעם.

★ ★ ★

אם אתה לא תקפיד ל"שים קץ להתרועעויות, ספק רב אם תצא מן ה"עיסקה בשלום. אתה מ"סוגל להפסיד הרבה מ"אוד, על כן מוטב ש"תקריב קצת קורבנות. בת"ג"י: הרומא"ן הצדדי שלך מסכן את הנשואי"ן או את הקשר ע"ה חבר האוהב אותך. אל תחשבי שאפשר לרמות את כל הגברים כל הזמן. לכל היותר, אפי"שר לרמות כמה מהם חלק מן הזמן. לבסוף האמת תצא ממילא לאור. על כן אל תתלאי אם המישחק הכפול יתגלה, דווקא השבוע.

תאומים
21 במאי - 20 ביוני

דגים
21 ביוני - 20 ביולי

בלתי-מוסרי ימשוך אותך, השבוע, למקר"מות שלא פקדת מזמן. היעני לו הפעם.

★ ★ ★

אם אתה לא תקפיד ל"שים קץ להתרועעויות, ספק רב אם תצא מן ה"עיסקה בשלום. אתה מ"סוגל להפסיד הרבה מ"אוד, על כן מוטב ש"תקריב קצת קורבנות. בת"ג"י: הרומא"ן הצדדי שלך מסכן את הנשואי"ן או את הקשר ע"ה חבר האוהב אותך. אל תחשבי שאפשר לרמות את כל הגברים כל הזמן. לכל היותר, אפי"שר לרמות כמה מהם חלק מן הזמן. לבסוף האמת תצא ממילא לאור. על כן אל תתלאי אם המישחק הכפול יתגלה, דווקא השבוע.

דגים
20 בינואר - 18 בפברואר

דגים
19 בפברואר - 20 במרץ

בלתי-מוסרי ימשוך אותך, השבוע, למקר"מות שלא פקדת מזמן. היעני לו הפעם.

★ ★ ★

אם אתה לא תקפיד ל"שים קץ להתרועעויות, ספק רב אם תצא מן ה"עיסקה בשלום. אתה מ"סוגל להפסיד הרבה מ"אוד, על כן מוטב ש"תקריב קצת קורבנות. בת"ג"י: הרומא"ן הצדדי שלך מסכן את הנשואי"ן או את הקשר ע"ה חבר האוהב אותך. אל תחשבי שאפשר לרמות את כל הגברים כל הזמן. לכל היותר, אפי"שר לרמות כמה מהם חלק מן הזמן. לבסוף האמת תצא ממילא לאור. על כן אל תתלאי אם המישחק הכפול יתגלה, דווקא השבוע.

בלתי-מוסרי ימשוך אותך, השבוע, למקר"מות שלא פקדת מזמן. היעני לו הפעם.

קולנוע

סרטים

אוננות

17 (בן-יהודה, תל-אביב, דנמרק) כל מה שבן-אדם עושה, יכול להיות מעניין ואפשר לעשות עליו סרט. בתנאי שהסרט יהיה מעניין.

אבל אם לוקחים את בעיית האוננות, ו' מתארים אותה באופן פסי בלבד, עם כל ה' כאבים הכרוכים בה, הסרט לא-מעניין, שרק הסנסציה בו מעניינת — אפשר היה באותה מידה לעשות סרט על אדם שמגרות לו ה' און.

בחצי הראשון של הסרט הגיבור עדיין בתול. הוא מאונן במיטה, על שולחן העבר' דה, הוא מלטף כל דבר עגול בהתרגשות רבה, הוא עסוק בהסתכלות ביצירות-אמנות ערומות, וכל זה גורם לו כאבים פסיים חז' קים מאוד.

כדי שיהיה לסרט יותר עומק, ביקשו מ' הצעיר, הגיבור, גם לשחק, והמיסכן הזה פשוט אינו יודע איך עושים את זה. הוא משתדל ללא הרף לבטא את היסורים ה' קשים של האוננות. הוא פותח את הפה וסוגר אותו, בלחיית כל מיני העוויות מג' עילות ומשונות. הוא כל הזמן מביע, השר' יודע מה.

רק אחרי-כך, אחרי שהוא נפטר מבחוליו בעזרת ידידתו הטובה בכפר, הוא מפסיק להתענות ומתחיל ליהנות קצת מהחיים, ואז גם ההמשך הופך יותר משעשע.

אילוול הנושא המרעיש, יכול היה הסרט להגיע בשקט לקולנוע תכלת ולנוח שם ב' שלום, שבוע או שבועיים, בחיקם של זקנים וזקנות ייקים.

משפחה

וויי פני (אלנבי, תל-אביב, ארצות' הברית) זהו בעצם סרט-משפחה, ולא סרט' פעולה. הוא מתחיל, אמנם, בצורה מבטיחה. חבורה של בוקרים מסיימת את העבודה, שלושה מהם מחליטים ללכת למצוא עבודה אחרת, ונתקלים במיקרה בחבורה של גונבי' בקר. מתפתחת מריבה, מישוה נהרג, וגונבי' הבקר נשבעים לנקום.

השלישייה מתפרדת. הגיבור הראשי מוצא עבודה באחת החוות, ולאחר שהנוקמים פוצ' עים אותו קשה, הוא מגיע לביקתה, ובביק' תה נמצאים אשה וילד.

עכשיו הוא צריך להיות חורף שלם ב' ביקתה הזאת. מה הוא יעשה שם? אז בהת' חלה, רבע חורף, הוא מחליף מבטים עם האשה. אחרי-כך הוא משחק עם הילדים, וה' חורף עוד לא נגמר. אז הם מתחילים לשיר שירי חג-המולד. לקראת הסוף הם אפילו כמעט מתנשקים, והחורף הארוך עדיין לא נגמר.

נו נו, קשה להגיד שהקהל באולם אוהב את זה. ובמיקרה זה הוא גם צודק. חורף מזה, לראות את צירלטון הסטון פעמיים ב' שבוע, זה באמת קצת צפוף.

על אנשים

ויחסים

אהבותיה של בלונדית (פאר, תל-אביב: צ'יכה) שאלו ה' מילוס פורמן, אם לפני שעשה את אהבותיה של בלונדית התעניין בחייהן של נערות עובדות בבתי' חרושת, והוא ענה: "כן, אני מכיר נשים. אני משוחח איתן. אני שומע את הבעיות שלהן. זה מעניין אותי. אבל נדמה לי, בכל זאת, שאני מתעניין בעצם בדבר אחר ל' גמרי: בקולנוע, למשל.

אהבותיה של בלונדית הוא קולנוע. קול' נוע נהדר. מרנין את הלב ונוגע בו. הקולנוע הזה נפגש לראשונה עם אנה הבלונדית בחורה-השינה בפנימייה. היא מת' לחשת עם ידידתה: "הוא נתן לי את הט' בעת הזאת. יפה, נכון?" הוא כליכך נחמד.

"מה צבע העיניים שלו?"

"אני לא זוכרת."

לחישות, לחישות. עד שהשתיים שוקעות לשינה מתוקה, מלאת חלומות.

מערש-החלומות במית-הפנימייה מתער' ררת אנה לחיים. רואים אותה ביצר. זה שנתן לה את הטבעת לא בא לפגשה. היא פוגשת את שומר-היער. היא הולכת אחריו. ובלילה הופכים שוב המאורעות של היום לחצי חלום, חצי שקר.

היא נערה פשוטה, צעירה. היא רוצה ש' (המשך בעמוד 32)

הכסף!
שיפור מהכפון
בתהליך
TC 7

הינים

הציפוי הטרמיו-כימי
של סכיני הגילוח

אדיסון
בדיסכונסר עם
6 סכינים ושוד

סכין אחד הינים
מתנת "אדיסון" לחברך
כדי שגם הוא יהנה

על כל פנים "אדיסון" יותר נעים

ב-24 תשלומים חודשיים

פילוס

- * מסך מודרני 23", 110°
- * קליטה נקיה, הפעלה נוחה
- * תמונה יציבה, רגישות גבוהה
- * קונטרסט מצויין
- * כוון אוטומטי
- * שרות פילוט בבית
- * הלוקוח בכל הארץ
- * בטוח לאחר גמר האחריות

טלוויזיה

פילוס

דגם 582

קנה את הטוב - היתר עזוב

49 שנים ל פילוס

קולנוע

(המשך מעמוד 31)

יאהבו אותה. כמו שכל נערה רוצה. אבל בעיר הקטנה שלה, בזרוע, יש בית-חרושת לנעליים, ומאות פועלות העובדות בו, ואין גברים.

כמו שמסביר את זה מנהל-העבודה, כש-הוא דורש להביא גוד-צבא לעיר: "הנע-רות הללו חוזרות מהעבודה ואין מי ש-ילטף אותן, אין מי שיאמר להן מילים טובות. הן כמו פרחים רעננים. הן זקוקות למים. לתשומת-לב."

וכך מגיע, באמת, לעיר גדוד של צבא. צבא זקן. גוד-מילואים. גברים עם כרסים וקמטים, ומשקפיים, ונשים בבית. אבל גב-רים.

ואז מגיעה ההילולה של הסרט. הנשף שנערך לכבוד הצבא שהגיע לעיר הוא דבר שהצופים לא ראו בקולנוע, ואין ספק שגם לא יראו. כל מה שאפשר להגיד על המאבק בין המין הגברי לנשי נאמר בו. הבמאי הביט, עם מצלמה שקטה, אובייקטיבית כימ-עט, באולם המואר באור בהיר, באנשים ש-בתוכו. איך הם מתנהגים. איך בחור מזמין בחורה.

איך שלוש נשים מביטות בהתענינות וב-פחד, בשלושה גברים. האם יזמינו אותן? האם לא יזמינו אותן?

בחורה, שאיש לא ניגש אליה, בוכה. שלושה גברים מתכננים תוכניות. חיים של-מים. אנשים, בעיות, עולמות, בתוך נשף אחד. צוחקים עד מוות. כי זה מצחיק. ואר-הבים את כל האנשים המשתתפים. כי הם כל-כך אנושיים.

אחרי זה, מפתח פסנתרן צעיר את אנה

כרשוכה ב"אהבותיה של בלונדית" לילה נהדר

לעלות איתו לחדרו. (מה? הוריקן התגרשו? אוי. נהדר. גם הורי התגרשו. אז בואי, תעלי אלי. נדבר על זה.) היא מתפתה. לילה נהדר. הפסנתרן נוסע. הנערות בפנימייה מקבלות בהצבעה פה-אחד החלטה להיטיב את דרכיהן. לא ללכת כל יום עם בחור אחר. אנה עוצרת משאית ונוסעת באמצעו-תה לפראג.

ואז מגיעה תמונה שנייה, המאירה שוב בדקות ובקיצור חיים שלמים. מיחסים בין גברים לנשים עוברים ליחסים בין הורים לילדים. מילה הפסנתרן מנגן באולמות-ריקוד ענקיים, ואנה מגיעה לביתה. שני ההורים הרדומים ליד טלפניה, מתעוררים, ומתחילה סצנה משפחתית ארוכה, מדכאת ומצחיקה, המסתיימת כשאנה חוזרת לפני-מיה שלה. שוב לילה. היא שוב במיטה, ומספרת לחברתה סיפורי-חלום על חמצני-אות שהיתה כל-כך שונה ממה שהיא חש-בה ורצתה.

יש בסרט ביקורת על המישור הציפי, על החברה הקובעת את חיי האדם, כמו (המשך בעמוד 34)

ביום ששי חופיע

לאשה

גליון מוגדל 84 עמודים

תיאור מלא של

טקס בחירות מלכת היופי

מאמרים נרחבים, מדורים ועשרות תמונות

מעב לכל

T.V.

Metz

בקליטה ובקוץ

מפיצים בלעדיים
ומכירה סיטונית
רחוב
אבן-גבירול 45
טל: 227365 ת"א

WITH THE
NEW
COLOUR
CLEAR
DEPICTOR

הפצה איזורית: חיפה, "קדרו" בע"מ, טלפון: 69282
הפצה איזורית: פתח-תקוה, חיים מונטביץ, ההגנה 11
רן, ההגנה 12

לוי כקצין סובייטי
— נורא אנושי

אורי לוי וחיים טופול בסרט
תמורת ג'יפ

"הסגרותי את טופול לרוסים!"

מאת אורי לוי

הסגרת את חיים טופול לרוסים. לא היתה לי ברירה, למרות שהוא אדם נחמד מאוד. התברר לי כי הוא עריק מהצבא האדום. מייד בתום מלחמת העולם השנייה, הוא פשט את מדי הצבא הסובייטי וערק לאוסטריה — שם הסתופף במחנה פליטים באיזור הבריטי. לא האמנתי תחילה שהוא עריק. אבל הראו לי תעודות, דרשתי מהבריטים להסגירו. הוא ניסה להימלט. אבל הם תפסו אותו ונאלצו להחזירו לידי הצבא האדום.

העלינו אותו על משאית מליאה חיילים רוסיים. הוא ניסה לפתותם בכל מיני תכסיסים של אחיות עיניים. גם אני עליתי על המכונית.

בעיניו של טופול ניצנץ זיק של תקווה. הרי אנחנו מכירים. הוא ניסה לא פעם לי שחד אותי, בבית המרוח המשותף לרוסים ולבריטים. אם כבר שוחד, אז ביקשתי שזה יהיה משהו שימושי שאין לרוסים. דרשתי ג'יפ. הוא הביא לי ג'יפ. הוא פירק חלקים מגיפים שונים והרכיב לי ג'יפ חדש. עתה חשב שזה יעזור לו. אבל לא יכולתי להושיעו.

המשאית לקחה אותו לרוסיה. מה שי יעשו לו שם, זה כבר אני משאיר לי דמיונכם. כל זה קרה, כמובן, בסרט. זה עתה

סיימתי את הופעתי בסרט בשם עם בוא החורף, סרט בריטי בתקציב של שלושה מיליון דולאר, שהופק עליידי חברת קולומביה בולצבורג שבאוסטריה.

★ ★ ★

אנה בבית המרוח

עליתי להסרט מבוססת על סיפור ש פורסם בלייף, וביים אותו הבמאי ליגי חומפסון (תותחי נברוק). בתפקידים הראשיים השתתפו, מלבד טופול ואנוכי, גם דויד ניבן — כמפקד הבריטי של מחנה העקורים — והשחקנית הצרפתית אנה קארינה רים — בתפקיד בעלת בית המרוח.

עלי הוטל לגלם תפקיד של קצין סובייטי, המנהל את המשאית עם הבריטים על הסגרתו של טופול. עם כל מה שיש לנו כיום נגד הרוסים, אני לא חושב שהם יתאכזבו מהצורה בה ייצגתי אותם. לפי התסריט, הקצין הסובייטי שונה מאוד מן האבטיפוס של קצינים רוסיים בסרטי המערב.

הוא איש חריף מאוד, פיקח, דובר אנגלית, ואינו רעלב ביסודו. אני עוד הוספתי לדמות הולאת משלי. עשיתי אותו יותר אנושי, כמידתי יכולתי.

אבל ברור שהתפקיד הראשי שייך לי. חיים טופול, עימו צריך הקהל להזדהות. הוא משחק דמות של בחור רוסי עממי, צועני למחצה, רוקד ושר ועושה כשפים וזוכה לאימונם של כולם.

העבודה על הסרט נמשכה כחודשיים וזאת היתה חווייה בלתי רגילה, גם מלבד העובדה ששני שחקנים ישראליים מגלמים תפקידים ראשיים בסרט בינלאומי. היה עימנו חצי ישראלי אחר וזהו השחקן הבריטי דויד ניבן. הוא לא שכת את תפקיד ביקורו בארץ, שעה שהסריס כאן את הסרט שני אורייטי.

במיוחד לא יכול היה לשכות את היין ששתה כאן ושאת שמו זכר: יין אשקלון לבן. האמרגן אברהם ("פשנל") דשא, ש ביקר אותנו על בימת הצילומים ושמע זאת מפיו, שלח לו במתנה שישה בקבוקים מהארץ.

את התנאים שהיו לנו שם בתקופת ההסרטה אי אפשר להשוות כלל לתנאי העבודה בסרט ישראלי. הכל שם מאורגן לפרטי פרטים, ודופק להפליא. לרשות כל אחד מאיתנו עמד — מלבד הדירה הפרטית — גם חדר מיוחד במלון, למנוחה בין הצילומים; קרון מנוחה על הסט; מכונית פרטית צמודה, עם נהג; מלבישים; מאפרים; ומשרת אישי.

למרות שאין בסרט עצמו כל זכר לבעיית היהודית, הרי עצם העובדה שמופיעים בו שני שחקנים ישראליים, עושה אותו לי ישראלי במידת מה.

בכלל, בתקופת עבודתו בסרט, הפכה זלצבורג למקום עליה לרגל להמון ישראליים שבאו לבקרנו. באחד הימים טילפן ידיו ישראלי לטופול, ושאל אותו: איפה אני יכול להתאכסן בזלצבורג?

"יש שני מקומות", השיב לו טופול, "מלון בריסטול או האוטרסרייכסנהוף". "תאיתי לי", ביקש הידיו, "אך כותבים אוטרסרייכסנהוף?". "אתה יודע מה?", השיב לו טופול, "תגור בבריטניס!"

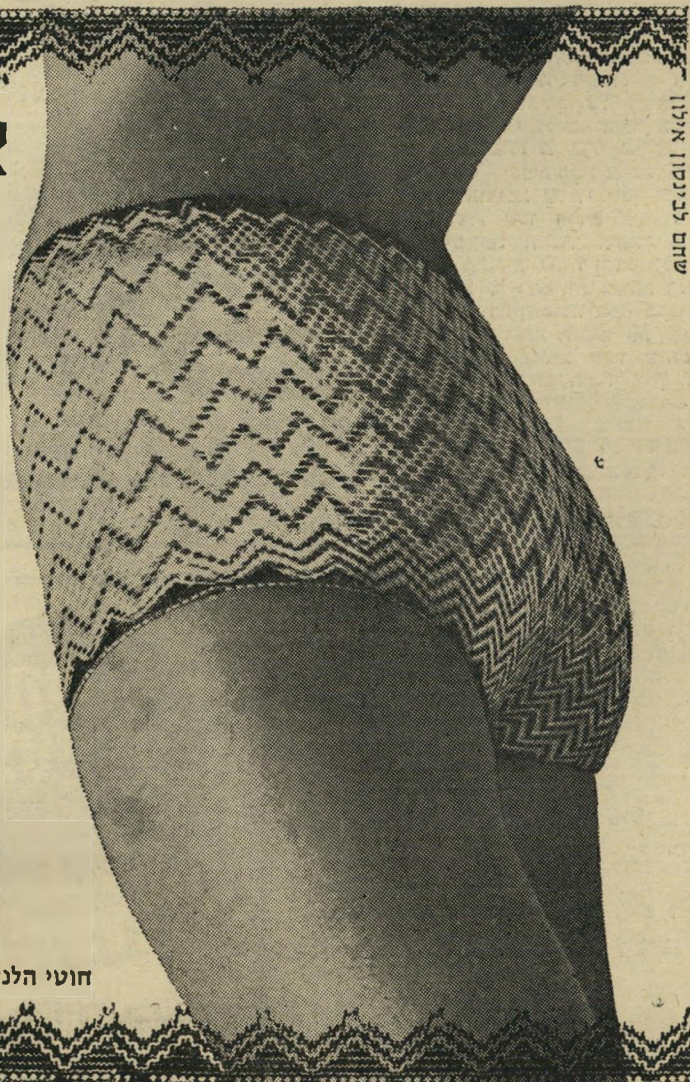
אם יש לך 3.50 ל"י
יש לך כל מה
שדרוש כדי שזוג
תחתוני הזיגזג
החמודים שבעולם
יהיו שלך.

Sabri-Cute

לראשונה בארץ. חדישים, אווריריים, מתאימים לכל גוף.
מ-100% הלנקה סטרץ'. סריגת זיגזג מרהיבה-תמיד לבו
בשילוב עם ירוק, או אדום, או שחור או כחול

Helanca® sabrina

חוטני הלנקה מיוצרים בישראל בלעדית ע"י מפעלי הברלון בע"מ ברשותה של חבי הברלון, שווייצרית

שם לניסיון אילון

קולנוע

(המשך מעמוד 32)

שיש בו עוד הרבה רעיונות והירהורים. אבל הביקורת וכל מה שנוסף לה אינם מכחישים. הם נובעים, באופן טבעי, מההסתכלות הח' זה האינטליגנטית על הגיבורים, (המשחק הוא נהדר) וכל מה שהם עושים. וזוהי גדולתו. וזה כוחו של הסרט.

הדימיון

לקוף

כוכב הקופים (תל-אביב, תל-אביב): ארצות-הברית) לאחר אלפיים שנה של נסיעה בחללית מגיעים צירלסון הסטון, האדם הי' עליון של הקולנוע האמריקאי, ושני חברי ריו, לכוכב נידח, אישם במערכת-הכוכבים הרחוקה.

בכוכב הזה מתרחשים דברים מוזרים. בני-אדם הם יצורים פרימיטיביים המתנהגים כמו חיות, ואילו הקופים הם השליטים. הם מדברים אנגלית צחה. הם רוכבים על סוסים שחורים. צדים את בני-האדם ושמים אותם במכלאות. הם עורכים ניתוחי-מוח. מתארכים האחד לשנייה. מתנשקים כמו ה' סינים. יש להם תניך משלהם, בתי-משפט, חיילים, ושוטרים, ובטח גם פושעים וגנבים, וכו'.

כשמתברר שצירלסון הסטון אינו אדם כמו כל אלה שהם מכירים, אלא אחד שי' יודע לחשוב ולדבר, הם מסרבים להאמין בזה. זה בניגוד למה שכתוב בתניך שלהם. מדען-קוף אחד מנסה להעלות את ההשערה, שהקוף מוצא מהאדם, ובמישפט-קופים נר' סח אמריקה מחליטים להאשים אותו בכפי' רה.

קשה להבין מדוע סרט כליכך פרימיטיבי, מזעזע כליכך את הלב. אם עד אמצע הסרט חושבים עדיין שהוא נועד לילדים, הרי לקראת הסוף מתברר שדווקא הפרימיטיבי' ביות שלו ממחישה דברים באופן חד וקוף לע, היא גורמת לנו להתחייס לגזע האנושי כמו שמתייחסים אל גיבור אהוב. ולחרוד לגורלו, כמו שחרדים לגורלו של אדם יחיד. הנבואה הניתנת בסופו של הסרט מעלה אור' חו לדוגה של סרט גדול, אשר חשוב לר' אותו.

תדרין

אמנות:

מילוס פורמן, הגאון הצי'י, מתאר בר' גש עמוק ובהומור' ניפלא את חייהן ואה' בותיהן וחלומותיהן של נערות העובדות בבית-חרושת לנעליים, בעיר צי'ית קטנה, בסרט **אהבותיה של בלונדית** (פאר, תל-אביב). יצירת-המופת של המאה, יו' **ליסס**, תורגמה על-ידי יוסף שטריק לקול' נוע סהור, שבו חיים ההכרתיים והתתי' הכרתיים של הגיבור היהודי, בלום, ושל אשתו, מתגלים לא רק במונולוגים מופל' אים, אלא גם בתמונות באותה רמה (גורדון תל-אביב). בתוך סיפור-מתח מקצועי ומרתק על אשה היוצאת לנקום את נקמת בעלה מידי אובדנה אנשים שהיו שותפים להרי' גתו, משלב טריפו תיאור עדין של גברים וגשים, בעלי חולשות אנושיות, מגוחכות, ופאתטיות (**הכנה לבושה שחורים**: ירון, תל-אביב). **בהנרי השמיני** (פריז, תל-אביב) מגלה הענק צ'ארלס לוטון את כל גאונותו, בתפקיד המלך הקפריזי וה' מפונק המחליף שש נשים בתקופת שילטונו וחיו. התסריס מבריק, הבימוי מלא הומור', ודמותו של המלך מקסימה. **בהרחק מה' המון הסוער** (צפון, תל-אביב) מתוארת, על פי הרומן הקלאסי של הנרי פילדינג, בעלת-אחווה יפהפיה, ההורסת ונהרסת על-ידי הגברים האוהבים אותה והנאהבים על-ידה. צילומים רכים. אחירה נעימה של חיי כפר. סיפור מושך. וגילי כריסטי. מה יש להוסיף?

מתח:

במיסגרת של סיפור בלשי על חיפושים אחרי רוצח נעלם מתואר **בכחום הלינה** (הוד, תל-אביב) מאבק מעניין בין מפקח משטרה לבין חוקר-מיקרירצח כושי. זה על רקע של עיר דרומית ואנשים גועניים שוני אי-כושים. מישחק כביר של רוד שטייגר. ומישחק מצויין של סידי פואטייה.

חוץ מזה:

כוכבי הקופים (תל-אביב, תל-אביב): ארצות-הברית) ראה סרטים.

SWISSAIR

סוויסאיר
ממליצה
על סיורים
נהדרים ב-

אירופה הקלסית

שוויצריה — איטליה — אנגליה — צרפת

21 יום (כולל בילוי מאורגן בערבים) — **2230.- ל"י**

סקנדינביה

סקנדינביה והפיורדים המרתקים —
וכן שוויצריה — אנגליה — צרפת

27 יום — **2690.- ל"י**

אנגליה פורטוגל שוויץ

עם אפשרות להארכה
עד 30 יום **21 יום** — **1685.- ל"י**

אם באמת רוצה אתה לצאת לחו"ל של ממש, פנה אל סוכן הנסיעות שלך או למשרדי סוויסאיר בארץ שישמחו לפרט בפניך את אפשרויות הטיוול השונות

חופשת קיץ
עם "סוויסאיר"
חוויה!

SWISSAIR

נדר הראשי: רח' אחד-העם 28 תל-אביב, טל. 59328. המשרד בתל-אביב: רח' בן-יהודה 41, טל. 233565. הילטון, תל אביב, טל. 246021 • חיפה, שד' הנשיא 124 הר הכרמל, טל. 88181 • ירושלים, רח' יפו 30, טל. 24559

הסברה בעמ' **באיה**

אירופה נראית אחרת עם מסע הצעירים

מסע הצעירים

אישרא-לויז בע"מ

פרטים והרשמה: תל-אביב, רח' הס 1, טל. 59367, 58310. ובכל משרדי הנסיעות

שנה שביעית של
הצלחה בטיולים מיוחדים לצעירים. המבחר הי' גדול ביותר, מסלולים מרתקים, אורה צעירה.

מלכת המים '68

מטעם מערכת השולס הזה

בנות כל הגילים. מועמדות תוכלנה להמציא פרטים אישיים על עצמן, יחד עם תמונתן וכתובתן המלאה, להנהלת התחרות, תי"ד 136, תל-אביב. אם רצונן שצלם המערכת יצלמן עליהן לקבוע מועד לתצלום, בטלפון 231422, תל-אביב, (בין ה-4 שעות 6-4 אחר-הצהריים).

רשום לפניך כבר עכשיו את תאריך שני הנשפים של העונה: * נשף בחירת מלכת-המים במלון "רמת אביב" בתל-אביב, במוצאי-שבת 13 ביולי. * נשף הכתרת-המלכה, במלון "הולילאנד" בירושלים, במוצאי-שבת ה-20 ביולי. הנשפים ייערכו על כרי-הדשא, עם מיטב האמנים ותזמורות-ריי-קודים. המנחה: שמואל שי.

אלה הן שלוש המועמדות הראשונות לכתר מלכת-המים. מה סיכוייהן ומה סיכויי יתר המועמדות, שתמונותיהן יתפרסמו במדור זה מדי שבוע, עד לנשף ההכתרה? זאת יקבעו באי הנשף. הם יהיו השופטים, והם שיבחרו את המלכה ואת סגניותיה. התחרות פתוחה לצעירות

סמור דרור היא אחת הדוגמניות הידועות בארץ, נותנת ביסוי לקירבתה אל הים על ידי עיסוק קבוע בשחייה. היא בת עשרים, ובכלל עומדת על הגובה: 172 ס"מ למען הדיוק. שיערה חום, עיניה בצבע האגוז והיא עלתה ארצה בגיל שלוש, מתוניס.

אטי רוצ'ס חניכת המיסיון הצרפתי ביפו. צברית בת 16. נולדה להורים עולים מיוון. היא חולמת, כמו הרבה נערות אחרות, להיות דוגמנית. דוברת אנגלית, צרפתית וספרדית. צבע שיער שחור, עיניים חומות.

מלכה בן-אהרון היא צברית המגמלת את ה"יפי המיסטורי של דרום-מזרח רוסיה, ממנה באו הוריה. היא בת 19 ומתנשאת לגובה של 172 ס"מ, כששיערה השחור גולש עד לכתפיה. עובדת כתופרת.

בולדסטאר * בולדסטן

העובד

השבוע היא
התגרשה מבעלה!

עליזה

עזיקה רי

עומדת

ללדת בן

בלתי-חוקי

לארזים

סאן

